

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 32

Ljubljana, ponedeljek 30. septembra 1985

Cena 120 dinarjev

Leto XLII

1345.

Na podlagi 97. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 9/85) je Zakonodajno-pravna komisija Skupščine SR Slovenije na seji dne 3. julija 1985 določila prečiščeno besedilo zakona o davkih občanov.

Prečiščeno besedilo zakona o davkih občanov obsega: zakon o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82), ki je začel veljati 1. januarja 1983, in zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 9/85), ki je začel veljati 30. marca 1985.

Št. 422-5/85

Ljubljana, dne 3. julija 1985.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Zakonodajno-pravne komisije

dr. Miha Ribarič l. r.

ZAKON

o davkih občanov
(prečiščeno besedilo)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb, ki se financirajo iz proračunov družbenopolitičnih skupnosti, plačujejo delavci, drugi delovni ljudje in občani (v nadaljnjem besedilu: občani) v Socialistični republiki Sloveniji davke po določbah tega zakona, po odlokih občinskih skupščin ter po predpisih, izdanih na tej podlagi.

2. člen

Vsak občan je dolžan prispevati k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb v sorazmerju s svojimi materialnimi možnostmi.

Občani plačujejo davke po načelu, da sorazmerno več prispeva tisti, ki dosega večji dohodek.

3. člen

Občani na območju iste družbenopolitične skupnosti imajo ob enakih, z zakonom in odlokom občinske skupščine določenih pogojih enake obveznosti glede plačevanja davkov.

4. člen

Virji, iz katerih občani prispevajo k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb so: osebni dohodki, dohodki od samostojnega opravljanja dejavnosti, dohodki od premoženja, drugi dohodki in premoženje.

5. člen

Občani ne plačujejo davkov od:

1. prejemkov iz naslova odlikovanj in družbenih priznanj;

2. dodatkov za udeležence narodnoosvobodilne vojne;

3. prejemkov po predpisih o pravicah imetnikov »Partizanske spomenice 1941«;

4. prejemkov po predpisih o pravicah vojnih in mirnodopskih vojaških invalidov ter civilnih invalidov vojne;

5. prejemkov po predpisih o pravicah borcev španske narodnoosvobodilne in revolucionarne vojne 1936 do 1939, borcev za severno mejo v letih 1918 in 1919 in slovenskih vojnih dobrovoljcev iz vojn 1912 do 1918;

6. prejemkov iz naslova socialno varstvenih pomoči, ki jih izplačujejo samoupravne interesne skupnosti in družbenopolitične skupnosti;

7. nagrad, uvedenih na podlagi zakonov in odlokov družbenopolitičnih skupnosti ter sklepov samoupravnih interesnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, znanstvenih zavodov in gospodarskih zbornic, ki se dajejo posameznikom kot posebno družbeno priznanje;

8. nagrad za življenjsko delo, ki se dajejo kot splošno družbeno priznanje vidnim znanstvenikom, književnikom in umetnikom;

9. nagrad, ki jih dajejo znanstvenikom in umetnikom Organizacija združenih narodov in njene organizacije, mednarodne organizacije in tuje nacionalne organizacije z mednarodnim ugledom kot mednarodno priznanje za znanstveno, književno in umetniško delo;

10. posebnih plačil in nagrad, ki jih prejmejo kot delavci za izum, tehnično izboljšavo ali koristen predlog, na podlagi samoupravnega splošnega akta organizacije združenega dela, v kateri je bil izum, tehnična izboljšava ali koristen predlog ustvarjen;

11. od prejemkov študentov in učencev na rednem šolanju za občasno in začasno delo;

12. osebnih dohodkov pripravnikov in sicer toliko časa, kolikor časa traja pripravniška doba;

13. osebnih dohodkov delavcev v invalidskih delavnicah za poklicno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

14. osebnih dohodkov delavcev v jamskih kopih;

15. prejemkov za delo med rehabilitacijo;

16. dela osebnega dohodka, ki ga delavci dajejo za odstranjevanje posledic elementarnih nesreč;

17. nadomestil za gospodarjenje z združenimi sredstvi, ki pripadajo poslovdnji pogodbene organizacije združenega dela, če jih združi najmanj za pet let in se mu vračajo v enakih letnih obrokih;

18. drugih prejemkov, za katere je tako določeno s posebnim zakonom.

6. člen

Socialistična republika Slovenija in občine z zakonom oziroma odlokom uvajajo davke, ki so po zakonu njihov dohodek, in samostojno določajo njihovo višino.

7. člen

Ko uvajajo davke, morajo družbenopolitične skupnosti zagotoviti, da bodo obveznosti določene tako, da z njimi trajno spodbujajo zavezanca k večji pro-

duktivnosti dela in da ne pride do neutemeljenih razlik v višini obveznosti med posameznimi družbenopolitičnimi skupnostmi.

Zaradi izenačevanja pogojev gospodarjenja, skladnega razvoja Socialistične republike Slovenije ter zagotovitve enakopravnega položaja občana, družbenopolitične skupnosti z medsebojnimi dogovori, usklajujejo davčne obveznosti občanov.

8. člen

Davčni zavezanec je občan, ki ima osebni dohodek oziroma drug dohodek, ali ki ima ali pridobi premoženje, od katerega se po tem zakonu plačujejo davki.

Izjemoma, kadar je tako določeno v zakonu, je zavezanec za davek eden izmed članov gospodinjstva.

Z gospodinjstvom je mišljena skupnost življenja, pridobivanja in trošenja sredstev, če ni z zakonom drugače določeno.

Glede obveznosti plačevanja davkov so z občani izenačene civilnopravne osebe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Tuje pravne in fizične osebe, ki imajo v Socialistični republiki Sloveniji kakšen dohodek ali imajo ali pridobijo kakšno premoženje, plačujejo davke po tem zakonu, če ni z zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

9. člen

Davčna osnova je osebni dohodek, ki ga občan doseže z osebnim delom, dohodek, ki ga občan doseže s samostojnim opravljanjem dejavnosti, dohodek od premoženja in premoženjskih pravic, vrednost premoženja, ki ga občan pridobi z dedovanjem ali darilom, ter z zakonom določeni premoženjski predmeti in drugi dohodki, od katerih se po tem zakonu plačuje davek.

10. člen

Kmetje in drugi delovni ljudje, ki samostojno z osebnim delom opravljajo dejavnost z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, in delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost ali z osebnim delom samostojno kot poklic dosega dohodke iz avtorskih pravic in se jim odmerja davek po dejanskem dohodku, plačujejo od osebnega dohodka davek od osebnega dohodka, kot ga plačujejo delavci v združenem delu.

Določbe tega člena ne veljajo za zavezance, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic, in za občane, ki občasno dosega dohodek z opravljanjem dejavnosti.

11. člen

Stopnje davkov se predpisujejo z zakonom oziroma z odlokom družbenopolitične skupnosti.

Stopnje davkov se določajo za vsako vrsto davka posebej.

Stopnje za posamezne vrste davkov so enotne na vsem območju republike oziroma občine, če ni v tem zakonu drugače določeno.

12. člen

Stopnje davkov se predpisujejo praviloma za srednjeročno plansko obdobje.

Stopnje davkov se določijo skladno z družbeno-ekonomsko usmeritvijo gospodarstva in družbenih dejavnosti, določeno v dogovorih o temeljih planov.

Stopnje davkov so lahko proporcionalne ali progresivne.

Sistem stopenj za posamezne vrste davkov določa zakon.

Pri uporabi progresivnih stopenj se davek ne sme povečati za več, kot znaša razlika med dejansko osnovo in maksimalno osnovo za prvo nižjo stopnjo.

13. člen

Višina davkov se ugotavlja po predpisih o osnovah in stopnjah, ki so veljali na dan 1. januarja istega leta, za katero se obveznost ugotavlja, če ni z zakonom drugače določeno.

S predpisi družbenopolitičnih skupnosti se lahko določi, da imajo predpisi o osnovah in stopnjah davkov učinek za nazaj, če so za zavezanca ugodnejši.

14. člen

Oprostitve in olajšave glede plačevanja davkov se smejo predpisati, če je to potrebno za uresničevanje ciljev ekonomske in socialne politike, ali če to nalagajo drugi splošni interesi.

Socialistična republika Slovenija oziroma občina lahko predpiše trajne inčasne oprostitve ter olajšave glede davka, ki je po zakonu njen dohodek.

S tem zakonom uvedene oprostitve in olajšave glede plačevanja davkov veljajo tudi za dohodke, ki pripadajo občini.

Oprostitve in olajšave, ki jih na podlagi pooblastil iz tega zakona, z odlokom uvedejo občinske skupščine, veljajo tudi za dohodke, ki pripadajo republiki.

15. člen

Če je pridobitev ali izguba kakšne pravice vezana na višino dohodkov oziroma na višino davka in če ni v posebnih predpisih drugače določeno, se za ugotovitev dohodkovnega cenusa med dohodke občana vtevajo tudi dohodki, ki so začasno oproščeni davkov, davki pa se v zvezi s tem obračunajo, kot da ne bi bilo začasnih oprostitvev in olajšav.

16. člen

Pristojni občinski organ za družbene prihodke (v nadaljnjem besedilu: davčni organ) mora zavezanca z odločbo obvestiti o osnovi, stopnji in višini odmerjenega davka, če ni s tem zakonom drugače določeno.

17. člen

Davki se obračunavajo in odtegujejo ob izplačilu osebnih dohodkov in drugih dohodkov (davki po odbitku) ali se odmerjajo od letne osnove ali v letnem znesku ali na kakšen drug način, ki je določen v tem zakonu.

18. člen

Davke po odbitku obračunava in odteguje izplačevalec dohodkov, in sicer ob izplačilu dohodkov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Osnovo za davek, ki se odmerja od letne osnove, v letnem znesku ali na kakšen drug način, ugotavlja in davek odmerja občinski davčni organ, ne glede na to, ali pripada davek občini ali republiki.

19. člen

Poslovne knjige oziroma evidence morajo voditi kmetje, delovni ljudje, ki samostojno z osebnim delom opravljajo dejavnost z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost, in delovni ljud-

je, ki z osebnim delom samostojno kot poklic dosega dohodke iz avtorskih pravic, če se jim odmerja davek po dejanskem dohodku.

Republiška uprava za družbene prihodke predpiše vrste in način vodenja poslovnih knjig oziroma evidenc. Vrsta in način vodenja poslovnih knjig oziroma evidenc sta lahko različni glede na obseg poslovanja, dejavnost ali poklic zavezancev.

20. člen

Zavezanci, ki se jim odmerja davek po dejanskem dohodku in pretežni del prometa dosega neposredno z občani, morajo evidentirati gotovinski promet preko registrskih blagajn.

Republiška uprava za družbene prihodke določa kategorije zavezancev, ki so dolžni gotovinski promet evidentirati preko registrskih blagajn, in roke, v katerih morajo ti zavezanci pričiti na ta način evidentirati gotovinski promet.

21. člen

Občani so dolžni ob pogojih, ki jih določa ta zakon, pri davčnem organu evidentirati račune za prodano blago, opravljene storitve ter za druge prejemke, od katerih se plačujejo davki.

22. člen

Davčna osnova zavezancev iz 19. člena tega zakona se ugotavlja na podlagi davčne napovedi, ki temelji na podatkih poslovnih knjig oziroma evidenc.

Ce poslovne knjige oziroma evidences niso vodene v redu in če podatki o knjigah oziroma evidencah niso verodostojni, ne morejo biti podlaga za določitev davčne osnove.

23. člen

Zavezanec ima pravico vpogleda v podatke, ki so bili podlaga za ugotovitev njegovih davčnih obveznosti, in v podatke o stanju njegovih odmerjenih in plačanih obveznosti.

24. člen

Na poziv davčnega organa mora zavezanec dati vse podatke, ki so potrebni za odmero davka.

Da bi mogel določiti davčno osnovo, ima davčni organ pravico pregledati delovne in druge prostore, v katerih se opravlja dejavnost oziroma hrani material ali proizvodi, oziroma pregledati naprave, blago, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca glede tega, kako izpolnjuje svoje davčne obveznosti.

25. člen

Organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije ter skupnosti, služba družbenega knjigovodstva in organi družbenopolitičnih skupnosti so dolžni na zahtevo davčnega organa dati podatke, ki so pomembni za odmero in izterjavo davkov. Organizacije in organi iz prejšnjega stavka, ki so v poslovnih odnosih z občani, so dolžni davčnemu organu omogočiti vpogled v svoje poslovne knjige in evidences zaradi ugotavljanja podatkov, pomembnih za odmero davkov.

Delovni ljudje in občani so dolžni na zahtevo davčnega organa dati podatke, s katerimi razpolagajo, če imajo ti podatki vpliv na njihovo davčno obveznost ali na davčno obveznost drugih delovnih ljudi oziroma občanov, s katerimi so v poslovnih odnosih.

26. člen

Podatki o celotnem prihodku, dohodku in davčni osnovi v višini, ki jo je napovedal zavezanec, in v

višini, ki je bila ugotovljena v odmernem postopku, ter podatki o višini davka so javni.

Drugi podatki, ki jih pri svojem delu zvedo delavci davčnega organa, so uradna tajnost.

27. člen

Občani so dolžni izpolnjevati svoje obveznosti glede plačevanja davkov v redu, na način in v rokih, ki so določeni v tem zakonu.

Od nepravočasno plačanih davkov plačujejo davčni zavezanci obresti.

28. člen

Ce plačilna obveznost ni pravočasno izpolnjena, se davek prisilno izterja.

Prisilna izterjava davka se opravi iz tistih dohodkov in iz tistega premoženja, ki prizadenejo zavezanca manjšo škodo, če se mu vzamejo oziroma prodajo.

S prisilno izterjavo davkov ne sme biti ogroženo potrebno preživljanje zavezanca, članov njegovega gospodinjstva in drugih oseb, ki jih je po zakonu dolžan preživljati, in tudi ne opravljanje dejavnosti, iz katere ima zavezanec dohodke, če ni s tem zakonom drugače določeno.

29. člen

Ugotovitev plačilne obveznosti in izterjava davkov se morata opravljati na tak način, da se ne prizadeneta osebnost in dostojanstvo občana, in da se občanu omogoči zavarovati njegove, na zakon opre pravice in interese.

II. VRSTE DAVKOV

30. člen

Občani plačujejo po tem zakonu:

1. davek od osebnega dohodka delavcev;
2. davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti;
3. davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti;
4. davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti;
5. davek od dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav;
6. davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic;
7. davek na dediščine in darila;
8. davek od premoženja;
9. davek na dobitke od iger na srečo;
10. davek od skupnega dohodka občanov.

31. člen

Vsaka vrsta davka se odmerja oziroma obračunava posebej.

1. Davek od osebnega dohodka delavcev

32. člen

Zavezanec za davek od osebnega dohodka delavcev je:

— delavec, ki dosega osebne dohodke iz delovnega razmerja,

— delovni človek, ki dosega osebni dohodek s samostojnim opravljanjem kmetijske, gospodarske ali druge dejavnosti z osebnim delom z delovnimi sredstvi v lasti občanov, s samostojnim opravljanjem poklicne dejavnosti oziroma z osebnim delom samostojno kot poklic dosega dohodke iz avtorskih pravic, in se mu ugotavlja osebni dohodek.

Za delavca, ki dosega osebni dohodek po prvi alineji tega člena, se šteje tudi:

— delavec, ki v SR Sloveniji dosega osebni dohodek pri tuji fizični ali civilni pravni osebi,

— delavec, ki dosega osebni dohodek z delom v jugoslovanskem predstavništvu, poslovni ali delovni enoti, ki jo v tujini ustanovi organizacija združenega dela, če s sporazumom o izogibanju dvojnemu obdavčenju, sklenjenem z državo, v kateri je jugoslovansko predstavništvo, poslovna ali delovna enota, ni drugače določeno,

— delavec, ki je v SR Sloveniji zaposlen pri tujem konzularnem predstavništvu, pri tuji ali mednarodni organizaciji,

— tuj državljan, ki dosega osebni dohodek z delom v SR Sloveniji.

33. člen

Davčna osnova za davek od osebnega dohodka delavcev je:

— vsak posamezen prejemek, ki se po predpisih o delovnih razmerjih šteje za osebni dohodek iz delovnega razmerja,

— osebni dohodek, ki ga delovni človek doseže s samostojnim opravljanjem dejavnosti, v višini, od katere obračunava prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

— osebni dohodek delavca, ki dela v jugoslovanskem predstavništvu, poslovni enoti ali delovni enoti, v višini, kot bi ga za enaka ali podobna dela dobival v Jugoslaviji,

— osebni dohodek, ki ga delavec v SR Sloveniji doseže z delom pri tujem konzularnem predstavništvu, pri tuji ali mednarodni organizaciji,

— osebni dohodek, ki ga tuj državljan doseže z delom na ozemlju SR Slovenije.

34. člen

Stopnje davka od osebnega dohodka delavcev so proporcionalne in so lahko določene različno za osebne dohodke, dosežene v SR Sloveniji in v tujini.

Stopnje republiškega davka od osebnega dohodka delavcev so lahko določene različno za posamezne vrste prejemkov.

Posebne stopnje republiškega davka se določijo za naslednje vrste prejemkov:

1. prejemke za delo, ki traja preko polnega delovnega časa, razen za prejemke za tako delo, ki ga je delavec po predpisih o delovnih razmerjih oziroma po samoupravnem splošnem aktu dolžan opraviti;

2. prejemke iz delovnega razmerja preko polnega delovnega časa v drugi temeljni organizaciji.

Posebne stopnje republiškega davka iz delovnega razmerja se določijo tako, da je skupna stopnja davkov in prispevkov višja od skupne stopnje davkov in prispevkov od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja za poln delovni čas, ki se obračunava in plačuje iz osebnega dohodka in iz dohodka, kjer je osnova osebni dohodek. Posebne stopnje davka iz delovnega razmerja se lahko določijo v različni višini glede na vrste prejemkov in različne namene uvedbe dela preko polnega delovnega časa.

35. člen

Občanu, ki je zaposlen pri jugoslovanskem predstavništvu, poslovni ali delovni enoti, ki jo ustanovi organizacija združenega dela v tujini, se obračunani znesek davka od osebnega dohodka delavcev zmanjša za davek, ki je bil od tega osebnega dohodka plačan v tujini.

36. člen

Od osebnega dohodka, ki ga dobivajo za delo pri konzulatu ali pri mednarodni organizaciji oziroma pri predstavniku ali uslužbencu takega konzulata ali organizacije v Socialistični republiki Sloveniji, ne plačujejo davka od osebnega dohodka delavcev:

1. šefi tujih konzulatov in konzularni funkcionarji, ki so pooblašteni za konzularne funkcije, ter njihovi družinski člani, ki sestavljajo njihovo gospodinjstvo, če ti gospodinjstvi člani niso jugoslovanski državljani;

2. konzularni uslužbenci, ki opravljajo administrativno in tehnično delo pri tujih konzulatih, ter njihovi družinski člani, ki sestavljajo njihovo gospodinjstvo, če ti gospodinjstvi člani niso jugoslovanski državljani ali če nimajo stalnega prebivališča v Jugoslaviji;

3. funkcionarji Organizacije združenih narodov in njenih specializiranih agencij ter strokovnjaki tehnične pomoči Organizacije združenih narodov in njenih specializiranih agencij;

4. hišno osebje konzulatov ter mednarodnih organizacij in zasebno hišno osebje, zaposleno pri šefih mednarodnih organizacij, če niso jugoslovanski državljani ali če nimajo stalnega prebivališča v Jugoslaviji;

5. funkcionarji, strokovnjaki in administrativno osebje mednarodnih organizacij, če niso jugoslovanski državljani.

Davka od osebnega dohodka delavcev tudi ne plačujejo častni konzularni funkcionarji tujih konzulatov od tistih osebnih dohodkov in plačil, ki jih dobivajo od države, ki jih je imenovala za opravljanje konzularnih funkcij.

37. člen

Občan in tuj državljan, ki dobi za delo, opravljeno v Socialistični republiki Sloveniji, osebni dohodek naravnost iz tujine, plača od takega osebnega dohodka davek od osebnega dohodka delavcev.

38. člen

Če so osebe, ki so zaposlene pri konzularnih predstavništvih tujih držav, pri mednarodnih organizacijah, pri predstavnikih ali uslužbencih takih predstavništev ali organizacij, ki uživajo v Jugoslaviji diplomatsko imuniteto, zavezanci za davek po tem zakonu, morajo same obračunati in vplačati davek od osebnega dohodka delavcev in sicer v sedmih dneh od dneva, ko prejmejo osebni dohodek.

39. člen

Če imajo tuje organizacije, ki v Jugoslaviji ne uživajo diplomatske imunitete, in uslužbenci takih organizacij, pri katerih so zaposleni jugoslovanski ali tuji državljani, sedež oziroma stalno prebivališče v Socialistični republiki Sloveniji, morajo ob izplačilu osebnih dohodkov obračunati in v sedmih dneh od izplačila plačati davek od osebnega dohodka delavcev po tem zakonu.

40. člen

Davek od osebnega dohodka delavcev, obračunan in odtegnjen od osebnih dohodkov občanov, ki so zaposleni pri jugoslovanskih predstavništvih in organizacijah v tujini, se plačuje družbenopolitični skupnosti, na katere območje je imel zavezanec stalno prebivališče, preden je odšel na delo v tujino.

2. Davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti

41. člen

Zavezanec za davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz kmetijstva) je delovni človek, ki dosega dohodek z opravljanjem kmetijske dejavnosti kot lastnik, imetnik pravice uporabe ali uživalec zemljišča, ki je vpisan v katastrskem operatu po stanju na dan 1. decembra pred letom, za katero se davek odmerja.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je zavezanec za davek iz kmetijstva tudi delovni človek, ki dosega dohodek s kmetijsko proizvodnjo iz 44. člena tega zakona.

Če uporablja zemljišče kdo, ki ni vpisan v zemljiškem katastru kot njegov lastnik, imetnik pravice uporabe ali uživalec in tudi ni zakupnik, lahko davčni organ davek iz kmetijstva odmeri uporabniku zemljišča.

Spremembe glede zavezanca za davek iz kmetijstva, ki nastanejo med letom, veljajo od 1. januarja naslednjega leta, če so na predpisan način priglase v roku, ki ga določajo predpisi o vzdrževanju zemljiškega katastra.

Za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ je dolžan o spremembah iz prejšnjega odstavka obvestiti davčni organ tudi v primerih, ko te do 1. decembra tekočega leta še niso bile izvedene v katastrskem operatu.

42. člen

Če sestavlja več lastnikov, imetnikov pravice uporabe ali uživalcev zemljišča eno samo gospodinjstvo, je davčni zavezanec praviloma eden izmed polnoletnih članov kot predstavnik gospodinjstva.

43. člen

Dohodek iz kmetijstva, ki ga doseže zavezanec z določenimi kmetijskimi proizvodnjami, ki niso ali so le v manjšem obsegu vezane na obdelavo zemljišč, in če presega določen znesek dohodka, se ugotavlja po dejanskem dohodku.

Dohodek iz kmetijstva, ki ga doseže zavezanec s kmetijsko proizvodnjo, vezano na obdelavo zemljišč, se ugotavlja po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

44. člen

Dejanski dohodek se v smislu prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ugotavlja zavezancem, ki dosega dohodke z naslednjimi vrstami kmetijske proizvodnje:

1. z rejo perutnine, če celotni prihodek presega 4,000.000 dinarjev;

2. s pitanjem govedi in prašičev na industrijski način, ki ni vezano na doma pridelano krmo, kot tudi v primerih, ko dokupljena krmila industrijskega izvora presegajo 50 % skupne porabe krme glede na normative, ki jih določi Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, če celotni prihodek presega 4,000.000 dinarjev;

3. s farmsko rejo drugih živali, ki jih določi občinska skupščina, če celotni prihodek presega 4,000.000 dinarjev;

4. z drevničarstvom in trsnicarstvom, specializirano proizvodnjo sadja, jagodičevja, vrtnin, cvetja in drugih vrst rastlinske proizvodnje, ki jih določi občinska skupščina, če celotni prihodek presega 2,000.000 dinarjev.

Dejanski dohodek se ugotavlja zavezancem, ki dosega dohodek iz več vrst kmetijske proizvodnje iz prejšnjega odstavka, če skupni celotni prihodek presega 6,000.000 dinarjev.

Zneski celotnega prihodka iz prvega odstavka tega člena se valorizirajo v skladu s porastom cen kmetijskih proizvodov, če porast cen teh proizvodov presega 10 %. Valorizacijski količnik ugotovi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije vsako leto najkasneje do meseca oktobra.

Občinska skupščina lahko odloči, da se zavezancem, ki dosega dohodke iz vrst kmetijske proizvodnje, ki ni vezana na obdelavo zemljišč, ugotavlja dejanski dohodek tudi v primeru, ko celotni prihodek ne dosega zneska, določenega v prvem odstavku tega člena.

45. člen

Osnova za davek iz kmetijstva, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz kmetijske dejavnosti zavezanca.

Ostanek čistega dohodka se ugotovi tako, da se:

1. celotni prihodek, dosežen s kmetijsko proizvodnjo zmanjša za materialne stroške in amortizacijo;

2. ugotovljeni dohodek zmanjša za zakonske in pogodbene obveznosti ter druge dajatve, ki se krijejo iz dohodka;

3. tako ugotovljeni čisti dohodek se zmanjša za:

— osebni dohodek, v višini 70 % letnega poprečnega čistega osebnega dohodka delavcev v SR Sloveniji v letu, za katero se davek odmerja, davek in prispevke iz osebnega dohodka zavezanca in nadomestilo osebnega dohodka, če je zaposlen na kmetiji in je na tej osnovi pokojninsko in invalidsko zavarovan,

— osebne dohodke in nadomestila osebnih dohodkov delavcev, ki so pri zavezancu v delovnem razmerju,

— letni znesek bruto zavarovalne osnove zakonec in drugih članov kmečkega gospodarstva, če so zaposleni na kmetiji in so pokojninsko in invalidsko zavarovani na podlagi dohodkov, doseženih z opravljanjem dejavnosti, določenih v 44. členu tega zakona,

— sredstva skupne porabe družinskih članov in delavcev ter za regres za letni dopust za zavezanca v višini, ob pogojih ter po merilih, ki veljajo za delavce v organizacijah združenega dela na področju kmetijstva;

V primerih, ko zavezanec ne opravlja dejavnosti vse leto oziroma je upravičen do nadomestila osebnega dohodka, se odstotek poprečnega čistega osebnega dohodka iz prve alineje preračuna na čas opravljanja dejavnosti,

4. po izvedeni razporeditvi čistega dohodka predstavlja preostali znesek ostanek čistega dohodka.

Pri ugotavljanju ostanka čistega dohodka se amortizacija in materialni stroški upoštevajo v sorazmernem delu, ki odpade na celotni ustvarjeni prihodek.

Za celotni prihodek se šteje skupen znesek plačil za prodane kmetijske proizvode in storitve v koledarskem letu (plačana realizacija) ter dohodek, dosežen na podlagi združevanja dela in sredstev in na podlagi poslovnega sodelovanja.

Izjemoma se za celotni prihodek šteje prihodek, dosežen z blagovno proizvodnjo (fakturirana realizacija), če to zavezanec zahteva v letni napovedi. Pri prehodu iz plačane na fakturirano realizacijo se v celotni prihodek všteva tudi fakturirani celotni prihodek, ki v preteklem letu ni bil plačan. Pri prehodu iz fakturirane na plačano realizacijo se v celotni pri-

hodek ne vštrevajo plačila, vključena v fakturirani celotni prihodek preteklega leta.

46. člen

V primerih, ko se dohodek iz kmetijstva ugotavlja po dejanskem dohodku, se iz katastrskega dohodka izloča celotni ali sorazmerni del katastrskega dohodka tistih kmetijskih površin, katerih pridelki so udeleženi v proizvodnji, za katero se ugotavlja dejanski dohodek. Če sta bila davek ali druga obveznost iz kmetijstva od kmetijskih površin, katerih katastrski dohodek se izloča iz skupnega katastrskega dohodka že odmerjena, se sorazmerni del davka in druge obveznosti, ki odpade na te površine, odpiše.

Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izda v soglasju z Republiško upravo za družbene prihodke navodilo o obsegu in načinu izločanja kmetijskih površin iz katastrskega dohodka.

47. člen

Za materialne stroške se štejejo stroški, ki so bili nujno potrebni za ustvaritev celotnega prihodka, in to:

1. izdatki za porabljeni reprodukcijski material, pomožni material, drobni inventar in embalažo;
2. izdatki za porabljeno energijo in kurjavo;
3. izdatki za občasna in časna dela, če so bili glede na specifičnost kmetijske proizvodnje potrebni in če je bil plačan davek po odbitku po stopnji, ki jo določi občinska skupščina;
4. izdatki za vzdrževanje osnovnih sredstev zaradi zagotavljanja njihovega tekočega delovanja, razen izdatkov, ki so po predpisih, ki veljajo za temeljne organizacije združenega dela, izdatki investicijskega vzdrževanja;
5. izdatki za stroške zavezanca in delavcev v zvezi z deli, opravljenimi izven območja občine, po izdani potnem nalogu v višini, ki velja za delavce v organizacijah združenega dela na področju kmetijstva, kot so:

- dnevnice za službena potovanja,
- povračila prevoznih stroškov in za prenočišče na službenem potovanju;

6. izdatki za zakupnino za poslovni prostor v tuji zgradbi, za zemljišče, ki se uporablja za opravljanje kmetijske dejavnosti, in za najemnino za opremo;

7. izdatki v zvezi s prodajo proizvodov in za transportne stroške, ki so bili potrebni pri opravljanju dejavnosti;

8. plačane obresti od kreditov za obratna sredstva, prejetih od bančnih organizacij, ter stroški zavarovanja teh kreditov;

9. izdatki za pisarniški material, poštne, telegrafске in telefonske storitve;

10. izdatki za sprotne potrebe varstva pri delu v zvezi z opravljanjem dejavnosti;

11. izdatki za strokovno literaturo in časopise z družbenopolitično vsebino ter za stroške sodelovanja v organiziranih oblikah strokovnega izpopolnjevanja v zvezi z opravljanjem dejavnosti;

12. izdatki za stroške propagande, reklame, razstavljanja na sejmi in razstavah;

13. izdatki za nagrade, izplačane v zvezi s praktičnim poukom oziroma opravljanjem delovne prakse;

14. izdatki za druge materialne stroške, ki so nujno potrebni za redno poslovanje, da se doseže celotni prihodek.

Vsi materialni stroški morajo biti posamično iskani in dokazani z dokumenti.

48. člen

Amortizacija se obračunava od nabavne vrednosti osnovnih sredstev, povečane za stroške dostave in montaže. Za osnovna sredstva, od katerih se obračunava amortizacija po tem zakonu, se štejejo:

- gradbeni objekti,
- oprema,
- dolgoletni nasadi,
- osnovna čreda.

Za osnovna sredstva se ne šteje drobni inventar.

Amortizacija se prizna za osnovna sredstva, vpisana v evidenci osnovnih sredstev.

Pri obračunu amortizacije se upoštevajo osnovna sredstva, ki jih zavezanec uporablja pri opravljanju dejavnosti, zaradi katere je preuversčen na obdavčitev po dejanskem dohodku. Če ta osnovna sredstva uporablja zavezanec tudi za opravljanje dejavnosti, od katere je obdavčen po katastrskem dohodku, ali za opravljanje druge gospodarske dejavnosti, se pri obračunu amortizacije upošteva sorazmerni del.

Način vrednotenja osnovnih sredstev in stopnje amortizacije predpiše Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

49. člen

Za zakonske in pogodbene obveznosti ter druge dajatve v smislu 2. točke 45. člena tega zakona se štejejo:

1. obveznosti za financiranje dejavnosti izobraževanja, znanosti, kulture, zdravstva in drugih družbenih dejavnosti ter obveznosti, s katerimi se zagotavlja socialna varnost delavcev in zavezanca, določene z zakoni, dogovori oziroma samoupravnimi sporazumi ter pogodbami, za katere zakon določa, da se v temeljnih organizacijah združenega dela poravnava iz dohodka;

2. članski prispevki;

3. izdatki za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito;

4. izdatki za humanitarne, kulturne in telesno-kulturne namene, če gre za organizirane oblike zbiranja sredstev, do višine, ki jo določi občinska skupščina v skladu z dogovorom o usklajevanju davčne politike;

5. upravne takse v zvezi z opravljanjem dejavnosti;

6. zavarovalne premije, plačane za:

- zavarovanje gradbenih objektov, opreme, kmetijskih posevkov, dolgoletnih nasadov in živine,
- zavarovanje delavcev za primere nesreč pri delu;

7. plačane obresti od kreditov za osnovna sredstva, prejetih od bančnih organizacij, ter stroške zavarovanja teh kreditov;

8. sodni stroški v zvezi z uveljavljanjem terjatev iz naslova opravljanja dejavnosti;

9. drugi izdatki za izpolnitev z zakonom določenih obveznosti, prevzetih s samoupravnim sporazumom ali s pogodbo.

50. člen

Zavezanci davka iz kmetijstva, ki se jim ugotavlja dejanski dohodek, so dolžni voditi evidence, ki jih predpiše Republiška uprava za družbene prihodke.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko zavezanci, ki so vključeni v družbeno organizirano proizvodnjo, dogovorijo z organizacijo združenega dela, da se celotni prihodek in materialni stroški ugotavljajo na podlagi evidenc organizacij združenega dela, s katerimi proizvodno sodelujejo.

Ce davčni organ na podlagi zbranih podatkov ali ugotovitev, da evidence niso v redu in da podatki v njih niso verodostojni, spozna, da so podatki iz napovedi nepopolni ali nepravilni, ugotovi osnovo za davek na podlagi cenitve celotnega prihodka in materialnih stroškov, oprte na podatke o načinu in obsegu zavezančevega poslovanja in obsega zaposlovanja delavcev ter na podlagi vseh konkretnih dejstev in pogojev, v katerih zavezanec posluje, ali s primerjavo z drugimi zavezanci, ki poslujejo v podobnih pogojih. Pri cenitvi celotnega prihodka in materialnih stroškov se lahko davčni organ opre tudi na normativ porabe reprodukcijskega in drugega materiala, izračunan na podlagi podatkov organizacij združenega dela, ki se ukvarjajo z enako vrsto kmetijske proizvodnje.

51. člen

Steje se, da del čistega dohodka, ki se po zagotovitvi osebnih dohodkov delavcev in sredstev v višini letnega zneska bruto zavarovalne osnove zakona in drugih članov kmečkega gospodarstva nameni za osebni dohodek zavezanca, ne more biti nižji od osebnega dohodka, določenega v prvi alineji 3. točke 45. člena tega zakona.

52. člen

Osnova za davek iz kmetijstva, ki se ne odmerja po dejanskem dohodku, je katastrski dohodek.

Osnova za davek iz kmetijstva, ki odpade na dohodek iz gozda, je vrednost lesa, odkazanega za posek, skladno z gozdnogospodarskim načrtom in dinamiko njegovega izvajanja. Davek se odmeri za leto, v katerem se mora posek izvršiti. Davek se ne odmeri od lesa, odkazanega za drva, in tudi ne od tistega dela lesa za neposredno lastno uporabo, ki je namenjen za gradnjo ali obnovo gospodarskih in stanovanjskih poslopij kmečkega gospodarstva. Osnovo za odmero določi davčni organ glede na količino lesa in del prodajne cene lesa, ki pripada lastniku gozda. Podatke o količini in ceni lesa sporoči davčnemu organu gozdnogospodarska organizacija.

53. člen

Stopnje davka iz kmetijstva so proporcionalne.

Stopnje davka iz kmetijstva se lahko določijo različno za zavezance, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani kot kmetje, in za druge zavezance.

Stopnje davka iz kmetijstva, ki se odmerja po dejanskem dohodku so lahko različne po vrstah dejavnosti ter glede na pogoje gospodarjenja.

Občinska skupščina lahko predpiše različne stopnje davka iz kmetijstva od katastrskega dohodka ne gozdnih zemljišč za posamezne skupine katastrskih občin ali za posamezne katastrske občine oziroma njihove dele.

Ce je občinska skupščina predpisala različne stopnje občinskega davka iz kmetijstva za posamezne skupine katastrskih občin ali za posamezne katastrske občine, se davek odmeri po stopnji, ki velja za katastrsko občino, na katere območju je zemljišče, če občinska skupščina ne določi drugače.

54. člen

Razdelitev območja občine na posamezne skupine katastrskih občin ali na posamezne katastrske občine, za katere se predpisujejo različne stopnje občinskega davka, je treba izvršiti po enotnih merilih ob upoštevanju reliefa, kakovosti tal, oddaljenosti in kupne

moči tržišča ter oddaljenosti od prometnih zvez, tako da se razvrstijo:

— v prvo skupino — ravna do blago nagnjena zemljišča, ki dopuščajo uporabo težke mehanizacije in imajo dobre komunikacijske ter prav dobre tržne pogoje;

— v drugo skupino — blago valovita gričevnata zemljišča z manjšimi nadmorskimi višinami, ki dopuščajo uporabo težje mehanizacije in imajo razmeroma dobre tržne pogoje;

— v tretjo skupino — hriboviti predeli z večjimi višinami naselij, ki dopuščajo uporabo lažje mehanizacije;

— v četrto skupino — gorati predeli.

Ce so v predelih z ugodnim reliefom tla slabše kakovosti (kamnita, preplitva, močvirna) ali slabši tržni pogoji, se katastrska občina razvrsti za eno do dve skupini nižje. Ce niso vsa zemljišča posamezne katastrske občine izenačena glede reliefa ali kakovosti tal, se razvrstijo v tisto kategorijo, v katero spada večji del obdelovalnih površin.

Ce so v posamezni skupini večje razlike glede reliefa zemljišča in tržnih pogojev, lahko občinska skupščina za del katastrskih občin iste skupine določi posebne stopnje, vendar v eni skupini lahko predpiše največ dve različni stopnji.

55. člen

Davek iz kmetijstva se plačuje od katastrskega dohodka zemljišča, ki se da izkoriščati za kmetijsko proizvodnjo, in sicer ne glede na to, ali se v resnici tako izkorišča ali ne.

Davek iz kmetijstva se ne plačuje od katastrskega dohodka zemljišča, ki ga je pristojni organ na podlagi zakona prepovedal izkoriščati za kmetijsko proizvodnjo.

56. člen

Davka iz kmetijstva so trajno oproščeni dohodki od:

1. zemljišč pod stavbami in dvorišč, če niso dana v zakup;

2. dvorišč cerkva;

3. zemljišč, na katerih so nasipi, kanali, prekopi in jezovi, objekti za potrebe splošne ljudske obrambe, obrambni, vrtni in drugi zaščitni nasadi, rovi in druge naprave iz zemlje, ki so potrebne za obrambo pred poplavamami in za osuševanje ali namakanje.

Oprostitev iz prejšnjega odstavka prenehajo, če se zemljišče neha uporabljati v namen, ki daje pravico do oprostitve.

Prenehanje razlogov za oprostitve po tem členu mora davčni zavezanec naznaniti davčnemu organu.

57. člen

Davka iz kmetijstva po katastrskem dohodku so začasno oproščeni dohodki od zemljišč:

1. na katerih se zasadijo novi vinogradi;

2. na katerih se zasadijo novi sadovnjaki in drugi dolgoletni nasadi.

Navedene oprostitve se priznajo samo, če za kmetijstvo pristojni občinski upravni organ ugotovi, da so bila dela opravljena strokovno in skladno s programi razvoja kmetijstva v SR Sloveniji oziroma občin.

Natančnejše določbe o tem, katera zemljišča se začasno oproste davka po tem členu, pogoje za opro-

stitev ter čas oprostitve v mejah določenega roka predpišejo občinske skupščine.

Začasno oprostitev davka po tem členu uveljavlja zavezanec z vlogo, ki jo vloži pri davčnemu organu. Vloga je treba vložiti do konca leta, v katerem so nastali pogoji za oprostitev. Če vloga ni pravočasno vložena, se oprostitev prizna šele od 1. januarja naslednjega leta, za pretekla leta pa se trajanje oprostitve skrajša. Davčni organ odloči o zahtevi na podlagi podatkov za kmetijstvo pristojnega občinskega upravnega organa.

58. člen

Davka iz kmetijstva od katastrskega dohodka negozdnih zemljišč so oproščeni zavezanci, katerih letni katastrski dohodek negozdnih zemljišč ne presega zneska, ki ga določi občinska skupščina.

Davka iz kmetijstva od dohodka negozdnih zemljišč so oproščeni zavezanci, ki so sami ali njihovi družinski člani pokojninsko in invalidsko zavarovani na podlagi dohodkov iz kmetijstva, če katastrski dohodek negozdnih zemljišč ne presega zneska, ki ga določi občinska skupščina.

Občinske skupščine lahko predpišejo oprostitve davka iz kmetijstva od katastrskega dohodka negozdnih zemljišč za zavezance iz takih višinskih krajev, kjer so proizvodni, ekonomski in prometni pogoji še posebno slabi, če skupni letni katastrski dohodek negozdnih zemljišč teh zavezancev ne presega zneska, ki ga določi občinska skupščina, in pod pogojem, da je zemljišče obdelano v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih.

59. člen

Ne plačuje se davek iz kmetijstva za zemljišče, ki ga je zavezanec oddal družbenopravni osebi v zvezi z uveljavljanjem pravice do preživninskega varstva kmetov.

60. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva, vključenim v družbeno organizirano proizvodnjo, ki sprejemajo in izpolnjujejo usmeritve setvenih planov občin, se glede na obseg združevanja proizvodnje, upoštevajoč proizvodne možnosti kmečkega gospodarstva, prizna davčna olajšava pod pogojem, da obdelujejo zemljišča v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih. Druge pogoje in merila ter višino davčne olajšave, ki je lahko različna glede na vrsto kmetijske proizvodnje, določi občinska skupščina.

61. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva — združenim kmetom, ki v okviru proizvodnega sodelovanja v organizaciji združenih kmetov oziroma z organizacijo združenega dela ali proizvodno skupnostjo kmetov združijo svoje delo in zemljišča tako, da se oblikuje kompleks skupne proizvodnje za dalj kot eno leto, lahko občinska skupščina prizna davčno olajšavo, odvisno od obsega in dolžine takega sodelovanja.

62. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki se z osebnim delom ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in vlagajo sredstva v družbeno organizirano modernizacijo gospodarstva in v preureditev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene, se ne glede na višino dohodkov prizna posebna olajšava pod pogojem, da je zemljišče obdelano v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih.

Za sredstva, vložena v družbeno organizirano modernizacijo gospodarstva, se štejejo sredstva, vložena

za graditev in adaptacijo gospodarskih poslopij, za nabavo strojev in kmetijske opreme, ter sredstva, vložena v živinorejsko proizvodnjo (za vzrejo in paitanje živine, za proizvodnjo svinjskega, govejega mesa in mleka, za uvedbo pašno-košnega sistema, za izvedbo melioracij in za ureditev zemljišč, močvirij in pašnikov, če sredstva za melioracijo vložijo posamezni kmetje). Olajšava pripada tudi zavezancu, ki skupaj z drugimi zavezanci nabavlja oziroma vloga sredstva za take namene, če njegova vloga presega določen znesek. Pogoje in obseg olajšave določi občinska skupščina.

63. člen

Ce se da zemljišče za več kot eno leto v zakup organizaciji združenega dela, organizaciji združenih kmetov, kmetijski zemljiški skupnosti ali združenemu kmetu v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih zaradi izkoriščanja za družbeno organizirano kmetijsko proizvodnjo, lahko občinska skupščina prizna davčno olajšavo. Višina davčne olajšave je odvisna od trajanja zakupa.

Davčna olajšava iz prejšnjega odstavka se ne more priznati, če organizacija združenega dela taka zemljišča za zakupno ali s kooperacijsko pogodbo prepuusti v izkoriščanje lastniku zemljišča, razen če pri kooperacijski pogodbi delež organizacije združenega dela v doseganju skupnega dohodka od tega zemljišča presega 50 %.

Ce je zemljišče dano v zakup občanu ali je dano v zakup organizaciji združenega dela za nekmetijske namene, plačuje zakupodajalec davek iz kmetijstva od katastrskega dohodka ali od dohodka od zakupnine glede na to, kateri dohodek je večji.

64. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki preživljajo mladoletne otroke ali za delo nezmožne družinske člane in njihov letni dohodek na družinskega člana ne presega 12 % poprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu, se odmerjeni davek iz kmetijstva zniža za 10 % za vsakega takega člana.

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki niso zmožni za delo in v družinski skupnosti nimajo za delo zmožnih drugih članov gospodinjstva, letni dohodek zavezanca in drugih članov gospodinjstva pa ne presega 50 % poprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu, se odmerjeni davek iz kmetijstva zniža za 50 % pod pogojem, da je davčni zavezanec storil vse potrebno, da bi bilo zemljišče obdelano v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih.

V letni dohodek iz prejšnjega odstavka se všteva osebni dohodki in drugi dohodki, od katerih se plačujejo davki; ter pokojnine.

Katastrski dohodek se v letni dohodek vključuje povečan s količnikom, ugotovljenim iz razmerja katastrskega dohodka do narodnega dohodka zasebnega kmetijstva, ki ga za vsako leto ugotovi Republiška uprava za družbene prihodke. Dohodki, doseženi s samostojnim osebnim delom, od katerih se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku, se vključujejo v letni dohodek tako, da se pavšalni letni znesek poveča s faktorjem 4. Višina katastrskega dohodka in drugi dohodki, od katerih se plačujejo davki, ter pavšalni letni znesek davka, se upoštevajo po zadnji izvršeni odmeri.

Olajšave po prvem odstavku tega člena se priznavajo ob letni odmeri davka. Izjemoma se te olajšave priznavajo pozneje, če zavezanec to uveljavlja do konca koledarskega leta, v katerem se davek odmerja.

Za mladoletne otroke po tem členu se štejejo otroci do 15. oziroma do 17. leta starosti, če se šolajo v osnovni šoli; če nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe in niso v delovnem razmerju, pa za čas izobraževanja, vendar največ do 26. leta starosti.

Za nezmožne za delo po tem členu se štejejo ženske, stare nad 60 let, in moški, stari nad 65 let, ženske v letu, v katerem so rodile, ter druge osebe, za katere je z odločbo pristojnega organa ali z zdravniškim spričevalom ugotovljena več kot 50 % trajna nezmožnost za delo.

65. člen

Če je bil donos na posamezni parceli ali na več zemljiških parcelah manjši zaradi elementarnih neizod, rastlinskih boleznih in škodljivcev ali zaradi drugih izrednih dogodkov, ki jih zavezanec ni mogel preprečiti, se prizna posebna olajšava.

Olajšava se prizna tako, da se katastrski dohodek vsake take parcele posebej zmanjša za toliko odstotkov, za kolikor se je na njej zmanjšal donos. Če znaša skupno zmanjšanje katastrskega dohodka po prejšnjem odstavku v primerjavi s celotnim katastrskim dohodkom zavezanca od negozdnih površin v enem koledarskem letu več kot 20 %, se zmanjša katastrski dohodek negozdnih površin za znesek, ki ustreza ugotovljenemu odstotku. Razlika med prej odmerjenim davkom in davkom, odmerjenim od katastrskega dohodka, zmanjšane na tej podlagi, se odpiše.

Zavezanec lahko uveljavlja nastalo škodo s posebno zahtevo v 15 dneh po nastanku škode. O zahtevi odloča davčni organ na podlagi ocenjene škode. Škodo oceni posebna cenilna komisija, ki jo imenuje izvršni svet občinske skupščine.

66. člen

Davčna olajšava se prizna zavezancem davka iz kmetijstva, ki so imeli v letu, za katero se davek odmerja, izdatke za pogreb družinskih članov. Davčna olajšava se prizna tako, da se odmerjeni davek zniža za znesek, ki bi se sorazmerno plačal od izdatkov take vrste. Olajšava za pogreb družinskega člana se lahko prizna največ do višine zneska, ki ga za stroške pogreba prizna pristojna zdravstvena skupnost, vendar le zavezancu, ki ni upravičen do povračila teh stroškov od zdravstvene skupnosti. Olajšava se prizna, če jo zavezanec uveljavlja do konca februarja po preteku leta, v katerem so stroški nastali.

67. člen

Občinska skupščina lahko predpiše davčne olajšave za:

1. zemljišča v obmejnem pasu in na vodnih rezervatih, katerih izkoriščanje je z ukrepom pristojnega organa omejeno;

2. zemljišča, katerih izkoriščanje je zaradi visokonepetostnih daljnovodov in drugih naprav zmanjšano ali onemogočeno;

3. zemljišča, na katerih se z vlaganji zavezanca izvede melioracija, komasacija ali arondacija.

68. člen

Občinska skupščina lahko predpiše davčno olajšavo zavezancem davka iz kmetijstva, ki vlagajo sred-

stva v gradnjo malih hidroelektrarn in drugih alternativnih energetskih virov.

69. člen

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki imajo učence in študente na proizvodnem delu oziroma delovni praksi, se prizna davčna olajšava v višini, ki jo določi občinska skupščina.

Zavezancem davka iz kmetijstva, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani kot kmetje in preživljajo otroke, ki so na rednem šolanju v usmerjenem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe, se lahko prizna posebna olajšava. Merila in pogoje ter višino olajšave določi občinska skupščina.

70. člen

Kmetom — borcem narodnoosvobodilne vojne se pri odmeri davka iz kmetijstva priznajo naslednje olajšave:

1. kmetom — imetnikom »Partizanske spomenice 1941« se odmerjeni davek zniža za 50 %;

2. kmetom — borcem, ki so bili udeleženci narodnoosvobodilne vojne in imajo čas udeležbe ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju s pričetkom pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 do 15. maja 1945, se odmerjeni davek zniža za 30 %;

3. kmetom — borcem, ki so bili udeleženci narodnoosvobodilne vojne in imajo čas udeležbe ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju s pričetkom pred 1. januarjem 1945, se odmerjeni davek zniža za 20 %;

4. kmetom — borcem, ki so bili udeleženci narodnoosvobodilne vojne in imajo čas udeležbe ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju od 1. januarja 1945, se odmerjeni davek zniža za 10 %.

S kmeti — imetniki »Partizanske spomenice 1941« iz 1. točke prejšnjega odstavka so glede priznavanja olajšave izenačeni španski borci in predvojni revolucionarji.

S kmeti — borci iz 4. točke prvega odstavka tega člena so glede priznavanja olajšave izenačeni borci za severno mejo v letih 1918 in 1919 in slovenski dobrovoljci iz vojn 1912 do 1918.

Pravica do olajšave pripada tudi zakoncu umrlega borca v višini, kot bi pripadala umrlemu borcu.

Olajšava po tem členu se prizna tudi v primeru, ko zakonec zavezanca izpolnjuje pogoje za priznavanje olajšave.

Olajšava po tem členu se ne prizna, če ima zavezanec oziroma njegov zakonec poleg dohodkov iz kmetijstva tudi osebni dohodek iz delovnega razmerja, pokojnino ali dohodek iz gospodarske ali druge samostojne dejavnosti, od katerega se odmerja davek od letnih osnov oziroma v letnem znesku.

71. člen

Davčne olajšave se priznajo v obliki znižanja odmerjenega davka. Pogoje, merila in obseg oprostitvev ter olajšav določijo občinske skupščine v skladu z dogovorom o usklajevanju davčne politike.

72. člen

Če pride na podlagi odločbe državnega organa do spremembe v lastnini zemljišča, se na zahtevo zave-

zanca ali državnega organa odpiše del davka iz kmetijstva, ki odpade na to zemljišče, in sicer za vsa leta, v katerih zavezanec zaradi takih sprememb od njega ni imel dohodka, čeprav postopek za izvedbo sprememb še ni končan.

Davek po prvem odstavku tega člena se odpiše tudi, kadar lastnik podari zemljišče kmetijski zemljiški skupnosti, organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji oziroma skupnosti.

Za podaritev po prejšnjem odstavku velja tudi enostranska izjava volje, ki jo v zakoniti obliki poda lastnik zemljišča.

3. Davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti

73. člen

Zavezanec za davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz gospodarskih dejavnosti) je delovni človek, ki s samostojnim osebnim delom in z lastnimi sredstvi v skladu s predpisi opravlja obrtno ali kako drugo gospodarsko dejavnost in s tem v obliki stalnega ali postranskega poklica ali priložnostno pridobiva dohodek.

Zavezanec za davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti je tudi občan, ki občasno dosega dohodek z opravljanjem gospodarskih dejavnosti, če s predpisi niso prepovedane.

74. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti se ne plačuje od dohodkov, doseženih:

1. z izkoriščanjem zemljišč v nekmetijske namene (kopanje peska, gramozja in kamna, žganje opoke, apna, oglja in podobno), če letni dohodek po odbitku stroškov ne presega višine, ki jo določi občinska skupščina;

2. z opravljanjem kmetijskih storitev drugim s kmetijsko mehanizacijo, če letni dohodek po odbitku stroškov ne presega višine, ki jo določi občinska skupščina;

3. z neposrednim zbiranjem odpadnega materiala;

4. s prodajo izdelkov domače obrti, če domačo obrt opravlja občan na domu sam ali s člani skupnega gospodinjstva na podlagi prigrisatve pristojnemu občinskemu upravnemu organu ter je dano mnenje Gospodarske zbornice Slovenije, da se izdelki štejejo za predmete domače obrti;

5. z oddajo viškov električne energije v elektroenergetski sistem, če instalirana moč male hidroelektrarne ne presega 100 kW.

75. člen

Za dohodke od samostojnega opravljanja gospodarskih dejavnosti se ne šteje:

1. vrednost proizvodov in storitev, opravljenih v okviru lastnega gospodinjstva za neposredne potrebe gospodinjstva;

2. dohodkov od prodaje na običajen način predelanih lastnih kmetijskih pridelkov (vino, žganje, olje, volna in podobno).

76. člen

Če ima več oseb dohodek od opravljanja gospodarske dejavnosti v skupni obratovalnici, ustanovljeni po določbah obrtnega zakona, je vsaka od njih zavezanec za davek od dela dohodka, ki mu pripada

na podlagi pogodbe o ustanovitvi skupne obratovalnice.

Dohodek skupne obratovalnice po prejšnjem odstavku se ugotavlja skupno.

77. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti se odmerja po dejanskem dohodku, v pavšalnem letnem znesku in v odstotku od posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

78. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti po dejanskem dohodku plačujejo zavezanci, ki ne izpolnjujejo pogojev za obdavčitev v pavšalnem letnem znesku, določenih v tem zakonu ali odloku občinske skupščine.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se davek iz gospodarskih dejavnosti po dejanskem dohodku ne plačuje od dohodkov, ki ne izvirajo iz gospodarske dejavnosti zavezanca in za katere je v zakonu določeno, da se od njih plačuje davek po odbitku.

79. člen

Osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz gospodarske dejavnosti zavezanca.

Ostanek čistega dohodka v smislu tega zakona se ugotovi takole:

1. od celotnega prihodka od dejavnosti se odštejejo materialni stroški in amortizacija;

2. tako ugotovljeni dohodek se zmanjša za zaksne in pogodbene obveznosti, določene s tem zakonom, ter druge dajatve, ki se krijejo iz dohodka;

3. tako ugotovljeni čisti dohodek se zmanjša za:

- osebne dohodke in nadomestila osebnih dohodkov delavcev pod pogoji in po merilih iz kolektivne pogodbe,

- osebni dohodek v višini 70 % letnega poprečnega čistega osebnega dohodka delavcev v SR Sloveniji v letu, za katero se davek odmerja, obračunani davek in prispevke iz osebnega dohodka zavezanca in nadomestila osebnega dohodka v višini, ugotovljeni po merilih, ki jih kolektivna pogodba določa za delavce, uporabljenih na poprečni mesečni osebni dohodek zavezanca za preteklo leto,

- sredstva skupne porabe delavcev pod pogoji in po merilih iz kolektivne pogodbe in za regres za letni dopust za zavezanca v višini, kot to določa kolektivna pogodba za delavce.

V primerih, ko zavezanec ne opravlja dejavnosti vse leto oziroma je upravičen do nadomestila osebnega dohodka, se odstotek poprečnega čistega osebnega dohodka iz druge alineje preračuna na čas opravljanja dejavnosti.

4. po izvedeni razporeditvi čistega dohodka preostali znesek predstavlja ostanek čistega dohodka.

Pri ugotavljanju ostanka čistega dohodka se amortizacija in materialni stroški upoštevajo v sorazmernem delu, ki odpade na ustvarjeni celotni prihodek.

Če zavezanec ne doseže ostanka čistega dohodka najmanj v višini 10 % poprečnega letnega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v letu, za katero se davek odmerja, plača davek iz gospodarske dejavnosti v višini, ki ustreza pavšalnemu letnemu znesku, ugotovljenemu po 91. členu tega zakona.

80. člen

Celotni prihodek od dejavnosti predstavljajo prihodki obratovalnice, ki se sestojijo iz:

— skupnega zneska plačil za prodane proizvode in storitve v koledarskem letu, v katerega je vključen davek od prometa proizvodov in storitev (plačana realizacija),

— dohodkov, doseženih na podlagi združevanja dela in sredstev in na podlagi poslovnega sodelovanja,

— drugih dohodkov v zvezi z opravljanjem gospodarske dejavnosti,

— vse to zmanjšano za davek od prometa proizvodov in storitev.

Izjemoma se šteje za celotni prihodek vrednost prodanih proizvodov in storitev (fakturirana realizacija), če to zavezanec zahteva v letni napovedi. Pri prehodu iz plačane na fakturirano realizacijo se v celotni prihodek všteje tudi fakturirani celotni prihodek, ki v preteklem letu ni bil plačan. Pri prehodu iz fakturirane na plačano realizacijo se v celotni prihodek ne vštejejo plačila, vključena v fakturirani celotni prihodek preteklega leta.

81. člen

Za materialne stroške se štejejo stroški, ki so bili nujno potrebni za ustvaritev celotnega prihodka, in to:

1. izdatki za porabljene surovine, pomožni material, droben inventar in embalažo. Če zavezanec uvozi surovine oziroma drug material, se izdatki priznavajo po vrednosti, ugotovljeni po carinskih predpisih, všteti carino, prometni davek in druge uvozne davščine, ki so izkazane v carinski dokumentaciji.

V primerih, ko se za uvoženo blago ne plačuje carina, se vrednost ugotavlja po izdani fakturi; fakturirani znesek se preračuna v dinarsko vrednost na način, kot se za blago, od katerega se plačuje carina, preračuna v zvezi z obračunavanjem carine.

Za droben inventar se štejejo stvari opreme, katerih doba uporabnosti je krajša od enega leta, kakor tudi stvari opreme, katerih doba uporabnosti je daljša od enega leta, če je njihova posamična nabavna cena manjša od zneska, ki je določen s predpisi za uporabnike družbenih sredstev. Za droben inventar se štejejo tudi avtomobilske gume, razen prvih gum, ki so sestavni del nabavne vrednosti vozila.

2. izdatki za porabljeno energijo in kurjavo;

3. izdatki za vzdrževanje osnovnih sredstev zaradi zagotavljanja njihovega tekočega delovanja in izdatki investicijskega vzdrževanja v obsegu, ki ga predpiše Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, razen izdatkov za dela, s katerimi se spreminja zmogljivost ali namen osnovnih sredstev, ki po predpisih, veljavnih za organizacije združenega dela, sestavljajo izdatke za investicije;

4. izdatki za stroške delavcev v zvezi z deli, opravljenimi izven kraja poslovnega sedeža, po izdanem potnem nalogu v skladu s kolektivno pogodbo, kot so:

— dnevnice za službena potovanja,

— povračila za prenočišče na službenem potovanju,

— povračila prevoznih stroškov za službeno potovanje,

— povračilo za organizirano prehrano in prenočišče za delo na terenu,

— povračila za uporabo lastnega osebnega motornega vozila.

Pod pogoji in po merilih iz te točke se priznavajo med izdatke stroški v zvezi z deli izven kraja poslovnega sedeža tudi za zavezanca, razen povračila prevoznih stroškov, če za ta namen uporablja vozilo, ki je uvrščeno med osnovna sredstva obratovalnice.

Zavezancem, katerih vrsta dejavnosti to terjaja, se priznavajo tudi prevozní stroški oziroma povračilo za uporabo lastnega motornega vozila v kraju poslovnega sedeža na podlagi evidence o opravljenih vožnjah.

5. izdatki za stroške za prevoz na delo in z dela delavcev in učencev ter študentov na proizvodnem delu oziroma delovni praksi, v višini in pod pogoji iz kolektivne pogodbe; pod enakimi pogoji se ti stroški priznavajo tudi za zavezanca;

6. izdatki za transportne stroške, ki so bili potrebni pri opravljanju dejavnosti;

7. izdatki za zakupnino za poslovni prostor v tuji zgradbi in za zemljišče, ki se uporablja za opravljanje gospodarske dejavnosti, ter za najemnino za opremo;

8. izdatki za nadomestila za ločeno življenje zavezanca in delavcev ter za selitvene stroške delavcev;

9. izdatki za izplačila po pogodbah o delu, če so sklenjene po določbah zakona in kolektivne pogodbe;

10. katastrski dohodek zemljišča, ki se uporablja za opravljanje gospodarskih dejavnosti;

11. izdatki za pisarniški material, poštno, telegrafsko in telefonske storitve;

12. izdatki za stroške propagande, reklame, razstavljanja na sejmi in razstavah;

13. izdatki za strokovno literaturo in časopise z družbenopolitično vsebino ter za stroške strokovnega izpopolnjevanja v zvezi z opravljanjem dejavnosti;

14. izdatki v zvezi z raziskovanjem in razvijanjem proizvodnega programa;

15. plačane obresti od kreditov za obratna sredstva, prejetih od bančnih organizacij, in stroški zavarovanja teh kreditov ter plačane obresti za material, prejet v predelavo na podlagi kooperacijske pogodbe;

16. stroški za kulturno umetniški program v gostinskem obratu pod pogojem, da so od teh izplačil obračunani in plačani davki in prispevki;

17. izdatki za sprotne potrebe varstva pri delu in varstva delovnega okolja;

18. izdatki za nagrade in kadrovske štipendije oziroma učne nagrade izplačane v zvezi s praktičnim poukom, opravljanjem proizvodnega dela oziroma delovne prakse, kot določa kolektivna pogodba;

19. izdatki za toplo prehrano med delom za delavce, študente in učence, ki delajo oziroma se praktično izobražujejo, v višini in pod pogoji iz kolektivne pogodbe; v enaki višini se ti izdatki priznajo tudi za zavezanca;

20. odpisi terjatev, za katere je bilo s sodno odločbo ugotovljeno, da so neizterljive oziroma da jih je treba v sanacijskem postopku odpisati;

21. izdatki za druge materialne stroške, ki so neogibno potrebni za redno poslovanje, da se doseže celotni prihodek.

Vsi materialni stroški morajo biti posamično izkazani in dokazani z dokumenti.

82. člen

Amortizacija se obračunava od nabavne vrednosti osnovnih sredstev, povečane za stroške dostave in montaže.

Amortizacija se priznava za osnovna sredstva, opisana v knjigi oziroma kartoteki osnovnih sredstev.

Za osnovna sredstva, od katerih se obračunava amortizacija po tem zakonu, se štejejo:

1. gradbeni objekti,
2. oprema,
3. vlaganja za pridobitev pravice do patenta, pravice do licence, pravice do modela in pravice do vzorca.

Za osnovna sredstva se ne šteje droben inventar.

Način vrednotenja osnovnih sredstev in stopnje amortizacije predpiše Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

83. člen

Za zakonske in pogodbene obveznosti ter druge dajatve v smislu 2. točke 79. člena tega zakona se štejejo:

1. obveznosti za financiranje dejavnosti izobraževanja, znanosti, kulture, zdravstva in drugih družbenih dejavnosti ter obveznosti, s katerimi se zagotavlja socialna varnost delavcev in zavezanca, opredeljene z zakoni, dogovori oziroma samoupravnimi sporazumi ter pogodbami, za katere zakon določa, da se v temeljnih organizacijah združenega dela poravnajo iz dohodka;

2. članski prispevki gospodarskim zbornicam in obrtnim združenjem;

3. izdatki za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito;

4. izdatki za humanitarne, kulturne in telesno-kulturne namene, če gre za organizirane oblike zbiranja sredstev, do višine, ki jo določi občinska skupščina v skladu z dogovorom o usklajevanju davčne politike;

5. upravne takse v zvezi z upravljanjem dejavnosti;

6. zavarovalne premije, plačane za:

- zavarovanje osnovnih in obratnih sredstev,
- zavarovanje delavcev za primere nesreč pri delu,
- zavarovanje potnikov in blaga v prometu;

7. plačane obresti od kreditov za osnovna sredstva, prejetih od bančnih organizacij, ter stroški zavarovanja teh kreditov;

8. sodni stroški v zvezi z uveljavljanjem terjatev iz naslova opravljanja dejavnosti;

9. drugi izdatki za izpolnitev z zakonom določenih obveznosti, prevzetih s samoupravnim sporazumom ali s pogodbo.

84. člen

Davčna osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, se ugotavlja na podlagi davčne napovedi, ki temelji na podatkih poslovnih knjig.

Če davčni organ na podlagi zbranih podatkov ali ugotovitev, da poslovne knjige niso v redu in da podatki v knjigah niso verodostojni, spozna, da so podatki iz napovedi nepopolni ali nepravilni, ugotovi osnovo za davek na podlagi cenitve celotnega prihodka

in materialnih stroškov, oprte na podatke o načinu in obsegu zavezančevega poslovanja in obsega zaposlovanja delavcev, ter na podlagi vseh konkretnih dejstev in pogojev, v katerih zavezanec posluje, ali s primerjavo z drugimi zavezanci, ki poslujejo v podobnih pogojih. Pri cenitvi celotnega prihodka in materialnih stroškov se lahko davčni organ opre tudi na normativ porabe surovin in materiala, izračunan na podlagi podatkov organizacije združenega dela s podobnim predmetom poslovanja.

85. člen

Šteje se, da del čistega dohodka, ki se po zagotovitvi osebnih dohodkov delavcev nameni za osebni dohodek zavezanca, ki v obliki stalnega poklica opravlja gospodarsko dejavnost in je obdavčen po dejanskem dohodku, ne more biti nižji od osebnega dohodka, določenega v drugi alineji 3. točke 79. člena tega zakona.

86. člen

Zavezanec, ki vlaga sredstva za nabavo, rekonstrukcijo in modernizacijo osnovnih sredstev zaradi razširitve dejavnosti, lahko pod pogojem, da ne gre za vlaganja, ki bi se morala kriti iz že priznane amortizacije, v letni napovedi uveljavlja znižanje davčne osnove do 25 % in sicer za dobo največ petih let od vsakega vlaganja.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka se zniža davčna osnova tudi zavezancu, ki vlaga sredstva za rekonstrukcijo in modernizacijo najetih poslovnih prostorov, če se po najemni pogodbi vlaganja ne krijejo iz najemnine.

Občinska skupščina lahko predpiše za dejavnosti, katerih razvoj želi pospeševati v skladu z usmeritvami družbenih dogovorov o pospeševanju razvoja drobnega gospodarstva, višji odstotek znižanja davčne osnove.

Zavezancu, ki vlaga sredstva v letu, v katerem se mu prvič znižuje davčna osnova, in je višina neobdavčenega dela davčne osnove manjša od višine vloženih sredstev, se davčna osnova znižuje v naslednjih letih do višine vloženih sredstev, vendar najdlje do poteka štirih let od leta vložitve sredstev. Če odstotno znižanje davčne osnove presega višino v tem letu vloženih sredstev ali če zavezanec v tem letu ni vlagal sredstev, lahko razliko sredstev oziroma celotni neobdavčeni del davčne osnove naloži pri bančni organizaciji kot namenski depozit.

Zavezanec mora v roku 15 dni po prejemu odmerne odločbe predložiti dokazila, da je neobdavčeni del sredstev naložil pri bančni organizaciji. Če v tem roku ne predloži dokazil, se neobdavčeni del sredstev naknadno obremeni. Zbrana namenska sredstva skupno s pripadajočimi obrestmi mora zavezanec porabiti v petih letih in po predložitvi dokazila, da so bila sredstva namensko porabljena. Če zavezanec v tem roku ni porabil vseh neobdavčenih deponiranih sredstev oziroma jih ni porabil namensko, se ta sredstva skupno s pripadajočimi obrestmi obdavčijo v letu, v katerem bi morala biti najpozneje porabljena.

Pravica do znižanja davčne osnove se prizna v primerih, če zavezanec v redu vodi poslovne knjige, ki jih je dolžan voditi.

Če zavezanec osnovno sredstvo, ki je bilo nabavljeno iz neobdavčenih sredstev, odtuji ali da v

najem, preden je vrednost osnovnega sredstva v celoti odpisana, se neodpisani del vrednosti prišteje k davčni osnovi leta, v katerem je bilo osnovno sredstvo odtujeno oziroma dano v najem, razen če dokaže, da je kupnino vložil v osnovna sredstva, ki jih ne bi moral nadomestiti iz priznane amortizacije.

Če zavezanec preneha opravljati dejavnost, preden je vrednost osnovnega sredstva, ki je bilo nabavljeno iz neobdavčenih sredstev, v celoti odpisana, se neodpisani del vrednosti prišteje k davčni osnovi leta, v katerem je prenehal opravljati dejavnost, razen če preneha opravljati dejavnost zaradi upokojitve.

87. člen

Davčna osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti za zavezanca, ki občasno dosegajo dohodek iz gospodarskih dejavnosti, ne more biti nižja od 25 % letnega osebnega dohodka za enake ali podobne poklice v združenem delu.

88. člen

Stopnje davka iz gospodarskih dejavnosti so proporcionalne in so lahko različne po vrstah dejavnosti ter glede na pogoje gospodarjenja. Stopnje so lahko višje za zavezanca, ki pridobivajo dohodek v obliki postranskega poklica oziroma ki občasno dosegajo dohodek z opravljanjem gospodarskih dejavnosti, če s predpisi niso prepovedane.

89. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo zavezanci, ki opravljajo dejavnost v manjšem obsegu. Šteje se, da zavezanci opravljajo dejavnost v manjšem obsegu:

— če ne uporabljajo dopolnilnega dela več kot enega delavca,

— če njihov čisti dohodek, zmanjšan za osebni dohodek, nadomestila osebnega dohodka in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, ne presega povprečnega letnega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu.

Šteje se, da zavezanec opravlja dejavnost v manjšem obsegu tudi, če dosega dohodke s prodajo izdelkov suhe robe, ki se ne štejejo za domačo obrt, če opravlja osebne storitve, če dosega dohodke z oskrbovanjem najete srednjegorske ali visokogorske planinske postojanke ali če se ukvarja s kmečkim turizmom in ne uporablja dopolnilnega dela več kot enega delavca.

Davka v pavšalnem letnem znesku ni mogoče odmeriti zavezancem, ki opravljajo avtoprevozniško dejavnost, storitve za gradbeno mehanizacijo, prodajo na drobno ter gostinsko dejavnost, in tudi ne zavezancem, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v skupni obratovalnici, ter zavezancem, ki občasno dosegajo dohodek z opravljanjem gospodarskih dejavnosti. Izjemoma so lahko obdavčeni v pavšalnem letnem znesku zavezanci, ki opravljajo gostinsko dejavnost in prodajo na drobno v odročnih oziroma višinskih krajih, ki jih določi občinska skupščina, če izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena.

Občinska skupščina lahko določi, da se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku tudi zavezancem, ki opravljajo brodersko dejavnost ali prevoz oseb z avtotaksijem, če izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena.

90. člen

Zavezanci, ki po določbah tega zakona plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku, se na njihovo zahtevo preuvertijo na obdavčenje po dejanskem dohodku.

Zahtevo za preuvertitev morajo predložiti pred začetkom leta, za katero zahtevajo obdavčitev po dejanskem dohodku.

Če zavezanec med letom preneha izpolnjevati pogoje za obdavčenje v pavšalnem letnem znesku, mora o tem v 8 dneh obvestiti davčni organ. Na podlagi tega obvestila oziroma na podlagi ugotovitve davčnega organa o neizpolnjevanju pogojev za pavšalno obdavčitev davčni organ zavezanca za preostali del leta z odločbo preuverti na obdavčenje po dejanskem dohodku.

Če davčni organ na podlagi podatkov ugotovi, da je zavezančev čisti dohodek, zmanjšan za osebni dohodek, nadomestila osebnega dohodka in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, v zadnjem poslovnem letu presegele povprečni letni osebni dohodek zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji, v naslednjem letu zavezanca z odločbo preuverti na obdavčevanje po dejanskem dohodku.

Zavezanec davka po dejanskem dohodku, ki na podlagi zaključka poslovnih knjig ugotovi, da njegov čisti dohodek, zmanjšan za osebni dohodek, nadomestila osebnega dohodka in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, ne presega povprečnega letnega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu, lahko v roku za vložitev davčne napovedi predlaga preuvertitev na obdavčene v pavšalnem letnem znesku.

Ob preuvertitvi iz obdavčenja v pavšalnem letnem znesku na obdavčenje po dejanskem dohodku je zavezanec dolžan izvršiti inventurni popis.

91. člen

Višina pavšalnega letnega zneska je odvisna od vrste dejavnosti in predmeta poslovanja, obsega, načina, pogojev in kraja poslovanja, delovne sposobnosti zavezanca in drugih okoliščin, ki vplivajo na doseganje dohodka.

Občinska skupščina predpiše natančnejša merila za določanje pavšalnega letnega zneska davka.

92. člen

Davek v pavšalnem letnem znesku se odmerja vnaprej.

Pavšalni letni znesek davka se sorazmerno zniža, če zavezanec začasno ustavi obratovanje oziroma preneha opravljati gospodarsko dejavnost ali je med letom preuverten na obdavčenje po dejanskem dohodku, kar se ugotovi z ustreznim aktom pristojnega občinskega upravnega organa.

93. člen

Zavezanec, ki vplaga sredstva za nabavo, rekonstrukcijo in modernizacijo osnovnih sredstev zaradi razširitve dejavnosti, lahko uveljavlja znižanje pavšalnega letnega zneska davka za dobo največ petih let.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka se zniža pavšalni letni znesek davka tudi zavezancu, ki vplaga sredstva za rekonstrukcijo in modernizacijo najetih poslovnih prostorov, če se po najemni pogodbi vlaganja ne krijejo iz najemnine.

Olajšava se prizna na podlagi posebne vloge zavezanca, kateri mora biti priložena dokumentacija o vložitvi sredstev. Vloga mora biti vložena pred potekom leta, v katerem so bila sredstva vložena.

Pri določitvi višine davčne olajšave se upošteva višina vloženi sredstev. Konkretnjša merila za priznavanje davčne olajšave določi občinska skupščina. Če zavezanec osnovno sredstvo, za katero je priznana davčna olajšava, odtuji ali da v najem pred potekom desetih let, se zavezanec za priznano olajšavo naknadno obremeni, razen če dokaže, da je kupnino vložil v osnovna sredstva zaradi razširitve dejavnosti.

94. člen

Občinska skupščina lahko predpiše davčne olajšave:

- zavezancem, ki opravljajo gospodarske dejavnosti, katerih razvoj se želi pospeševati v skladu z usmeritvami družbenih dogovorov o pospeševanju razvoja drobnega gospodarstva;

- zavezancem, ki izvažajo blago in storitve na konvertibilno območje;

- zavezancem, ki so pričeli z opravljanjem dejavnosti;

- zavezancem, ki dodatno zaposlijo nove delavce;

- zavezancem, ki dosegajo dohodek z oddajo viškov električne energije v elektro-energetski sistem, če instalirana moč male hidroelektrarne presega 100 kW;

- zavezancem, ki dosegajo dohodek s prodajo izdelkov umetne obrti, ki so prejeli znak kvalitete;

- zavezancem, ki vlagajo sredstva v izgradnjo malih hidroelektrarn in drugih alternativnih energetskih virov;

- zavezancem, ki imajo učence in študente na proizvodnem delu oziroma delovni praksi;

- zavezancem, ki preživljajo mladoletne otroke in otroke, ki nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju ali za delo nezmožne družinske člane;

- zavezancem, ki imajo status borca.

Olajšave se priznajo v obliki znižanja odmerjenega davka.

Za mladoletne otroke po tem členu se štejejo otroci do 15. oziroma do 17. leta starosti, če se šolajo v osnovni šoli; če nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe in niso v delovnem razmerju pa za čas izobraževanja, vendar največ do 26. leta starosti.

Za nezmožne za delo po tem členu se štejejo ženske, stare nad 60 let, in moški, stari nad 65 let, ter druge osebe, za katere je z odločbo pristojnega organa ali zdravniškim spričevalom ugotovljena več kot 50 % trajna nezmožnost za delo.

95. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) plačujejo občani, ki priložnostno opravljajo storitve organizacijam združenega dela, organom družbenopolitičnih skupnosti ter drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim ali ki opravljajo pri njih delo po pogodbi o delu po predpisih o delovnih razmerjih ali imajo pri njih dohodke od postranskih kmetijskih dejavnosti, ki niso zajeti v katastrskem dohodku. Davek po odbitku plačujejo tudi občani od dohodkov na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v

skladu s predpisi o zaposlovanju pri nosilcih samostojnega osebnega dela.

Kot dohodki od postranskih kmetijskih dejavnosti po prejšnjem odstavku se štejejo dohodki od prevoznitva in od tovorjenja lesa ter drugega materiala; med te dohodke se ne štejejo dohodki, ki jih imajo lastniki gozdov s pravilom lesa iz lastnega gozda, in dohodki, ki jih imajo združeni kmetje — lastniki gozdov na osnovi pogodb o trajnejšem sodelovanju s temeljno organizacijo kooperantov gozdarstva.

Davek po odbitku se plača tudi od dohodkov potujočih zabavišč. Prireditelji morajo pred začetkom dela prijaviti zabavišče davčnemu organu občine, v kateri želijo imeti zabavišče.

Od dohodkov, doseženih z obrtno proizvodnjo, ni mogoče odmerjati davka po odbitku.

Osnova za odmero davka po odbitku je celotni doseženi dohodek brez upoštevanja stroškov.

96. člen

Stopnje davka po odbitku so lahko različne za posamezne vrste dohodkov, in sicer po naslednjih skupinah dohodkov:

1. od dohodkov raznašalcev in prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno, od prodaje srečk in vplačil pri športni napovedi ter pri lotu, od prejemkov zavarovalnih poverjenikov, od dohodkov hidrometeroloških opazovalcev, od provizij zastopnikov organizacij za varstvo malih avtorskih pravic, od zbiranja naročil za časopise, knjige, revije in podobno, od dohodkov delavcev, doseženih z opravljanjem del ob pretežni uporabi lastne telesne moči; od dohodkov doseženih z opravljanjem postranskih kmetijskih dejavnosti;

2. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov, dohodkov od zbiranja oglasov, od dohodkov, doseženih s prodajo izdelkov uporabne umetnosti ali z razmnoževanjem ali izdajanjem avtorskih del, ki se ne štejejo za izvirnike, od dohodkov potujočih zabavišč, od dohodkov, doseženih s prodajo izdelkov ročne izdelave, ki jih ni mogoče šteti za izdelke domače ali umetne obrti niti uporabne umetnosti, če jih občan izdeluje priložnostno;

3. od dohodkov oseb, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe ter druge organizacije in skupnosti, in od dohodkov, doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu, sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodke iz 1. in 2. točke.

Pri določanju stopenj za posamezne skupine dohodkov je treba upoštevati višino stroškov, ki so v povprečju potrebni za doseg takih dohodkov.

4. Davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti

97. člen

Zavezanec za davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz poklicnih dejavnosti) je delovni človek, ki z osebnim delom samostojno opravlja poklicno dejavnost in s tem v obliki stalnega ali postranskega poklica oziroma priložnostno pridobiva dohodek, če se od takih dohodkov ne plačuje davek iz avtorskih pravic in če takšna dejavnost ni z zakonom izrecno prepovedana.

Davek iz poklicnih dejavnosti se plačuje tudi od dohodkov, ki jih avtor doseže z izdajanjem svojih

del oziroma ki jih občan doseže z izdajanjem del, za katere je podedoval ali na drug zakonit način pridobil materialne avtorske pravice (dohodki od samozaložbe).

98. člen

Davka iz poklicnih dejavnosti ne plačujejo:

- učenci in študentje, dokler se redno šolajo, od dohodkov, doseženih s poučevanjem snovi, ki je sestavni del rednega izobraževalnega programa;
- verske skupnosti.

99. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti se odmerja po dejanskem dohodku, v pavšalnem letnem znesku in v odstotku od posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

100. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti po dejanskem dohodku plačujejo zavezanci, ki ne izpolnjujejo pogojev za obdavčitev v pavšalnem letnem znesku, določenih v tem zakonu.

101. člen

Davčna osnova za davek iz poklicnih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz poklicne dejavnosti zavezanca.

Za ugotovitev ostanka čistega dohodka se primer- no uporabljajo določbe 79., 80., 81., 82., 83. in 84. člena tega zakona.

Pri ugotavljanju ostanka čistega dohodka od samozaložbe, se kot materialni strošek šteje tudi avtorski honorar v višini, kot ga uveljavlja zavezanec, vendar ne sme presegati višine, ki jo v povprečju za taka dela priznava založniške organizacije.

102. člen

Šteje se, da del čistega dohodka, ki se po zagotovitvi osebnih dohodkov delavcev nameni za osebni dohodek zavezanca, ki v obliki stalnega poklica opravlja poklicno dejavnost in je obdavčen po dejanskem dohodku, ne more biti nižji od osebnega dohodka, določenega v drugi alineji 3. točke 79. člena tega zakona.

103. člen

Zavezanec, ki vplaga sredstva v nabavo, rekonstrukcijo in modernizacijo osnovnih sredstev ter za rekonstrukcijo in modernizacijo najetih poslovnih prostorov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove na način in pod pogoji iz 86. člena tega zakona.

104. člen

Stopnje davka iz poklicnih dejavnosti so preporo- cionalne in so lahko različne po vrstah dejavnosti ter glede na pogoje gospodarjenja.

Za zavezance, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena, se določijo nižje stopnje davka.

Stopnje so lahko višje za zavezance, ki pridobi- vajo dohodek v obliki postranskega poklica.

105. člen

Občinske skupščine lahko predpišejo davčne olaj- šave v obliki odstotnega znižanja odmerjenega davka za posamezne poklicne dejavnosti, katerih razvoj se želi pospeševati glede na specifične potrebe v občini.

Olajšave iz 3., 4., 8., 9. in 10. alineje prvega od- stavka 94. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za zavezance davka iz poklicnih dejavnosti.

106. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti v pavšalnem let- nem znesku plačujejo zavezanci, ki opravljajo dejav- nost v manjšem obsegu. Šteje se, da zavezanci op- ravljajo dejavnost v manjšem obsegu:

— če ne uporabljajo dopolnilnega dela več kot enega delavca,

— če njihov čisti dohodek, zmanjšan za osebni dohodek, nadomestila osebnega dohodka in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, ne presega po- prečnega letnega osebnega dohodka zaposlenih de- lavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji.

Šteje se, da opravljajo dejavnost v manjšem ob- segu tudi zavezanci, ki dosegajo dohodke z različni oblikami poučevanja, razen če poučevanje izvajajo v organizirani obliki (tečaji in podobno), ter duhovniki.

107. člen

Zavezanci, ki po določbah tega zakona plačujejo davek v pavšalnem letnem znesku, se na njihovo za- htevo preuvertijo na obdavčenje po dejanskem do- hodku.

Zahtevo za preuvertitev morajo predložiti pred začetkom leta, za katero zahtevajo obdavčitev po de- janskem dohodku.

Če zavezanec med letom preneha izpolnjevati po- goje za obdavčenje v pavšalnem letnem znesku, mora o tem v osmih dneh obvestiti davčni organ. Na podlagi tega obvestila oziroma na podlagi ugotovitve davčnega organa o neizpolnjevanju pogojev za pav- šalno obdavčitev davčni organ zavezanca za preostali del leta z odločbo preuverti na obdavčenje po de- janskem dohodku.

Če davčni organ na podlagi podatkov ugotovi, da je zavezanec čisti dohodek, zmanjšan za osebni do- hodek, nadomestila osebnega dohodka in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, v zadnjem po- slovnem letu presegel poprečni letni osebni dohodek zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji, v naslednjem letu zavezanca z odločbo preuverti na obdavčenje po dejanskem dohodku.

Zavezanec davka po dejanskem dohodku, ki na podlagi zaključka poslovnih knjig ugotovi, da njegov čisti dohodek, zmanjšan za osebni dohodek, nado- mestila osebnega dohodka in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, ne presega poprečnega letnega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu, lahko v roku za vlo- žitev davčne napovedi predlaga preuvertitev na ob- davčenje v pavšalnem letnem znesku.

108. člen

Pri odmeri davka iz poklicnih dejavnosti v pav- šalnem letnem znesku, se glede višine in načina določanja davka, pogojev glede spremembe višine od- merjenega davka med letom ter olajšave zaradi vlaganja v osnovna sredstva, smiselno uporabljajo do- ločbe 91., 92. in 93. člena tega zakona.

109. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti v odstotku od vsa- kega posameznega kosmatega dohodka (davek po od- bitku) plačujejo občani, ki priložnostno opravljajo sto- ritev organizacijam združenega dela, organom druž- benopolitičnih skupnosti ter drugim samoupravnim or- ganizacijam in skupnostim ali ki opravljajo pri njih

delo po pogodbi o delu. Davek po odbitku plačujejo tudi občani od dohodkov na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v skladu s predpisi o zaposlovanju pri nosilcih samostojnega osebnega dela.

Davek iz poklicnih dejavnosti po odbitku plačujejo tudi občani od dohodkov, doseženih s priložnostnim opravljanjem storitev občanom, če ne plačujejo davka po dejanskem dohodku ali v pavšalnem letnem znesku. Tak dohodek mora zavezanec prijaviti ter obračunati in plačati davek v petnajstih dneh od dneva, ko prejme dohodek, pri davčnem organu občine, v kateri ima stalno prebivališče.

Osnova za odmero davka po odbitku je celotni doseženi dohodek brez upoštevanja stroškov.

Stopnje davkov iz poklicnih dejavnosti po odbitku so proporcionalne.

5. Davek od dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav

110. člen

Zavezanec za davek od dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav (v nadaljnjem besedilu: davek iz avtorskih pravic) je:

- občan, ki ima dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, zavarovanih z zakonom,
- občan, ki ima dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav v tujini, če je njegovo prebivališče na ozemlju SR Slovenije,
- tuja pravna in fizična oseba, ki ima dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav na ozemlju SR Slovenije.

111. člen

Davek iz avtorskih pravic se plačuje tudi od:

- dohodkov, doseženih z izvajanjem glasbenih, književnih in drugih umetniških del,
- avtorskega honorarja, ki ga je avtor uveljavljal kot materialni strošek pri ugotavljanju ostanka čistega dohodka iz poklicnih dejavnosti,
- nagrad za znanstveni in umetniški uspeh, če ni v zakonu drugače določeno.

112. člen

Če nastane dvom, ali gre za delo s področja uporabne umetnosti ali pa le za obrtni izdelek, odloči komisija, ki jo imenuje izvršni svet občinske skupščine.

113. člen

Ne štejejo se za dohodke iz avtorskih pravic posebna plačila, ki jih prejme delavec za uporabo svojega avtorskega dela, ustvarjenega v izvrševanju svoje delovne obveznosti pri organizaciji združenega dela, organu družbenopolitične skupnosti, drugi samoupravni organizaciji in skupnosti ali delovnemu človeku, ki z osebnim delom samostojno kot poklic opravlja poklicno dejavnost, oziroma delovnemu človeku, ki samostojno opravlja dejavnost z osebnim delom s sredstvi, ki so lastnina občanov, pri katerih je v delovnem razmerju.

Za dohodke iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav se ne štejejo po tem zakonu dohodki zavezancev za davek iz gospodarskih in poklicnih dejavnosti, če jih dosegajo v okviru svoje dejavnosti, čeprav gre za avtorska dela, izume in tehnične izboljšave.

114. člen

Od dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav se plačuje davek od vsakega posameznega dohodka.

Od dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, ki ga zavezanec dobi od organizacije združenega dela, od organov družbenopolitičnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, se davek od avtorskih pravic plača ob posameznem izplačilu (davek po odbitku).

Dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, ki ga zavezanec dobi od občanov in iz tujine mora prijaviti ter obračunati in plačati davek v petnajstih dneh od dneva, ko prejme dohodek, pri davčnem organu občine, v kateri ima stalno prebivališče.

Zavezanci, ki dosegajo dohodke, od katerih se plačuje davek iz avtorskih pravic, lahko do konca koledarskega leta zahtevajo, da se v naslednjem letu obdavčijo po ugotovljenem dejanskem dohodku.

115. člen

Osnova za davek iz avtorskih pravic je dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, zmanjšan za stroške, ki so bili zanj potrebni.

V primerih, ko se davek iz avtorskih pravic plačuje od posamično doseženega dohodka iz avtorskih pravic, se priznavajo normirani stroški v višini 40 % od doseženega dohodka.

Na zahtevo zavezanca se priznajo dejanski stroški, če zavezanec za to predloži ustrezne dokaze.

Osebam, ki niso avtorji del, temveč samo imetniki premoženjskih pravic, se priznajo kot stroški samo plačila za storitve, ki jih plačajo Jugoslovanski avtorski agenciji, Zavodu za varstvo malih avtorskih pravic in drugim organizacijam združenega dela, pooblaščenim za prodajo umetniških in drugih avtorskih del ter sprejemanje plačil zanje.

116. člen

V primerih, ko se davek iz avtorskih pravic plačuje od posameznega doseženega dohodka od patentov in tehničnih izboljšav, se priznavajo naslednji nujno potrebni stroški:

— takse in stroški, ki se plačajo za varstvo izumov, na podlagi potrdila pristojnega organa za varstvo patentov,

— stroški za izdelavo opisa izuma, ki je sestavni del prijave, s katero se pri pristojnem organu zahteva varstvo izuma, in stroški izdelave opisa in risb, ki so potrebni za razumevanje tehnične izboljšave ter predloga za njeno uporabo, na podlagi potrdila strokovne osebe, ki je izdelala opis, risbe in predlog. Realnost stroškov potrdi organizacija združenega dela, ki ji je po predpisih o raziskovalni dejavnosti priznan status raziskovalne organizacije, na zahtevo ustvarjalca.

— stroški za izdelavo samo enega prototipa, da bi preverili patent oziroma tehnično izboljšavo, ki je sprejeta. Potrdilo, da je stroške za prototip plačal izumitelj sam, izda organizacija združenega dela, v kateri je bil prototip izdelan. Če je prototip izdelal izumitelj v lastni režiji, se priznajo dejanski stroški za izdelavo prototipa. Potrdilo o realnosti stroškov izda na zahtevo izumitelja organizacija združenega dela, ki ji je po predpisih o raziskovalni dejavnosti priznan status raziskovalne organizacije z ustreznega področja.

Vsi stroški morajo biti posebej izkazani in dokumentirani z računi.

117. člen

Pri zavezancih, ki z osebnim delom samostojno kot poklic dosegajo dohodke iz avtorskih pravic in se obdavčujejo po dejanskem dohodku, je osnova za davek iz avtorskih pravic ostanek čistega dohodka.

Za ugotovitev ostanka čistega dohodka se smiselno uporabljajo določbe 79., 80., 81., 82., 83., 84., 85. in 86. člena tega zakona.

118. člen

Stopnje davka iz avtorskih pravic so proporcionalne.

Stopnje davka iz avtorskih pravic so lahko različne glede na vrste dohodkov iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav; glede na to, ali je dohodek ustvarjen na ozemlju SR Slovenije ali v tujini; glede na to, ali dohodek doseže občan ali tuja fizična ali pravna oseba in glede na to, ali dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav doseže avtor sam ali oseba, na katero je prenesena avtorska pravica.

119. člen

Višje stopnje se predpišejo za naslednje vrste dohodkov iz avtorskih pravic:

1. od reklamnih slik, risb, plastik, reklamnih pisanj in govorjenih besedil, reklamnih filmov, diafilmov in diapozitivov, reklamne glasbe ter od reprodukcij takih del;
2. od raznih skic in risb, stripov, križank in drugih podobnih del;
3. od dohodkov artistov, plesalcev in podobnih poklicev, doseženih na zabavnoglasbenih prireditvah;
4. od dohodkov izvajalcev glasbenih del na zabavah, plesih, športnih igriščih, kopališčih, razstaviščih, v varietejih, v gostinskih obratih in na podobnih prireditvah.

Če nastane dvom, ali dohodek iz avtorskih pravic spada pod določbe 1. do 4. točke prejšnjega odstavka, odloči o tem davčni organ na podlagi mnenja za kulturo pristojnega republiškega upravnega organa.

Če se dohodki iz avtorskih pravic iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena ustvarijo v organizaciji strokovnih združenj kulturnih delavcev in njihovih članov ali organizacij združenega dela s področja kulture, se za take dohodke ne uporabi višja stopnja.

Za obdavčevanje dohodkov iz avtorskih pravic, ki jih dosežejo delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno kot poklic opravljajo kulturno dejavnost, se uporabijo stopnje davka iz avtorskih pravic, znižane za 70%.

120. člen

Občanu, ki doseže dohodek iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav v tujini, se obračunani znesek davka iz avtorskih pravic zmanjša za davek, plačan od tega dohodka v tujini.

121. člen

Davka iz avtorskih pravic so oproščeni dohodki:

1. od jubilejnih izdaj celotnih književnih, znanstvenih in umetniških del ter od jubilejnih predstav in koncertov, če zajema jubilej 25 ali več let dela avtorja oziroma reproduktivnega umetnika;
2. od prirejanja retrospektivnih razstav umetniških del;
3. od nadomestil, ki jih prejme občan za odstop izkoriščanja patenta oziroma uporabe tehnične izboljšave domači organizaciji združenega dela in od nadomestil, ki jih prejme občan za odstop izkoriščanja patenta delovnemu človeku, ki s samostojnim osebnim delom in z lastnimi sredstvi opravlja dejavnost. Oprostitev se ne prizna občanu, ki doseže nadomestilo na podlagi prenešene oziroma podedovane avtorske pravice.

122. člen

Od dohodka, ki ga ima občan od prodaje izdelkov uporabne umetnosti ali od razmnoževanja ali izdajanja drugih avtorskih del, plača davek iz avtorskih pravic samo od tistega števila prodanih izvodov, ki se štejejo za izvirnike; od dohodka, ki ga ima od prodaje nadaljnjih izdelkov oziroma izvodov, plača davek iz gospodarskih dejavnosti.

Republiški upravni organ, pristojen za kulturo, izda predpis o tem, koliko izvodov del iz prejšnjega odstavka se šteje za izvirnike.

6. Davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic

123. člen

Zavezanec za davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek od dohodkov iz premoženja) je občan in civilno pravna oseba, ki ima dohodke od premoženja in premoženjskih pravic. Zavezanec za davek od dohodkov iz premoženja je tudi tuja fizična in pravna oseba, ki ima dohodke iz premoženja in premoženjskih pravic na ozemlju SR Slovenije.

124. člen

Davek od dohodkov iz premoženja se plačuje:

— od dohodkov, doseženih z oddajanjem v najem ali podnajem zemljišč, stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž in prostorov za počitek oziroma rekreacijo ter opreme in prevoznih sredstev,

— od dohodkov, doseženih s prodajo premičnih predmetov trajnejše uporabne vrednosti, katerih posamična vrednost presega 60% poprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu, če je bila prodaja izvršena pred pretekom petih let od dneva, ko je bilo premično premoženje pridobljeno. Šteje se, da je dohodek dosežen v letu, ko je sklenjena kupoprodajna pogodba.

— od dohodkov, ki jih imajo občani od izumov in znakov razlikovanja, ki niso zavarovani po predpisih o varstvu izumov in znakov razlikovanja, ter od dohodkov, ki jih imajo občani od tehničnih izboljšav, ki niso zavarovane pod pogoji in na način, kot določa samoupravni splošni akt organizacije združenega dela oziroma splošni akt druge družbeno pravne osebe,

— od nadomestila, ki pripada zavezancu — poslovojni pogodbene organizacije združenega dela za gospodarjenje z združenimi sredstvi.

125. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja je celoten prihodek od premoženja ali premoženjskih pravic v letu, za katero se odmerja ta davek, zmanjšan za stroške, ki so bili zanj nujno potrebni.

Pri ugotavljanju davčnih osnov od prodaje premičnega premoženja se nabavna vrednost valorizira glede na čas, ko je zavezanec premično premoženje nabavil, v skladu s statistično ugotovljenim porastom

cen na drobno v SR Sloveniji. Če je bilo premožno premoženje nabavljeno deloma ali v celoti s kreditom, se zavezanec valorizirajo vložena lastna sredstva, že odplačani del kredita pa se valorizira od časa dejanskega odplačila.

126. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja, doseženih s prodajo osnovnih sredstev, je celoten dohodek, zmanjšan za valorizirano neodpisano knjižno vrednost. K neodpisani valorizirani vrednosti se prištejejo tudi drugi stroški, ki prispevajo k povečanju vrednosti osnovnega sredstva in zavezanec niso bili priznani kot stroški poslovanja.

127. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od nadomestila, ki pripada zavezanec — poslovojni pogodbeni organizacije združenega dela za gospodarjenje z združenimi sredstvi, je znesek prejetega nadomestila.

128. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od dohodkov, ki jih lastnik doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž ali počitniških hiš v najem, je znesek stanarine oziroma najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za stroške vzdrževanja in upravljanja in za enoletno amortizacijo ter za stroške obratovanja, če te stroške plačuje lastnik sam.

Amortizacijo ter stroške iz prejšnjega odstavka določi za stanovanjske prostore občinska skupščina v odstotku od stanarine. Te stroške lahko občinska skupščina določi v odstotku od najemnine tudi za druge prostore.

Če so prostori v stavbi, ki jo upravlja organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami, se priznajo normirani stroški, kot jih je določila občinska skupščina. Če so dejanski stroški višji od normiranih, se priznajo dejanski stroški.

129. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od dohodkov, ki jih imetnik stanovanjske pravice ali najemnik doseže z oddajanjem stavbe in prostorov iz prvega odstavka prejšnjega člena, je enoletni znesek najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za stanarino oziroma najemnino, ki jo imetnik stanovanjske pravice oziroma najemnik plačuje od teh prostorov oziroma stavb.

130. člen

Pri ugotavljanju dohodka, doseženega z oddajanjem stavb in prostorov po 128. in 129. členu tega zakona, se upošteva tudi vrednost vseh obveznosti in storitev, za katere se je zavezal najemnik.

Če je najemnina plačana vnaprej za več let, se davčna osnova ugotovi na podlagi celotnega prejetega zneska, vključno z vrednostjo vseh opravljenih obveznosti in storitev iz prejšnjega odstavka. Davek se odmeri tako, da se na celotno osnovo uporabi stopnja, ki ustreza letni najemnini.

131. člen

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka od dohodkov iz premoženja, od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih sob, se kot strošek upošteva

stanarinska vrednost oziroma najemnina, ki se plačuje od oddanih prostorov, obraba opreme in vrednost storitev. Občinska skupščina lahko predpiše stroške v odstotku od doseženega dohodka.

Davek se ne plačuje, če dohodki, doseženi z oddajanjem opremljenih sob, letno ne presegajo zneska, ki ga določi občinska skupščina.

Zavezancem, ki opremljene sobe oddajajo prek ustreznih organizacij (zveza študentov, turistična društva, organizacije za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami), se pri odmeri davka prizna posebna olajšava. Pogoje in merila za olajšavo določi občinska skupščina.

132. člen

Pri ugotavljanju davčnih osnov za odmero davka od dohodkov iz premoženja se kot strošek priznavajo davki, ki se od teh dohodkov odmerjajo po drugih predpisih.

133. člen

Zavezanec, ki doseže priložnostni dohodek, od katerega se plača davek od dohodkov iz premoženja, mora tak dohodek napovedati davčnemu organu v 15 dneh, odkar ga je dosegel.

Vsi dohodki, ki jih je prejel zavezanec za davek od dohodkov iz premoženja v enem koledarskem letu, se štejejo za eno davčno osnovo.

134. člen

Davek od dohodkov iz premoženja se ne plačuje:

1. od prejemkov iz življenjskega zavarovanja in zavarovanja za doživetje;
2. od obresti in dobitkov javnih posojil;
3. od obresti in drugih dohodkov od hranilnih vlog, vlog na tekočih, žiro računih in od drugih oblik varčevanja ter od vrednostnih papirjev.

135. člen

Za odmero davka od dohodkov iz premoženja je pristojen:

1. če gre za nepremičnino, davčni organ občine, kjer nepremičnina leži;
2. če gre za premočnine, davčni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno prebivališče.

136. člen

Stopnje davka so progresivne in so lahko določene različno glede na vrsto dohodkov in glede na to, ali je zavezanec občan, civilna pravna oseba ali tuja fizična ali pravna oseba.

7. Davek na dediščine in darila

137. člen

Zavezanec za davek na dediščine in darila je občan, ki v Socialistični republiki Sloveniji podeduje ali dobi v dar premoženje, in tudi občan, ki prejme premoženje na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju.

Za premoženje po prejšnjem odstavku se štejejo nepremičnine in pravice na nepremičninah ter premožno premoženje, če skupna vrednost premožnega premoženja presega višino povprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v Socialistični republiki Sloveniji v preteklem letu. Pri ugotavljanju skupne vrednosti premožnega premoženja se upošteva

vrednost vseh prejetih daril od istega darovalca v razdobju enega leta.

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka na dediščine in darila se predmeti gospodinjstva ne upoštevajo.

Ta davek se ne plačuje od podedovanega ali podarjenega začasnega ali dosmrtnega užitka nepremičnin.

138. člen

Davčna obveznost za davek na dediščine in darila nastane takrat, ko postane odločba o dedovanju pravomočna oziroma ko dedič ali obdarjenec sprejme dediščino oziroma darilo.

Darilo velja za sprejeto takrat, ko je podpisana darilna pogodba; če ni pogodbe, pa takrat, ko je darilo sprejeto.

Pri pogodbah o dosmrtnem preživljanju nastane davčna obveznost ob smrti preživljanca.

139. člen

Osnova za davek na dediščine in darila je prometna vrednost podedovanega ali v dar prejetega premoženja ob nastanku davčne obveznosti po odbitku dolgov, stroškov in bremen, ki odpadejo na premoženje, od katerega se plačuje ta davek.

140. člen

Stopnje davka na dediščine in darila so progresivne in različne glede na vrsto in vrednost podedovanega ali v dar prejetega premoženja ter glede na stopnjo sorodstva dediča ali obdarjenca.

Pri plačevanju davka na dediščine in darila so zavezanci prvega dednega reda izenačeni zeti, snah, pastorki in dedič, ki je z zapustnikom živel v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti v smislu zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih.

Zavezanci za davek na dediščine in darila, ki dobijo v dar nepremično premoženje, pa z darovalcem niso v sorodstvenem razmerju do vključno tretjega dednega reda, plačujejo davek na dediščine in darila na način in po stopnjah, predpisanih za davek na promet nepremičnin.

141. člen

Davek na dediščine in darila se ne plačuje od tistega nepremičnega premoženja, na katerem dedič oziroma obdarjenec po veljavnih predpisih ne more pridobiti lastninske pravice, pravice uporabe ali užitka.

142. člen

Davka na dediščine in darila ne plača dedič ali obdarjenec, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih šteje za kmeta, če podeduje oziroma dobi v dar kmetijsko zemljišče. V zvezi s priznavanjem davčne oprostitve po prejšnjem stavku se gozdna zemljišča istovetijo s kmetijskimi zemljišči. Davka na dediščine in darila tudi ne plača dedič ali obdarjenec — prevzemnik kmečkega gospodarstva, ki se v skladu z zakonom o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev šteje za kmetijo, pa tudi v primerih, ko dedič ali obdarjenec — kmet podeduje ali dobi v dar celo kmetijo.

Če dedič ali obdarjenec, ki je bil na podlagi določbe prejšnjega odstavka oproščen davka, podedovano ali podarjeno nepremičnino pred potekom petih let odtuji ali se v tem roku preneha z osebnim delom

ukvarjati s kmetijsko dejavnostjo ali ne obdeluje zemljišč v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih se mu davek naknadno odmeri tako, kot bi se mu odmeril, če ob prejemu dediščine oziroma darila ne bi izpolnjeval pogojev za oprostitve po tem členu. Mnenje o tem, ali je zemljišče obdelano v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih, izda za kmetijske zadeve pristojni občinski upravni organ.

Določbe drugega odstavka tega člena ne veljajo za odtujitve, izvršene na podlagi sporazuma o izročitvi in razdelitvi premoženja po zakonu o dedovanju, in tudi ne za odtujitve oziroma oddaje premoženja po zakonu o preživninskem varstvu kmetov.

143. člen

Davka na dediščine in darila ne plača:

1. dedič ali obdarjenec prvega dednega reda;

2. dedič kateregakoli dednega reda, ki podeduje stanovanje, če nima drugega stanovanja in je ob smrti zapustnika živel z njim v skupnem gospodinjstvu.

Če obdarjenec prvega dednega reda v dar prejeto premično premoženje iz drugega odstavka 137. člena tega zakona proda prej kot v treh letih, se mu davek naknadno odmeri po stopnjah, ki veljajo za drugi dedni red.

144. člen

Zavezanec ne plača davka na dediščine in darila od podedovanega ali v dar prejetega premoženja, ki ga brez povračila odstopi družbenopolitični skupnosti, organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji oziroma skupnosti.

Davek, plačan pred odstopom dediščine ali darila, se vrne, če je bil odstop izvršen v šestih mesecih po sprejetju zapuščine.

145. člen

Vrednost vseh daril, ki jih je zavezanec prejel od istega darovalca v razdobju enega leta, se šteje za eno davčno osnovo.

146. člen

Davek na dediščine in darila se plača tudi ob razdelitvi solastnine in sicer od tistega dela premoženja, ki ga je posamezni solastnik prejel brez odplačila prek dela, ki bi mu pripadal iz solastništva.

147. člen

Davek na dediščine in darila odmeri davčni organ občine, v kateri je premoženje; če dediščina oziroma darilo obsega samo premično premoženje, davek odmeri davčni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno prebivališče.

Ce se od podedovanega ali v dar prejetega premoženja odmerja davek na dediščine in darila v več občinah, odmeri davčni organ posamezne občine davek po stopnji, ki ustreza vrednosti celotnega podedovanega oziroma v dar prejetega premoženja, od katerega se plačuje ta davek.

148. člen

Obdarjenec, ki prejme darilo, od katerega se po tem zakonu plača davek, mora prejem darila napovedati davčnemu organu v 15 dneh po prejemu darila.

Če obdarjenec ne napove prejema darila v navedenem roku, se mu davek odmeri, kot da bi davčna obveznost nastala na dan napovedi.

8. Davek od premoženja

149. člen

Davek od premoženja plačujejo občani, ki posedujejo:

1. stavbe, dele stavb, stanovanja in garaže (v nadaljnjem besedilu: stavbe);
2. prostore za počitek oziroma rekreacijo;
3. plovne objekte dolžine najmanj 8 metrov.

150. člen

Zavezanec za davek od premoženja po 1. in 2. točki 149. člena tega zakona je lastnik oziroma uživalec. Zavezanec za davek po 3. točki 149. člena tega zakona je lastnik tega premoženja pod pogojem, da ga ne uporablja za opravljanje dejavnosti.

Davek se plačuje ne glede na to, ali lastnik oziroma uživalec uporablja premoženje sam ali ga daje v najem.

151. člen

Osnova za davek od premoženja po 1. in 2. točki 149. člena je vrednost stavbe oziroma prostora za počitek oziroma rekreacijo, ugotovljena po merilih republiškega upravnega organa, pristojnega za stanovanjske zadeve, in na način, ki ga določi občinska skupščina.

Osnova za davek od premoženja iz 1. točke 149. člena se zniža za znesek, ki ustreza vrednosti 160 m² stanovanjske površine, ugotovljene na način iz prvega odstavka tega člena. Davčna osnova se zniža pod pogojem, da je lastnik ali njegovi ožji družinski člani oziroma uživalec v letu pred letom, za katero se davek odmerja, stalno bival v stanovanjskih prostorih. Enako se zniža davčna osnova tudi lastniku stavbe, dela stavbe oziroma stanovanja, v katerem biva imetnik stanovanjske pravice, kateremu je bilo stanovanje dodeljeno z odločbo.

Za ožje družinske člane se štejejo zakonec, otroci in posvojenci lastnika.

V primeru solastništva stavbe se vrednost stanovanjske površine iz drugega odstavka tega člena deli v sorazmerju s solastniškimi deleži.

152. člen

Stopnje davka od premoženja iz 1. in 2. točke 149. člena tega zakona so progresivne in različne glede na namen uporabe.

153. člen

Davek od premoženja iz 1. in 2. točke 149. člena tega zakona odmerja davčni organ občine, v katerem je stavba oziroma prostor za počitek oziroma rekreacijo, po predpisih te občine.

Davek se odmerja vnaprej.

154. člen

Davek od premoženja, ki se plačuje na posest stavb, se ne plačuje:

1. od kmetijskih gospodarskih poslopij;
2. od poslovnih prostorov, ki jih lastnik oziroma uživalec uporablja za opravljanje gospodarske oziroma poklicne dejavnosti;
3. od stanovanjskih stavb zavezancev davka iz kmetijstva, ki so zdravstveno zavarovani kot kmetje, ter združenih kmetov, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani na podlagi dohodkov iz kmetijstva;

4. od lastnih stavb konzularnih predstavništev ter od lastnih stavb predstavništev mednarodnih organizacij, v katerih imajo poslovne prostore;

5. od stavb tujih držav, v katerih stanujejo člani in uslužbenci konzularnih predstavništev, če velja vzajemnost;

6. od stavb, ki so razglašene za kulturni ali zgodovinski spomenik;

7. od stavb, ki se iz objektivnih razlogov ne morejo uporabljati;

8. od stanovanjskih stavb, za katere se v postopku vrednotenja stavb ugotovi, da ne presegajo števila točk oziroma vrednosti, kot to določi občinska skupščina;

9. od cerkva, samostanov in drugih cerkvi pripadajočih stavb, če se ne oddajajo v najem ali v brezplačno uporabo za druge namene.

155. člen

Davka od premoženja, ki se plačuje na posest stavb, so začasno oproščeni prvi lastniki novih stanovanjskih hiš oziroma stanovanj in garaž in sicer za deset let.

Za prvega lastnika se šteje tudi tisti, ki je tako stavbo podedoval, vendar le v obsegu pravic, ki jih je imel prvi lastnik.

Oprostitev se prizna tudi za popravljene in obnovljene stanovanjske hiše oziroma stanovanja in garaže, če se je zaradi popravila ali obnove vrednost stanovanjske hiše oziroma stanovanja ali garaže povečala za več kot 50 %.

Doba iz prvega odstavka tega člena se računa od prvega dne naslednjega meseca po izdaji dovoljenja za uporabo stavbe oziroma od pričetka uporabe stavbe, če se stavba prične uporabljati pred izdajo dovoljenja. Če ob pričetku uporabe stavba še ne ustreza osnovnim pogojem za bivanje, se doba do izpolnitve teh pogojev ne všteva v dobo oprostitve, kljub temu pa se davek za ta čas ne odmerja. Če obstaja dvom, ali so izpolnjeni osnovni pogoji za bivanje, odloči o tem davčni organ na podlagi podatkov za stanovanjske zadeve pristojnega občinskega upravnega organa in krajevne skupnosti. Začasno oprostitev uveljavlja zavezanec z vlogo, ki jo vloži pri davčnem organu.

Oprostitev davka po tem členu se ne more priznati za prostore za počitek oziroma rekreacijo, pa tudi ne za poslovne prostore, četudi so sestavni del stanovanjske stavbe.

156. člen

Občinska skupščina lahko prizna olajšavo v obliki znižanja odmerjenega davka na družinskega člana zavezancu z več kot tremi družinskimi člani, ki so skupaj z zavezancem stalno prebivali v njegovih stanovanjskih prostorih v letu pred letom, za katero se odmerja davek.

Za družinske člane se štejejo zakonec, otroci, posvojenci, starši lastnika in njegovega zakonca in tisti, ki jih je lastnik dolžan vzdrževati po zakonu.

Zavezanec uveljavlja olajšavo s posebno vlogo, ki jo mora predložiti davčnemu organu do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja. V primeru, da vloga ni bila vložena v predpisanem roku, se zavezancu olajšava ne prizna.

157. člen

Ce nastane obveznost za davek od premoženja po 1. in 2. točki 149. člena tega zakona med letom ozi-

roma če se spremeni ali preneha, se sprememba upošteva od prvega dne naslednjega meseca po preteku meseca, v katerem je sprememba nastala.

Zavezanec je dolžan nastanek davčne obveznosti ali spremembo, ki ima za posledico povečanje davčne obveznosti, prijaviti v 15 dneh po nastali spremembi.

158. člen

Davek od premoženja po 3. točki 149. člena tega zakona se plačuje v pavšalnem letnem znesku. Višino pavšalnega letnega zneska določi občinska skupščina glede na dolžino plovnega objekta.

Višina pavšalnega letnega zneska se letno znižuje za odstotek, ki ga določi občinska skupščina glede na starost plovnega objekta.

159. člen

Davek od premoženja po 3. točki 149. člena tega zakona se odmerja na podlagi evidence o registraciji. Davčna obveznost nastane z dnem vpisa v evidenco o registraciji in preneha z dnem izbrisa iz evidence. Če se opravi izbris iz evidence o registraciji, se odpiše del davka, ki odpade na čas po izbrisu.

Davek odmerja davčni organ občine, v kateri ima zavezanec stalno prebivališče, po predpisih te občine.

9. Davek na dobitke od iger na srečo

160. člen

Zavezanec za davek na dobitke od iger na srečo (v nadaljnjem besedilu: davek na dobitke) je občan in tuj državljan, ki v Socialistični republiki Sloveniji pri igrar na srečo zadene dobitke.

161. člen

Osnova za davek na dobitke je vsak posamezen dobitke od iger na srečo.

Če je dobitke od iger stvar ali storitev, je osnova za davek njena prometna vrednost v času, ko je dobitke zadet.

162. člen

Davek na dobitke se ne plačuje od posameznih dobitkov od iger na srečo od vrednosti, ki jo določi občinska skupščina.

163. člen

Stopnje davka na dobitke so proporcionalne.

164. člen

Davek na dobitke se obračunava in odtegne ob izplačilu dobitka.

Davek na dobitke obračunava in odteguje prireditelj igre.

10. Davek od skupnega dohodka občanov

165. člen

Zavezanec za davek od skupnega dohodka občanov je občan, ki ima stalno prebivališče v Socialistični republiki Sloveniji in tuj državljan, ki ima v posameznem koledarskem letu iz kakršnihkoli virov v Jugoslaviji skupni čisti dohodek, ki presega znesek trikratnega poprečnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka je davčni zavezanec tudi občan, ki dosega osebni dohodek z delom pri jugoslovanskem predstavništvu, poslovni ali delovni enoti, ki jo ustanovi organizacija združenega dela v tujini, kolikor ni s sporazumi o izogibanju dvojnemu obdavčenju drugače določeno. Za osebni dohodek se šteje tisti osebni dohodek, od katerega se po 33. členu tega zakona plačuje davek od osebnega dohodka delavcev.

Zavezanec za davek od skupnega dohodka občanov je tudi tuj strokovnjak, ki ima od dela v Socialistični republiki Sloveniji iz vseh virov v posameznem koledarskem letu skupen čisti dohodek, ki presega znesek iz prvega odstavka tega člena.

Civilnim pravnim osebam se ta davek ne odmerja.

166. člen

Za skupni čisti dohodek se šteje skupen znesek vseh osebnih in drugih dohodkov, ki jih ima zavezanec iz kakršnihkoli virov v posameznem koledarskem letu, zmanjšan za davke, ki se plačujejo po tem zakonu ter za prispevke, ki se plačujejo iz osebnih in drugih dohodkov po veljavnih predpisih ali samoupravnih splošnih aktih.

Pri zavezancih, katerim je bila v smislu 60. do 70., 93., 94. in 105. člena tega zakona ter 95. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82) ob odmeri davka priznana davčna olajšava, se za ugotavljanje skupnega čistega dohodka upošteva davek v višini, kot bi bil odmerjen, če olajšava ne bi bila priznana.

Pri zavezancih, katerim je bila v smislu 86. in 103. člena tega zakona znižana davčna osnova zaradi vlaganja sredstev v nabavo, rekonstrukcijo in modernizacijo osnovnih sredstev, se v skupni čisti dohodek ne všteva del zmanjšane davčne osnove.

Za skupni čisti dohodek se ne šteje dohodek od prodaje premičnega premoženja ali nepremičnega premoženja in tudi ne dediščine in darila. Za skupni čisti dohodek pa se šteje dohodek, dosežen s prodajo premičnega premoženja, kolikor je ta dohodek obdavčen z davkom na dohodek od premoženja po 124. členu tega zakona.

167. člen

V skupni čisti dohodek se ne štejejo:

1. prejemki iz 5. člena tega zakona;
2. dohodki, od katerih se po 121. členu tega zakona ne plačuje davek iz avtorskih pravic;
3. dohodki, od katerih se po 134. členu tega zakona ne plačuje davek od dohodkov iz premoženja;
4. dobitki od iger na srečo;
5. prejemki po predpisih o socialnem zavarovanju, razen pokojnin in nadomestil osebnega dohodka;
6. osebni dohodki jamskih delavcev v organizacijah združenega dela proizvodnje premoga v Socialistični republiki Sloveniji; za jamske delavce se štejejo delavci, ki dosežejo ta dohodek z delom v jami;
7. drugi prejemki, če so s posebnimi predpisi oproščeni davka iz skupnega dohodka.

168. člen

Pri zavezancih, ki se jim davek odmerja po katastrskem dohodku, se šteje za skupni čisti dohodek tisti dohodek, ki ga je zavezanec dejansko dosegel, po odbitku vseh davkov oziroma prispevkov, ne glede na to, na kakšen način mu je bil davek oziroma prispevek odmerjen.

Čisti dohodek od kmetijske dejavnosti je celoten dohodek kmetijskega gospodarstva, zmanjšan za stroške, ki so bili zanj potrebni, ter za davke in prispevke, ki se plačujejo po veljavnih predpisih.

Za celoten dohodek gospodarstva se šteje dohodek, dosežen z blagovno proizvodnjo in vrednost lastne porabe članov gospodarstva. Vrednost lastne porabe se izračuna po povprečnih odkupnih cenah.

Glede priznavanja stroškov se smiselno uporablja določbe 47., 48. in 49. člena tega zakona.

Tako ugotovljen skupni čisti dohodek v nobenem primeru ne more biti nižji od katastrskega dohodka negozdnih površin in od dohodkov od gozda, zmanjšanih za davek in prispevke, ki se plačujejo po veljavnih predpisih.

Če je več lastnikov ali solastnikov, se ugotovljeni skupni čisti dohodek deli po razmerju katastrskega dohodka posameznih lastnikov oziroma pri solastnikih po solastniških deležih.

Pri zavezancih, ki se jim davek odmerja v pavšalnem letnem znesku, se šteje za skupni čisti dohodek tisti dohodek, ki ga je zavezanec dejansko dosegel po odbitku vseh davkov oziroma prispevkov; tako ugotovljeni skupni čisti dohodek v nobenem primeru ne more biti nižji od trikratnega pavšalnega letnega zneska davka.

169. člen

Zavezancu, ki ima dohodke, od katerih se plačuje davek v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka po 95. in 109. členu tega zakona, se pri ugotavljanju čistega dohodka priznajo stroški, ki so bili potrebni za doseg takšnega dohodka. Za stroške, ki so bili potrebni za doseg takšnega dohodka, se od vsakega posameznega kosmatega dohodka odšteje 30 %, če zavezanec ne dokaže večjih stroškov.

Zavezancu za davek iz tretjega odstavka 165. člena tega zakona se skupni čisti dohodek zmanjša za 30 % na račun izdatkov za socialno zavarovanje in drugih izdatkov v zvezi z njegovim prebivanjem v Jugoslaviji.

170. člen

Osnova za davek od skupnega dohodka občanov je skupni čisti dohodek, ki ga je zavezanec prejel v koledarskem letu, za katero se mu davek odmerja, zmanjšan za trikratni letni povprečni čisti osebni dohodek zaposlenih delavcev v gospodarstvu v Socialistični republiki Sloveniji, katerega po podatkih za prvih devet mesecev leta, za katero se ugotavlja davčna obveznost, ugotovi Republiška uprava za družbene prihodke.

Osnova za davek iz prejšnjega odstavka se zmanjša še:

1. za znesek, ki ga je v letu, za katero se odmerja davek, vložil zavezanec v nakup obveznic, če je rok za vračilo sredstev daljši od treh let;
2. za plačane članarine družbenim organizacijam;
3. za dokumentirane plačane prostovoljne denarne prispevke humanitarnim, kulturnim, telesnokulturnim, znanstveno-raziskovalnim, vzgojnim, zdravstvenim, otroškovarstvenim in šolskim organizacijam ter gasilskim društvom;
4. za plačane zneske samoprispevka;
5. za jubilejne nagrade in odpravnine, izplačane delavcem v skladu s samoupravnimi splošnimi akti oziroma s kolektivnimi pogoji, če gre za delavce pri zasebnih delodajalcih;

6. za vrednost daril v naravi, ki imajo kulturno, zgodovinsko oziroma nacionalno obeležje, katere je zavezanec poklonil družbenopravni osebi;

7. za stroške tehnične izdelave doktorske disertacije in magistrskega dela davčnega zavezanca;

8. za stroške za vsak neodkupljeni izum in tehnično izboljšavo v letu, v katerem je bil izum patentiran oziroma je bil predlog tehnične izboljšave sprejet;

9. za nadomestila, ki se izplačujejo iz naslova članstva v akademiji znanosti.

171. člen

Zavezancem, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna posebna olajšava. Za vsakega vzdrževanega družinskega člana se osnova iz prejšnjega člena zmanjša za znesek, ki znaša 60 % povprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v Socialistični republiki Sloveniji; za otroka, motenega v telesnem ali duševnem razvoju, se ta posebna olajšava zviša za 50 %.

Če ima tak član iz kakršnihkoli virov lastne dohodke, se znesek olajšave zmanjša za toliko, kolikor so znašali letni dohodki tega člana.

Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznavanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživljal, in v tem času doseženi lastni dohodki takega člana.

172. člen

Za vzdrževane družinske člane se štejejo otroci, vnuki, zakonci in starši zavezanca, ki jih zavezanec vzdržuje, če nimajo lastnih sredstev za preživljanje ali če so njihova lastna sredstva manjša od višine olajšave za vzdrževanje družinskega člana, predpisane z zakonom. Za otroke, za katere zavezanec na podlagi odločbe sodišča ali poravnave pred skrbstvenim organom o preživnini oziroma sporazumno prispeva del stroškov za njihovo vzdrževanje, lahko zavezanec uveljavlja olajšavo v višini tega prispevka, vendar največ do zneska, ki je določen za vzdrževanega družinskega člana; pod enakimi pogoji se prizna olajšava tudi za razvezanega zakonca.

Za otroke po prejšnjem odstavku se štejejo otroci do 18. leta, če nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe in niso v delovnem razmerju, pa največ do 26. leta starosti, in za delo nezmožni otroci ne glede na starost. Vnuke se šteje za vzdrževanega družinskega člana, če ima zavezanec pravico do olajšave za enega od njegovih staršev ali če ima staršev, starši zavezanca pa le, če živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu.

Za vzdrževanega družinskega člana se štejejo starši zavezanca, ki so v oskrbi v varstvenih ustanovah, če zavezanec krije del stroškov za oskrbo. Olajšava se uveljavlja le na podlagi potrdila varstvene ustanove.

Olajšava po prvem in tretjem odstavku tega člena se prizna tudi za starše zavezančevega zakonca in za pastorko, če zakonec ni zavezanec za davek od skupnega dohodka občanov.

Če je v družini več zavezancev za davek od skupnega dohodka občanov, lahko olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana uveljavlja samo eden, drugi pa le morebitno razliko do celotne višine olajšave.

Zavezancem za davek od skupnega dohodka občanov, katerim je kmetijstvo in z njim povezane dejavnosti edini vir dohodkov, se prizna olajšava za vzdrževane družinske člane tudi za vse člane gospodinjstva, ki sodelujejo pri doseganju dohodka iz kmetijstva in jim je to edini vir dohodkov, pod pogojem, da njihov zakonec nima drugih lastnih dohodkov. V takih primerih pripada zavezancu olajšava tudi za otroke družinskih članov, za katere mu po prejšnjem odstavku pripada olajšava.

173. člen

Dohodek od dela, od katerega se plačuje davek iz avtorskih pravic in ki ga je avtor ustvarjal dalj kot eno leto, se na zahtevo zavezanca, ki je to utemeljil s potrebnimi dokazi, razdeli na enake dele na toliko let, kolikor let je avtor delo ustvarjal, vendar največ pet let. V davčno osnovo za leto, v katerem je prejel dohodek, se vključi le del dohodka, ki odpade na eno leto. Davčne stopnje, ki ustrezajo tako ugotovljeni osnovi, pa se uporabljajo tudi za preostali del dohodka iz tega člena.

Ce skupni dohodek, dosežen v enem koledarskem letu, vključuje prejemke iz naslova avtorskih pravic ali pokojnine, za katere zavezanec dokaže, da izvirajo iz preteklih let, se pri odmeri davka primerno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka.

174. člen

Ce dobi tuj strokovnjak iz tretjega odstavka 165. člena tega zakona pri domači organizaciji združenega dela, v katero so vložena sredstva tuje osebe, prejemke za delo, ki je trajalo manj kot eno leto, se mu odmeri davek od osnove, preračunane na letni znesek, nato pa davek zmanjša v sorazmerju s časom, kolikor je delal manj kot eno leto.

Domača organizacija združenega dela mora v roku, ki je določen za vložitev napovedi za odmero davka od skupnega dohodka občanov, od čistega dohodka, ki ga je imel tuj strokovnjak v prejšnjem letu, po odbitku neobdavčenega zneska obračunati in odtegniti strokovnjaku od prejemkov ustrezni davek ter ga vplačati v sedmih dneh od zadnjega izplačila.

Ce tuj strokovnjak neha delati pri domači organizaciji združenega dela, preden poteče rok za vložitev napovedi za odmero davka od skupnega dohodka občanov, mora domača organizacija združenega dela obračunati, odtegniti in vplačati ustrezni davek v sedmih dneh od dneva, ko je strokovnjaku izplačala zadnje prejemke.

Ce se domača organizacija združenega dela ne ravna po določbah drugega odstavka tega člena, se ji ustrezni davek od skupnega dohodka občanov za tujega strokovnjaka zaračuna iz njenih sredstev.

175. člen

Stopnje davka od skupnega dohodka občanov so progresivne in se določajo po sistemu stopničaste progresije.

III. POSTOPEK ZA ODMERO IN POBIRANJE DAVKOV

1. Vložitev napovedi

176. člen

Zavezanci za davek, razen zavezancev za davek iz kmetijstva, obdavčenih po katastrskem dohodku, in

zavezancev za davek, ki se plačuje po odbitku, morajo vložiti pri pristojnem davčnem organu napoved s podatki, ki so potrebni za odmero davkov.

Vsebinsko napovedi za odmero davka predpiše Republiška uprava za družbene prihodke.

Zavezanci za davek od premoženja vlagajo davčne napovedi, če tako določi občinska skupščina.

177. člen

Zavezanci, ki so dolžni vložiti napoved za odmero davka, morajo biti z javnim pozivom pravočasno poklicani k vložitvi napovedi.

Poziv k vložitvi napovedi za odmero davka izda davčni organ. Rok za vložitev določi občinska skupščina in ne sme biti daljši kot do 31. januarja, če ni z zakonom drugače določeno.

Zavezanec, ki je na podlagi združevanja dela in sredstev ali poslovnega sodelovanja z organizacijami združenega dela ali zadrugami upravičen do udeležbe pri razporejanju skupnega prihodka oziroma skupnega dohodka, lahko v roku za vložitev davčne napovedi predloži davčnemu organu pismeno obvestilo, da bo davčno napoved vložil do 15. marca. Obvestilu mora priložiti dokaze, pri katerih organizacijah oziroma zadrugah je upravičen do navedene udeležbe.

Zavezanci, ki ne vložijo napovedi v določenem roku, dobijo osebni poziv, naj to storijo v poznejšem roku.

Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena morajo zavezanci, za katere se pri odmeri drugih davščin ugotovi, da je bil njihov dohodek tolikšen, da bi moral vložiti napoved za odmero davka od skupnega dohodka občanov, vložiti tako napoved v petnajstih dneh po prejemu prvostopne odločbe o odmeri davka.

178. člen

Za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ mora občinskemu davčnemu organu do 15. februarja v letu, za katero se odmerja davek iz kmetijstva, predložiti sezname vseh, ki jim je v zemljiškem katastru izračunan katastrski dohodek, in sicer združeno za vse lastnike, uživalce in posestnike, ki se po določbah tega zakona obdavčujejo skupno. Združitev mora zajemati vsa zemljišča, ki leže na območju ene občine.

Gozdnogospodarske organizacije morajo predložiti davčnim organom do 5. februarja v letu, za katero se davek odmerja, sezname vseh, ki jim je bil za to leto odkazan les za posek, od katerega se plačuje davek, in sicer po količinah, vrstah lesa in cenah, za naknadno odobren posek lesa pa v petnajstih dneh po odkazilu.

179. člen

Zavezanec, ki je dolžan vložiti napoved za odmero davka, pa je ne vloži v roku, ki je določen v javnem pozivu, oziroma v roku, določenem v tem zakonu, mora na račun povečanega davka plačati 10 % od odmerjenega zneska oziroma najmanj 1.000 dinarjev.

Zavezanec, ki ne vloži napovedi za odmero davka niti v poznejšem roku na vročeni osebni poziv, mora plačati na račun povečanega davka 20 % od odmerjenega zneska oziroma najmanj 2.000 dinarjev.

Zavezanec ni dolžan plačati povečanega davka, če najpozneje v roku, ki je določen za vložitev pritožbe zoper odločbo o odmeri davka, predloži davčnemu organu dokaze, da iz upravičenih razlogov ni vložil

napovedi oziroma da je, iz opravičenih razlogov ni vložil pravočasno.

180. člen

Občan, ki začne opravljati gospodarsko dejavnost ali poklicno dejavnost, mora o pričetku opravljanja dejavnosti v osmih dneh obvestiti za odmero davka pristojni davčni organ. Davčni organ mora v petnajstih dneh po sprejeti prijavi, zavezanca seznanimi z načinom obdavčitve v smislu 77. oziroma 99. člena tega zakona.

181. člen

Davčni organi morajo po podatkih, za katere zvedo pri svojem poslovanju, in ki so pomembni za pravilno ugotovitev davčnih obveznosti zavezancev, katerim se davki odmerjajo v drugi občini, takoj seznanimi pristojni davčni organ.

2. Odmera davkov

182. člen

Davčni organ izda odločbo o odmeri davka.

Davčni organ lahko izda odločbo o odmeri davka brez posebnega ugotovitelvenega postopka, če spozna, da so podatki iz napovedi popolni in pravilni ali če sam ima ali lahko zbere uradne podatke, ki so potrebni za odločbo, tako da ni potrebno zasliševanje stranke zaradi zavarovanja njenih pravic in interesov.

183. člen

Davčni organ lahko zavezancu, kateremu se davek določa po letnih osnovah, odmeri davek z začasno odločbo.

Začasna odločba iz prejšnjega odstavka mora biti izdana najkasneje v devetdesetih dneh od poteka roka za vložitev napovedi, pri odmeri davka iz kmetijske dejavnosti pa do 30. aprila v letu, za katero se davek odmerja.

Če davčni organ na podlagi poslovnih knjig ali drugih podatkov ugotovi, da z začasno odločbo ugotovljena davčna osnova ni pravilna, izda najkasneje v enem letu po izdaji začasne odločbe novo odločbo o odmeri davka, s katero nadomesti začasno odločbo.

Če v enem letu po dnevu izdaje začasne odločbe ta ni bila nadomeščena z novo odločbo po prejšnjem odstavku, se taka odločba šteje za odločbo o dokončni odmeri davka.

184. člen

Če davčni organ v postopku za odmero davka iz kmetijstva, gospodarskih ali poklicni dejavnosti ugotovi, da podatki, ki jih je zavezanec za davek dal v napovedi ali na poseben poziv po 24. členu tega zakona, ne ustrezajo dejanskemu stanju, določi osnovo za davek po svojih ugotovitvah v skladu z merili določenimi v drugem odstavku 84. člena tega zakona.

Če zavezanec za davek oporeka zoper osnovo, določeno na način iz prejšnjega odstavka, je mogoče tako določeno osnovo znižati le tedaj, če predloži zavezanec dokaze, da je osnova manjša.

185. člen

Davek iz kmetijstva mora biti odmerjen do 30. aprila v letu, za katero se odmerja.

Davki, ki se odmerjajo po letni osnovi za preteklo leto, morajo biti odmerjeni do 31. maja po preteku leta, davki, ki morajo biti odmerjeni po letnih

osnovah v naprej, pa do 31. marca v letu, za katero se odmerjajo.

Davki, ki se določajo v pavšalnem letnem znesku, morajo biti odmerjeni do 31. marca v letu, za katero se odmerjajo.

186. člen

Letne osnove za obračunavanje davkov se zaokrožijo na celih 10 dinarjev tako, da se zneski do 5 dinarjev zaokrožijo navzdol, zneski nad 5 dinarjev pa navzgor.

Kadar bi skupno odmerjeni davek ne presegal 100 dinarjev, se odmerni postopek ustavi. Zneski odmerjenih davkov se zaokrožijo na cele dinarje.

3. Pritožbe

187. člen

Zoper vsako odločbo, ki jo izda na prvi stopnji davčni organ po določbah tega zakona ali predpisov, izdanih na njegovi podlagi, je dovoljena v petnajstih dneh od vročitve pritožba na Republiško upravo za družbene prihodke.

Pritožba ne odloži izterjave odmerjenega davka, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Davčni organ lahko izjemoma do odločitve o pritožbi izterjavo davka odloži.

4. Odprava ali sprememba po nadzorstveni pravici

188. člen

Republiška uprava za družbene prihodke odločbo o odmeri davka, zoper katero ni bila vložena pritožba, po uradni dolžnosti na podlagi nadzorstvene pravice odpravi ali spremeni v dveh letih od dneva, ko je postala odločba v upravnem postopku dokončna, če so bila na prvi stopnji nepopolno ali napačno ugotovljena dejstva, če so bili zmotno presojeni dokazi, če je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep glede dejanskega stanja ali pa napačno uporabljen predpis, na podlagi katerega je bila stvar rešena.

5. Postopek za odmero davka od nenapovedanega dohodka

189. člen

Zoper občana, ki ima premoženje ali razpolaga s sredstvi oziroma troši sredstva, ki so znatno večja od dohodkov, ki so mu ostali po plačilu davčnih obveznosti, davčni organ uvede postopek za odmero davka od nenapovedanega dohodka, v katerem raziskuje, od kod takemu občanu premoženje oziroma sredstva.

190. člen

Davčni organ ima poleg vodenja postopka za odmero davka od nenapovedanega dohodka tudi dolžnost, da spremlja in proučuje pojave nesorazmernega pridobivanja premoženja in trošenja sredstev.

191. člen

Davčni organ pred uvedbo postopka zahteva od občana, za katerega ima podatke, da ima premoženje, ali razpolaga s sredstvi oziroma troši sredstva, ki so znatno večja od dohodkov, ki bi mu lahko ostali po

plačilu davčnih obveznosti, da mu v roku 30 dni predloži podatke o svojem premoženju in porabi ter o svojih dohodkih.

192. člen

Postopek vodi davčni organ tiste občine, v kateri ima občan po uvedbi postopka stalno prebivališče.

O uvedbi postopka izda davčni organ sklep, v katerem določi obdobje, za katerega je postopek uveden. Sklep mora biti izdan najkasneje v treh mesecih po predložitvi podatkov iz prejšnjega člena.

Zoper sklep je dovoljena v osmih dneh od vročitve sklepa pritožba na Republiško upravo za družbene prihodke.

Zoper odločbo o pritožbi ni dopusten upravni spor. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve sklepa.

193. člen

Davčni organ lahko raziskuje izvor premoženja, sredstev in porabe za obdobje zadnjih desetih koledarskih let pred letom, v katerem je bil uveden postopek.

Postopek se lahko uvede za eno ali več koledarskih let v okviru roka iz prvega odstavka tega člena.

194. člen

V postopku davčni organ zavezanca seznani o svojih ugotovitvah glede vrednosti premoženja, višine sredstev, s katerimi razpolaga oziroma jih je pridobil, o doseženih dohodkih, od katerih so bile odmerjene davčne obveznosti, ter o razliki med vrednostjo premoženja oziroma sredstev in obdavčenimi dohodki v tem obdobju in zavezancu določi rok, v katerem lahko dokaže, da premoženje oziroma sredstva, s katerimi razpolaga, ali da dohodki, ki jih je porabil, ne izvirajo iz dohodka, od katerega se plačujejo davčne obveznosti, oziroma da dokaže, da je to premoženje oziroma sredstva pridobili iz dohodka, od katerega so bile odmerjene davčne obveznosti.

195. člen

Vrednost premoženja se presoja po nabavni ceni oziroma po dejanskih stroških.

V postopku ugotovljeni dohodki zavezanca, ki so bili obdavčeni oziroma dohodki, od katerih se ne odmerjajo davčne obveznosti, se zmanjšajo za stroške vzdrževanja zavezanca in njegovih družinskih članov, ki jih je v tem času vzdrževal. Stroški vzdrževanja se upoštevajo v višini poprečnih normalnih stroškov, če zavezanec ne dokaže drugače.

Povračila dejanskih stroškov, ki jih je prejel zavezanec v obdobju, na katero se nanaša postopek, se praviloma ne morejo upoštevati kot dohodek, razen če dokaže, da so bili dejanski stroški manjši od prejetih povračil.

Če zavezanec dokazuje izvor premoženja tudi s posojili od občanov, o tem praviloma predloži pismeno pogodbo, iz katere so razvidni podatki o pogodbenih strankah, o višini posojila ter o načinu in pogojih vračanja.

196. člen

Osnova za odmero davka od nenapovedanega dohodka je ugotovljena razlika med premoženjem, sredstvi oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni oziroma od katerih se ne odmerjajo davčne obveznosti.

Na tako ugotovljeno osnovo za obdobje, za katero je bil uveden postopek, se uporabi stopnja, določena z republiškim zakonom.

197. člen

O odmeri davka od nenapovedanega dohodka izda davčni organ odločbo.

Odločba mora biti izdana v enem letu od izdaje sklepa o uvedbi postopka.

Če davčni organ ne izda odločbe v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ali če v postopku ugotovi, da ni znatne razlike med zavezančevim premoženjem, sredstvi oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni oziroma od katerih se ne odmerjajo davčne obveznosti, postopek ustavi s sklepom.

198. člen

Pritožba zoper odločbo in tožba v upravnem sporu zadržita izvršitev odločbe.

S pravnomočno odločbo o odmeri davka od nenapovedanega dohodka ugotovljeni podatki o nenapovedanem dohodku in odmerjenem davku so javni.

199. člen

V postopku za odmero davka od nenapovedanega dohodka lahko davčni organ odredi ukrepe za zavarovanje plačila davka.

200. člen

Občinska skupščina lahko predpiše, da so občani na javni poziv dolžni davčnemu organu predložiti podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve.

Občinske skupščine z medsebojnim dogovorom določijo kriterije za javni poziv.

6. Obračunavanje in pobiranje davkov

201. člen

Davek od osebnega dohodka delavcev, davek iz avtorskih pravic, davek iz gospodarskih dejavnosti, davek iz poklicne dejavnosti in davek na dobitke, ki se plačujejo od vsakega posameznega dohodka posebej, obračunava in odteguje izplačevalec takih osebnih dohodkov (davek po odbitku).

Če vodi izplačevalec osebnega dohodka, od katerega se plačuje davek po odbitku, svoje finančno poslovanje pri službi družbenega knjigovodstva, mora obračunati in vplačati pri službi družbenega knjigovodstva ustrezen davek, razen davka od osebnega dohodka delavcev, takrat, ko dvigne gotovino za izplačilo osebnih dohodkov. Davek od osebnega dohodka delavcev se obračunava in vplačuje na način, kot je s posebnim zakonom določeno za obračunavanje in plačevanje prispevkov za družbene dejavnosti.

Izplačevalec osebnih dohodkov, ki svojega finančnega poslovanja ne vodi pri službi družbenega knjigovodstva, mora davek od osebnega dohodka delavcev za sebe in za zaposlene delavce obračunati takrat, ko izplača osebne dohodke, in ga vplačati na ustrezen račun pri službi družbenega knjigovodstva najpozneje v treh dneh od dneva, ko je izplačal osebne dohodke; če ne zaposluje delavcev, pa do tretjega v mesecu za pretekli mesec.

Najpozneje v treh dneh po izplačilu mora izplačevalec obračunati in plačati davke po odbitku tudi od drugih dohodkov iz prvega odstavka tega člena.

Davki po odbitku se obračunavajo in plačujejo po stopnjah, ki veljajo na dan izplačila dohodkov.

202. člen

Izplačevalec dohodka, od katerega se plačuje davek, ki ne obračuna, ne vplača ali ne vplača pravoča-

sno ustreznega davka po odbitku, mora plačati poleg rednega davka za zamujeno dobo še obresti po obrestni meri, ki jo določi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije v skladu s politiko obrestnih mer.

203. člen

Zavezanec mora plačati davek v tridesetih dneh od vročitve odločbe o odmeri davka, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Davki, ki se odmerjajo od letnih osnov ali v letnem pavšalnem znesku, se, če ni v tem zakonu drugače določeno, plačujejo v enakih trimesečnih obrokih, ki zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju, plačani pa morajo biti v petinštiridesetih dneh po zapadlosti.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka plačujejo zavezanci, katerih odmerjeni davek v enem letu ne presega 500 dinarjev, ta davek v dveh enakih polletnih obrokih, ki zapadeta v plačilo vsakega prvega v polletju, plačana pa morata biti v petinštiridesetih dneh po zapadlosti.

204. člen

Zavezanec mora plačati akontacije po odločbi o odmeri iz zadnjega leta, za katero mu je bil davek odmerjen, dokler mu ni odmerjen davek, ki se odmerja po letni osnovi ali v pavšalnem letnem znesku.

Če se celotni prihodek zavezanca bistveno poveča oziroma zmanjša, davčni organ na podlagi podatkov o spremembi obsega poslovanja ali na zahtevo zavezanca zviša ali zniža višino akontacije. O spremembi akontacije je treba zavezancu izdati odločbo.

Če začne zavezanec iz prvega odstavka tega člena opravljati dejavnost med letom, mu davčni organ z odločbo določi akontacijo davka.

205. člen

Zavezanec ali kdo drug, ki je na račun davka, obresti, denarne kazni ali stroškov prisilne izterjave plačal več, kot je bil dolžan plačati po pravnomočni odločbi, ima pravico zahtevati vračilo preveč plačane zneska.

Preveč plačani davek se na zahtevo vrne zavezancu v tridesetih dneh od vložitve zahteve. Če zavezanec tega ne zahteva, se mu preveč plačani davek všteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov in drugih obveznosti, za katere je zadolžen pri istem davčnem organu, in o tem obvesti zavezanca.

206. člen

Od davkov, ki jih ni plačal v predpisanem roku, plača zavezanec obresti po obrestni meri, ki jo določi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije v skladu s politiko obrestnih mer.

Zavezancu, kateremu davčni organ na njegovo zahtevo ni znižal predpisane akontacije, z odmero davka pa se ugotovi, da je bil zahtevek utemeljen, pripadajo od razlike obresti iz prvega odstavka tega člena.

Obresti iz prvega odstavka tega člena se priznajo zavezancu tudi za preveč plačani davek, če je bil v pritožbenem ali obnovitvenem postopku oziroma v upravnem sporu odmerjeni znesek davka znižan.

207. člen

Davčni organ lahko začasno odloži plačilo davka ali dovoli obročno plačevanje davčnega dolga.

Pogoje in merila za odlog plačila in za obročno odplačevanje določi občinska skupščina.

7. Prisilna izterjava davkov

208. člen

Od zavezanca, ki zapadlega davka ni plačal v predpisanem roku, se davek prisilno izterja.

209. člen

Postopek prisilne izterjave davkov uvede davčni organ po uradni dolžnosti in sicer po preteku roka, določenega za plačilo davka.

210. člen

Za prisilno izterjavo davkov je dovoljeno seči na vse dohodke in terjatve zavezanca ter na vse premoženje zavezanca, razen na dohodke, terjatve in premoženje, ki je izvzeto od prisilne izterjave.

Za prisilno izterjavo davkov iz kmetijstva je dovoljeno seči tudi na premoženje in dohodke zavezančevega zakonca, na premoženje in dohodke drugih članov gospodinjstva pa le, če so kot lastniki, imetniki pravice uporabe oziroma uživalci vpisani v zemljiški knjigi.

S prisilno izterjavo se zasežejo osebni dohodki in terjatve zavezanca, ostalo premoženje pa praviloma le, če zavezanec nima osebnih dohodkov oziroma terjatev ali pa če dolga z rubežem osebnih dohodkov oziroma terjatev ne bi bilo mogoče poravnati v enem letu.

Za osebne dohodke po prejšnjem odstavku se štejejo vsi prejemki iz živega in minulega dela.

211. člen

Prisilno izterjavo davkov uvede davčni organ z izdajo sklepa o prisilni izterjavi davkov. Za izdajo sklepa o prisilni izterjavi davkov je pristojen davčni organ, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka. Če gre za izterjavo drugih obveznosti, ki so s posebnimi predpisi dani v izterjavo davčnim organom, je za izdajo sklepa o prisilni izterjavi pristojen davčni organ občine, na katere območju ima dolжник stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

212. člen

Sklep o prisilni izterjavi mora vsebovati:

1. priimek in ime ter naslov zavezanca;
 2. izvršilni naslov;
 3. višino dolga, obresti in stroškov;
 4. način prisilne izterjave;
 5. ime in naslov izplačevalca osebnega dohodka zavezančevega dolžnika oziroma označbo premičnih stvari, iz katerih naj se dolg izterja, ter nahajališče teh stvari, ni pa nujno, da so v sklepu te stvari natančneje označene;
 6. pouk o ugovoru in o pritožbi.
- V sklepu se navedejo tudi drugi podatki, ki so potrebni da se prisilna izterjava lahko opravi.

213. člen

Sklep o prisilni izterjavi iz osebnih dohodkov ali terjatev zavezanca vroči davčni organ zavezancu in izplačevalcu osebnega dohodka oziroma zavezančevemu dolžniku. Z vročitvijo sklepa izplačevalcu osebnega dohodka oziroma zavezančevemu dolžniku se šteje, da je rubež osebnih dohodkov oziroma terjatev opravljen.

Sklep o prisilni izterjavi iz premičnega premoženja izroči zavezancu izvršitelj neposredno pred samim rubežem.

Pred izročitvijo sklepa o prisilni izterjavi zavezancu in pred začetkom rubeža izvršitelj pozove zavezanca, naj plača dolg, obresti in dotedanje stroške. Če zavezanec dolga ne plača, se prične rubež.

214. člen

Ce premične stvari niso na območju družbenopolitične skupnosti, katere davčni organ je izdal sklep o prisilni izterjavi, pošlje le-ta svoj sklep o prisilni izterjavi pristojnemu davčnemu organu, da izvrši rubež s cenitvijo in prodajo.

215. člen

Prisilna izterjava iz premičnega premoženja se opravi z rubežem, ocenitvijo in s prodajo premičnih stvari, s poplačilom dolga, obresti in stroškov iz zneska, dobljenega s prodajo.

Rubež s cenitvijo in prodajo premičnih stvari opravi za to pooblaščen delavec davčnega organa (izvršitelj). Izvršitelj se mora izkazati s pooblastilom.

Za rubež s cenitvijo in prodajo premičnih stvari je pristojen izvršitelj davčnega organa tiste občine, na katere območju je premično premoženje.

216. člen

Proti sklepu o prisilni izterjavi kot tudi proti rubežu in cenitvi lahko zavezanec ugovarja pri davčnem organu, ki je uveljavil prisilno izterjavo, v treh dneh, ko mu je bil sklep vročen oziroma v treh dneh po opravljenem rubežu in cenitvi.

O ugovoru odloča s sklepom davčni organ, ki je izdal sklep o prisilni izterjavi.

Ugovor ustavi nadaljnji postopek prisilne izterjave do vročitve sklepa o rešitvi ugovora zavezancu ali polnoletnemu članu njegovega gospodinjstva.

Ce zavezanec ni vložil ugovora, ima še vedno pravico v roku za pritožbo vložiti redno pritožbo zoper sklep o prisilni izterjavi oziroma zoper rubež; pritožba je dovoljena tudi zoper sklep o rešitvi ugovora.

217. člen

Ugovor zoper sklep o prisilni izterjavi je dopusten iz razlogov, ki preprečujejo prisilno izterjavo, zlasti pa:

1. če davčni organ, ki je izdal sklep o prisilni izterjavi, zanj ni bil pristojen;
2. če listina, na podlagi katere je bila predlagana prisilna izterjava, ni izvršilni naslov ali verodostojna listina;
3. če odloča, na podlagi katere je bil izdan sklep o prisilni izterjavi, še ni izvršljiva;
4. če je odloča, na podlagi katere je bil izdan sklep o prisilni izterjavi, razveljavljena, odpravljena ali spremenjena;
5. če je prisilna izterjava dovoljena na stvari, denarne terjatve, dohodke ali druge pravice, ki so izvzete iz izvršbe oziroma pri katerih je možnost izvršbe omejena;
6. če je dolg prenehal na podlagi dejstva, ki je nastopilo po izvršljivosti odločbe ali pred tem, toda v času, ko dolжник tega ni mogel uveljaviti v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov;
7. če je bilo plačilo dolga začasno odloženo ali je bilo dovoljeno obročno odplačevanje dolga;
8. če je pravica do izterjave dolga zastarana.

218. člen

Zarubiti se smejo stvari, ki jih ima dolжник v posesti.

Zarubi se toliko stvari, kolikor je potrebno za poplačilo dolga, obresti in stroškov.

Predvsem se zarubijo stvari, glede katerih ni pripomb o obstoju kakšne pravice, ki bi preprečevala izvršbo, in stvari, ki se dajo najlažje vnovčiti; pri tem

je treba upoštevati tudi izjave navzočega dolžnika in drugih oseb.

219. člen

Od prisilne izterjave so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživitve, odškodnine za škodo, nastalo zaradi okrnjenega zdravja ali zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti, in odškodnine za izgubljeno preživitvo zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
 2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
 3. prejemki iz naslova socialno varstvenih pomoči;
 4. prejemki iz naslova začasne zaposlenosti;
 5. prejemki iz naslova stipendije in pomoči ter nagrad učencem in študentom;
 6. prejemki vojakov in gojencev vojaških šol;
 7. plačila za delo obsojencev v kazensko poboljševalnem domu;
 8. prejemki iz naslova redov, medalj, vojnih spomenic ter drugih odličij in priznanj;
 9. prejemki iz naslova potnih stroškov in dnevnice;
 10. obleka, obutev, perilo in drugi predmeti za osebno rabo, posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo potrebne stvari, če so nujne dolžniku in članom gospodinjstva glede na razmere okolja, v katerem živijo;
 11. hrana in kurjava, potrebni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;
 12. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku — kmetu nujne za kmetijsko gospodarstvo v tolikšni meri, kolikor je to potrebno za preživljanje njega in članov njegovega gospodinjstva, ter seme za uporabo na tem gospodarstvu in krma za štiri mesece;
 13. orodje, stroji in drugi predmeti, ki so dolžniku, ki samostojno opravlja dejavnost z osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so last občanov, nujni za opravljanje dejavnosti, ter surovine in pogonsko gorivo — za tri mesece dela;
 14. knjige in drugi predmeti, ki so dolžniku potrebni, da samostojno v obliki poklica z osebnim delom opravlja znanstveno, umetniško ali drugo poklicno dejavnost;
 15. gotovina dolžnika, ki ima stalne mesečne prejemke, do mesečnega zneska, ki je po zakonu izvzet iz izvršbe, v razmerju s časom do naslednjih prejemkov;
 16. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter družinske slike;
 17. pripomočki, ki so bili dani invalidu ali drugi osebi s telesnimi hibami na podlagi predpisa ali si jih je sam nabavil in so nujni za opravljanje njegovih življenjskih funkcij.
- Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko od zavezancev, ki zapadlih davkov ne plačajo v šestih mesecih od dneva, ko so zapadli v plačilo, ti davki prisilno izterjajo tudi iz premoženja, s katerim opravljajo dejavnost, če se je v tem času brez uspeha poskušala opraviti prisilna izterjava iz drugega premoženja in iz drugih dohodkov.
- Poštna pošiljka ali poštno denarno nakazilo, naslovljeno na dolžnika, je izvzeto iz prisilne izterjave, dokler mu ni vročeno.

220. člen

Na osebni dohodek in pokojnino ter na nadomestilo osebnega dohodka je mogoče seči s prisilno izterjavo do ene tretjine.

Na starostno pokojnino kmetov po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov in na prejemke iz pogodbe o dosmrtnem preživljanju in dosmrtni renti ter na prejemke iz pogodbe o življenjskem zavarovanju je mogoče seči z izvršbo le toliko, kolikor ti presegajo najvišje stalno socialno pomoč, ki se izplačuje na območju, kjer ima dolжник stalno prebivališče.

221. člen

S sklepom o prisilni izterjavi na osebne dohodke in na terjatve zavezanca se zavezancu prepove razpolagati z osebnimi dohodki ali terjatvami, izplačevalcu osebnega dohodka oziroma zavezančevemu dolžniku pa naloži, da mora osebni dohodek oziroma svoj dolg plačati v korist zavezančevega davčnega dolga.

222. člen

Prisilna izterjava na denarno terjatev, ki jo ima davčni dolжник na žiro računu ali na kakšnem drugem računu pri banki, se izvrši tako, da davčni organ izda sklep, s katerim naloži banki, naj iz dolžnikovega računa izplača na davčni račun znesek, za katerega je dovoljena izvršba.

223. člen

Izplačevalec osebnega dohodka oziroma zavezančev dolжник lahko vloži v osmih dneh po prejemu sklepa pri davčnem organu ugovor, da zavezanec pri njem nima osebnega dohodka oziroma da zavezancu sploh ni dolžan, da je dolg pogojen, da dolg še ni dospel v plačilo, ali kakšen drug utemeljen ugovor.

Ce izplačevalec osebnega dohodka oziroma zavezančev dolжник vloži v določenem roku ugovor, ki je ovira za izvršitev sklepa, mora davčni organ prijaviti zadevo javnemu pravobranilstvu, da vloži tožbo, če ugotovi, da je ugovor neutemeljen.

224. člen

Ce se izplačevalec osebnega dohodka, zavezančev dolжник oziroma banka ne ravna po sklepu, s katerim je odrejena prisilna izterjava, se dolg izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži izplačevalcu osebnega dohodka, da na davčni račun poravnava vse obroke, ki jih po sklepu o vršbi ni odtegnil oziroma da zavezančev dolжник plača na davčni račun zarubljeno terjatev. Pritožba izplačevalca osebnega dohodka oziroma zavezančevega dolžnika zoper tako odločbo zadrži izvršitev.

225. člen

Ce dolžniku preneha delovno razmerje, učinkuje sklep o prisilni izterjavi tudi proti drugemu izplačevalcu, pri katerem je dolжник po tem sklenil delovno razmerje, in sicer od dneva, ko je temu delodajalcu vročen sklep o izvršbi.

Delodajalec, pri katerem dolжник ni več v delovnem razmerju, mora nemudoma v priporočeni pošiljki poslati sklep o izvršbi delodajalcu, pri katerem je ta sklenil delovno razmerje, in o tem obvestiti davčni organ.

Delodajalec, pri katerem dolжник ni več v delovnem razmerju, mora nemudoma obvestiti davčni organ, če ne ve, kje je dolжник sklenil delovno razmerje.

226. člen

S prisilno izterjavo je mogoče seči na vse zavezančeve premične premoženje, razen na stvari, ki so od prisilne izterjave izvzete.

Ce dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o prisilni izterjavi, to ni ovira za rubež. V takem primeru se sklep o prisilni izterjavi vroči zavezancu kasneje.

Ce zavezanec noče sam odpreti prostorov in pokazati stvari v poslovalnici ali stanovanju, sme izvršitelj v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, pohištvo in podobno, da bi lahko opravil rubež.

Ce izvršitelj ne more sam izvršiti prisilne izterjave, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko zahteva pomoč milice, da ga zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč milice zahteva pri postaji milice s splošnim delovnim področjem.

Rubež in prodaja stvari ter druga opravila v postopku za prisilno izterjavo niso dovoljena ponoči, v nedeljo ali na državni praznik.

Rubež premičnih stvari se opravi v navzočnosti zavezanca ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče oziroma v navzočnosti dveh polnoletnih občanov ter prič, če pri rubežu ni navzoč zavezanec ali član njegovega gospodinjstva.

227. člen

Hkrati z rubežem se opravi tudi cenitev zarubljenih stvari. Cenitev opravi sam izvršitelj, po potrebi pa lahko pokliče posebnega cenilca.

Na zahtevo zavezanca mora izvršitelj poklicati cenilca, vendar pri tem ni vezan na osebo, ki jo predlaga zavezanec.

228. člen

O opravljenem rubežu mora izvršitelj napraviti zapisnik. V rubežni zapisnik se vpišejo:

1. priimek in ime ter stalno prebivališče oziroma sedež zavezanca in podatki o drugih osebah, ki sodujejo pri izvršbi;
2. kraj in čas rubeža;
3. znesek dolga, obresti in stroškov, za katere se opravlja rubež;
4. natančno označbo in opis zarubljenih predmetov;
5. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
6. ime tistega, ki je opravil cenitev, ter navedba, ali je zavezanec imel pripombe glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe;
7. ime tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. ugotovitev, da sta bila zavezanec in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na zakonite posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala.

Ce je bil izvršitelj prisiljen uporabljati posebne ukrepe, se to vpiše v rubežni zapisnik.

Zapisnik o opravljenem rubežu podpisajo izvršitelj, ki je opravil rubež, zavezanec ali član njegovega gospodinjstva, navzoče priče, cenilec in druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

Ce zavezanec oziroma njegov zastopnik noče podpisati zapisnika, ugotovi izvršitelj to v zapisniku. Izvod zapisnika se vroči zavezancu.

229. člen

Zarubljene premične stvari se pustijo v hrambi pri zavezancu. Davčni organ lahko odloči, da se zarubljene premične stvari zavezancu odvzamejo, ter jih hrani ali pa izroči v hrambo komu drugemu.

Gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti se vedno odvzamejo in izročijo v hrambo.

Na zarubljenih stvareh, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, je treba vidno označiti, da so zarubljene.

230. člen

Če se pri rubežu ne najdejo stvari, ki so lahko predmet izvršbe, se to vpiše v rubežni zapisnik.

231. člen

Če so bile zavezančeve premožnosti stvari že prej zarubljene pri kakšni drugi upravi ali sodni izterjavi, se ponovni rubež teh premožnosti opravi tako, da se na prvem rubežnem zapisniku napravi zaznamek. Če je prejšnji rubež opravilo sodišče, napravi sodišče na zahtevo davčnega organa v svojem rubežnem zapisniku zaznamek o ponovnem rubežu.

O ponovnem rubežu se obvesti zavezanca.

232. člen

Če zavezanec izjavi, da so zarubljene stvari last druge osebe, a nima za to dokazov, zarubi izvršitelj tudi te predmete, mora pa opozoriti to drugo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu vloži pri sodišču tožbo (izločitveno tožbo), da bi dokazala lastništvo. Če ta oseba v tem roku ne predloži dokaza, da je vložila tožbo pred sodiščem, se postopek prisilne izterjave nadaljuje, kakor da ni bilo pripomb. Izjavo zavezanca in opozorilo iz prvega stavka je treba vpisati v rubežni zapisnik.

Z vložitvijo tožbe pri sodišču v roku, ki je določen v prejšnjem odstavku, se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, dokler se ne konča spor.

233. člen

Če se ugotovi, da je zavezanec solastnik zarubljenih stvari, teh ni možno prodati le, če je njegov solastniški delež manjši od ene nerazdelne polovice.

V primeru prodaje zarubljenih stvari ima solastnik pravico do poplačila iz zneska, dobljenega s prodajo stvari, pred poravnavo davčnega dolga, obresti in stroškov prisilne izterjave.

Solastnik ima pravico zahtevati, da se mu odstopi stvar, ki je predmet izvršbe, če položi znesek, ki ustreza vrednosti dolžnikovega deleža na tej stvari.

234. člen

Če zavezanec zarubljene stvari odtuji, uniči ali poškoduje, mora davčni organ vložiti zoper njega prijavo pri javnem tožilcu, za izterjavo dolgov pa se takoj opravi nov rubež, ne da bi bilo treba za to izdati nov sklep.

235. člen

Veljavnost rubeža preneha, če se prisilna prodaja ne opravi v enem letu od rubeža oziroma od dneva, ko je bila zavezancu sporočena odločba o pritožbi po 244. členu ali sodba o izločitveni tožbi po 232. členu tega zakona.

236. člen

Prodaja zarubljenih stvari ni dovoljena, dokier ne preteče osem dni od rubeža.

Izjemoma se lahko stvari, ki se rade kvarijo, prodajo tudi pred pretekom osem dnevnega roka od rubeža.

Prodaja zarubljenih stvari se opravi praviloma na javni dražbi.

237. člen

Zavezanec sme s poprejšnjim pooblastilom davčnega organa sam prodati zarubljene stvari s tem, da kupec denar izroči v odplačilo dolga, obresti in stroškov.

Če se na tak način lahko popolnoma poravnajo dolgi z obrestmi in stroški, je davčni organ dolžan dovoliti tako prodajo. Če pa bi se s tako prodajo dosegla le

delna poravnava dolga, o taki prodaji odloči davčni organ, upoštevajoč pri tem, kakšne so možnosti, da se zarubljene premožnosti vnovčijo na javni dražbi.

Da bi se stvari boljše vnovčile in prihranili stroški, lahko določi davčni organ tudi kakšen drug način vnovčenja mimo javne dražbe. V takem primeru se stvari ne smejo prodati pod cenilno vrednostjo.

238. člen

Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis stvari s cenilno vrednostjo.

Oklic o javni dražbi je treba objaviti na običajen način v kraju, kjer bo dražba, in zavezanca o tem obvestiti najmanj pet dni pred pričetkom dražbe.

239. člen

Javna dražba se lahko prične tudi, če se je javil en sam ponudnik.

Na javni dražbi ne sme nastopiti kot ponudnik zavezanec ali njegov družinski član in tudi ne uradna oseba, ki je sodelovala pri rubežu ali prodaji.

Zarubljene stvari se dajo na dražbo z začetno ceno, ki je bila ugotovljena pri rubežu. Če se na javni dražbi ne doseže začetna cena, se stvari prodajo za največjo ponujeno ceno, vendar ta cena ne sme biti manjša kot znaša polovica vrednosti, ugotovljene pri rubežu.

Če se za posamezne stvari na javni dražbi ne doseže niti polovica cenilne vrednosti, se lahko napove ponovna dražba, na kateri se stvari lahko prodajo ne glede na višino dosežene cene. Ponovna javna dražba se sme opraviti šele po preteku petih dni od neuspele dražbe.

240. člen

Izvršitelj mora voditi zapisnik o poteku javne dražbe. V njem navede elasti čas in kraj javne dražbe, imena ponudnikov in ponujene zneske, imena kupcev in doseženo prodajno ceno.

Zapisnik morajo podpisati izvršitelj, kupec in zavezanec, če je bil navzoč pri dražbi. Zavezanec sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik; izvod zapisnika se vroči zavezanču.

241. člen

Kupec mora položiti znesek kupnine in prevzeti stvari takoj po končani dražbi oziroma prodaji.

242. člen

Po končani dražbi davčni organ s sklepom razdeli znesek, dobljen s prodajo, tako, da se poravnajo po vrsti: stroški izvršilnega postopka, obresti do dneva vnovčenja stvari in davčni dolg.

Presežek kupnine, ki ostane, se izroči dolžniku.

243. člen

Če je bila javna dražba brezuspešna, ker ni bilo kupcev ali ker so bile ponudbe prenizke, lahko izda davčni organ, namesto da bi določil drugo javno dražbo, sklep, naj opravi prodajo posebna tričlanska komisija. Komisijo določi davčni organ.

Komisija lahko določi, da se stvari prodajajo neposredno ali po komisijski trgovini v istem ali drugem kraju ali na kakšen drug primeren način.

Prodaja po komisiji ni dopustna po ceni, ki ne bi dosegla niti polovice cenilne vrednosti.

O prodaji, ki jo je opravila komisija, se napravi poseben zapisnik, ki mora vsebovati potrebne podatke o prodaji in o nastalih stroških. Zapisnik podpišejo člani komisije in kupec oziroma zastopnik komisijske

trgovine, če so bile stvari prodane v komisijski trgovini. Izvod zapisnika se vroči zavezanecu.

244. člen

Zoper sklep o prisilni izterjavi ter zoper posamezna opravila v izvršilnem postopku se zavezanec lahko pritoži v osmih dneh po prejemu sklepa oziroma po izvedbi opravila.

Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa oziroma opravila, če ta zakon ne določa drugače. Davčni organ pa lahko izjemno do odločitve o pritožbi zadrži izvršitev sklepa.

V pritožbi zoper sklep o prisilni izterjavi ter zoper posameznega opravila v izvršilnem postopku ni mogoče izpodbijati pravilnosti odločbe, ki se izvršuje.

245. člen

Prisilna izterjava iz zavezančevega nepremičnega premoženja je dovoljena le, če davkov ni bilo mogoče izterjati iz njegovega premoženega premoženja ali iz njegovih dohodkov iz terjatev.

Prisilno izterjavo davkov iz zavezančevega nepremičnega premoženja opravi na zahtevo davčnega organa sodišče po zakonu o izvršilnem postopku.

246. člen

Prisilna izterjava se ustavi, ko zavezanec plača dolžni davek z obrestmi in stroški ali ko dolg kako drugače preneha.

247. člen

Izvršilni naslov po tem zakonu je odločba o odmeri davka.

Če se izterjujejo zaostali davki iz več odmernih odločb, je izvršilni naslov lahko tudi dolgovni seznam o zaostalih davkih, ki ga sestavi davčno knjigovodstvo, overi pa predstojnik davčnega organa.

Če je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti, katere niso odmerili davčni organi, je izvršilni naslov izvršljiva odločba, izvršljiv plačilni nalog ali nalog za prisilno izterjavo, ki mora med drugim vsebovati tudi številko in datum odločbe ali plačilnega naloga o naložitvi dajatve in potrdilo o izvršljivosti.

248. člen

Zavezanec je dolžan plačati vse stroške prisilne izterjave.

Če se ukrepi za prisilno izterjavo davkov odpravijo ali če se kasneje dokaže, da niso bili upravičeni, trpi stroške teh ukrepov organ, ki je izdal sklep o prisilni izterjavi.

Stroški za sklep o prisilni izterjavi znašajo 200 dinarjev; stroški prisilne prodaje znašajo 1 % od davčnega dolga in obresti, vendar najmanj 500 dinarjev.

Za vsako pot izvršitelja v zvezi s prisilno izterjavo se zavezanecu zaračunajo stroški v znesku 200 dinarjev.

Zavezanca bremenijo tudi vsi drugi stroški (za čuvanje, prevoz, stroški cenilcev in drugo) v dejanskih zneskih.

249. člen

Od skupno prisilno izterjanih obveznosti se najprej poravnajo stroški prisilne izterjave, potem obresti in nazadnje dolžni davek in denarne kazni.

8. Odpis davka zaradi neizterljivosti

250. člen

Davčni dolg, ki se ni prisilno ne da izterjati, se odpiše kot neizterljiv.

Davčni dolg se šteje za neizterljivega:

1. če je zavezanec umrl ali se je neznano kam odselil in ni pustil niti premoženega niti nepremičnega premoženja, iz katerega bi se mogli davki izterjati; če se zavezanec, ki se je odselil, znova vrne ali se zve za njegovo prebivališče, se ponovno zadolži za odpisani davek, razen če je med tem zastarala pravica do izterjave;

2. če se s prisilno izterjavo, ki se je vsako leto brezuspešno poskušala, dolg ni mogel izterjati niti tretje leto, odkar je zapadel v plačilo; izjemoma se dolg odpiše tudi pred potekom tretjega leta, če se je pri prisilni izterjavi ugotovilo, da ne kaže, da bi se mogel dolg v določenem času izterjati.

251. člen

Izvršni svet občinske skupščine lahko na obrazložen predlog davčnega organa odloči, da se zavezanecu davčni dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov.

Pri zavezancih, ki so lastniki nepremičnega premoženja, lahko organ iz prejšnjega odstavka, ki je pristojen za odpis, predlaga, da se davčni dolg zavaruje z knjižbo zastavne pravice na njihovih nepremičninah.

9. Poroštvo

252. člen

Če davka ni bilo mogoče izterjati iz zavezančevega premoženja, se ta izterja iz premoženja članov njegovega gospodinjstva, ki so to premoženje kakorkoli dobili od zavezanca.

Če je zavezanec z namenom, da bi se izognil plačilu davka, s pravnim opravilom odtujil premoženje komu drugemu, ki ni član njegovega gospodinjstva, lahko občina tako pravno opravilo izpodbija pred sodiščem, če je kupec vedel za tak namen zavezanca.

Za plačilo davkov, ki se odtegujejo, je porok izplačevalec.

253. člen

Občinska skupščina predpiše merila, kdaj sme davčni organ od zavezanca zahtevati poroštvo za plačilo davčnih obveznosti.

Poroštvo obsega pismeno izjavo ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katero se zavezujejo poravnati davčne obveznosti zavezanca, če jih sam ne poravnava in če jih ne bi bilo mogoče prisilno izterjati iz njegovega premoženja.

Iz poroštvene izjave mora biti razvidno, ali velja poroštvo za vse premoženje ali samo za določeni del porokovega premoženja, kot tudi, da se izpolnitev porokove obveznosti zavaruje z zastavo ali na kakšen drug način.

Če zavezanec, od katerega je organ zahteval poroštvo, v roku, ki mu je bil določen, ne predloži ustrezne poroštvene izjave, lahko davčni organ zoper takega zavezanca izreče varstveni ukrep odvzema dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti za čas do enega leta.

254. člen

Kadar ima več oseb dohodke od opravljanja gospodarskih dejavnosti v skupni obratovalnici, se sme davek, ki odpade na posameznega zavezanca, prisilno izterjati iz vsega premoženja ustanoviteljev.

255. člen

Družbenopolitične skupnosti imajo prednostno pravico do izterjave davkov, obresti, stroškov prisilne

izterjave in denarnih kazni iz dohodkov in premoženja zavezanca, če ni po veljavnih predpisih drugače določeno.

256. člen

Občan, ki odtuji ali pridobi nepremično premoženje, mora ob overitvi podpisov na pogodbi o prenosu takega premoženja pri pristojnem organu predložiti dokaze, da je plačal vse zapadle obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Ko se vloži pri sodišču predlog za prenos nepremičnine na podlagi sodne poravnave ali po sodni odločbi o prenosu na podlagi priznanja prejšnjega lastnika, da je nepremičnino prodal, morata občan, ki na taki podlagi prenaša nepremičnino, in občan, na katerega se nepremičnina prenaša, predložiti dokaz o plačilu vseh zapadlih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Brez dokaza o plačanih zapadlih obveznostih po prvem in drugem odstavku tega člena ni mogoče overiti podpisov na pogodbi o prenosu nepremičnine oziroma ni mogoč prenos nepremičnine v javnih knjigah.

V primerih ko občan prenaša nepremično premoženje na uporabnika družbenih sredstev, je mogoče overiti podpise na pogodbi in izvršiti prenos v javnih knjigah brez dokaza o plačanih zapadlih obveznostih, če se uporabnik družbenih sredstev zaveže, da bo kupnino do višine odsvojiteljevih neplačanih obveznosti nakazal za poravnavo teh obveznosti. Če uporabnik družbenih sredstev ne ravna po določbah prejšnjega stavka, se dolg odsvojitelja do višine izplačane kupnine izterja od njega.

Za občane, ki si pridobijo nepremičnine v občini, v kateri nimajo stalnega prebivališča, mora sodišče, pri katerem je bil opravljen prenos nepremičnine, poslati en izvod zemljiškoknjižnega sklepa davčnemu organu občine, v kateri ima stalno prebivališče tisti, na katerega se nepremičnina prenaša, in sicer v tridesetih dneh od izdaje zemljiškoknjižnega sklepa, na podlagi katerega se prenaša lastnina na nepremičnini.

Za občane, ki si postavijo stanovanjsko hišo ali kakšen drug gradbeni objekt v občini, v kateri nimajo stalnega prebivališča, mora upravni organ občine, ki izda dovoljenje za uporabo zgrajene stanovanjske hiše oziroma objekta, v tridesetih dneh poslati en izvod dovoljenja davčnemu organu občine, v kateri ima stalno prebivališče tisti, ki mu je dovoljenje izdano.

257. člen

Zavezanec za davek iz kmetijske dejavnosti po dejanskem dohodku, iz gospodarskih dejavnosti in poklicnih dejavnosti, ki odtuji v tem zakonu določena osnovna sredstva, s katerimi je opravljal dejavnost, mora najprej poravnati svoje davčne in druge obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Če novi lastnik prevzame premoženje iz prejšnjega odstavka, davek pa ni plačan, je do vrednosti prevzeta premoženja solidarno s prejšnjim lastnikom porok za plačilo zapadlega davka.

10. Zastaranje

258. člen

Pravica do odmere davka, razen davka od nenapovedanega dohodka, zastara v petih letih po preteku leta, v katerem bi bilo treba odmeriti davek.

Pravica do izterjave davka in pravica do izterjave obresti ter stroškov prisilne izterjave zastara v petih letih po preteku leta, v katerem bi jih bilo treba izterjati.

Pravica zavezanca, da se mu vrnejo zneski, ki jih je nepravilno ali preveč plačal na račun davka, obresti in stroškov prisilne izterjave, zastara v petih letih po preteku leta, v katerem jih je plačal.

259. člen

Zastaranje pravice do odmere davka ustavi vsako uradno dejanje davčnega organa, ki mu je namen odmera davka in je dano v vednost zavezancu.

Zastaranje pravice do izterjave davka, obresti, stroškov prisilne izterjave ustavi vsako uradno dejanje davčnega organa, ki mu je namen izterjava in je dano v vednost zavezancu.

Zastaranje pravice do vračila nepravilno in preveč plačanega davka, obresti in stroškov prisilne izterjave ustavi vsako dejanje, ki ga zavezanec stori pri pristojnem organu, da doseže vračilo.

Po vsaki ustavitvi zastaranja začne znova teči zastaralni rok.

Zastaranje nastopi v vsakem primeru, ko preteče deset let od dneva, ko je prvič pričelo teči.

260. člen

Postopek za prekršek zaradi kršitev določb tega zakona ni dopusten, ko pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko pretečejo štiri leta od dneva storitve prekrška.

Pravica do izterjave denarnih kazni, izrečenih zaradi kršitev določb tega zakona, zastara v enem letu od dneva, ko je odločba o prekršku postala pravnomočna.

Pravica do vračila neupravičeno oziroma preveč plačane denarne kazni zastara v enem letu od dneva, ko je odločba o prekršku postala pravnomočna.

Zastaranje pravice do izterjave oziroma vračila denarne kazni nastopi v vsakem primeru, ko pretečeta dve leti od dneva, ko je prvič pričelo teči.

11. Evidenca in knjiženje davkov

261. člen

Davki po tem zakonu in drugi prispevki in davki, ki jih odmerjajo ali pobirajo davčni organi, se knjižijo pri davčnih organih.

Po preteku leta, najkasneje pa do 31. marca, sestavi davčni organ letni zaključni račun. Letni zaključni račun potrdi občinska skupščina.

Republiška uprava za družbene prihodke predpiše računski načrt, način knjiženja in način sestave letnega zaključnega računa.

262. člen

Republiška uprava za družbene prihodke izda navodilo o izvajanju odmere in izterjave davkov in o vodenju evidenc.

263. člen

Organizacije združenega dela, organi družbenopolitičnih skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti morajo plačila občanom za dobavljeno blago, opravljene storitve ter druge prejemke nakazovati na njihove žiro račune.

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije določi, kateri občani in pri kateri bančni organizaciji morajo odobreti žiro račun kot tudi način sporočanja teh podatkov davčnim organom.

Občanom, ki niso dolžni odpreti žiro računa, smejo izplačevalci iz prvega odstavka tega člena nepo-

sredno izplačevati prejemke samo, če predložijo pismeno izjavo, da niso dolžni odpreti žiro računa.

Bančne organizacije iz prvega odstavka tega člena so dolžne pristojnemu davčnemu organu pošiljati podatke o imetnikih žiro računov in o poslovanju preko žiro računov.

264. člen

Zavezanci za davek iz kmetijskih, gospodarskih, poklicnih in avtorskih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku in poslovno sodelujejo z organizacijami združenega dela, organi družbenopolitičnih skupnosti ter drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, morajo pred predložitvijo računa oziroma potrdila o plačilu tem organizacijam predložiti račun oziroma potrdilo davčnemu organu, ki ga evidentira. Če ima zavezanec pri davčnem organu neplačane zapadle obveznosti, lahko zapiše davčni organ na račun oziroma potrdilo nalog izplačevalcu, naj ob izplačilu odtegne zapadle obveznosti. Natančnejše predpise o evidentiranju računov izda Republiška uprava za družbene prihodke.

IV. KAZENSKKE DOLOČBE

265. člen

Zavezanec — občan se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 10.000 dinarjev, za prekrške v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti pa najmanj 20.000 dinarjev:

1. če na osebni poziv davčnega organa ne predloži v določenem roku podatkov, potrebnih za odmero davka, ki bi jih moral predložiti (prvi odstavek 24. člena);

2. če davčnemu organu ne dovoli pregledati delovnih in drugih prostorov, v katerih opravlja dejavnost ali hrani material oziroma proizvode, oziroma mu ne dovoli ali ne omogoči pregledati naprav, blaga, poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca glede tega, kako izpolnjuje svoje davčne obveznosti, ali če ga pri pregledu ovira (drugi odstavek 24. člena);

3. če ne vodi, ne vodi v redu ali nepravilno vodi poslovne knjige oziroma evidence, ki jih je dolžan voditi (19. člen);

4. če ne sporoči v predpisanem roku pričetek opravljanja dejavnosti, iz katere ima dohodek, od katerega se plačuje davek (tretji odstavek 95. člena in 180. člen);

5. če na vročeni osebni poziv ne vloži napovedi za odmero davka v primerih, ko ni možno uporabiti sankcije iz 179. člena tega zakona;

6. če na zahtevo davčnega organa ne da podatkov, s katerimi razpolaga (drugi odstavek 25. člena);

7. če v predpisanem roku ne obvesti davčnega organa o tem, da je prenehal izpolnjevati pogoje za obdavčenje v pavšalnem letnem znesku (tretji odstavek 90. člena in tretji odstavek 107. člena);

8. če ne prijavi ali ne prijavi v določenem roku dohodka, doseženega s priložnostnim opravljanjem storitev občanom (drugi odstavek 109. člena);

9. če ne prijavi ali ne prijavi v določenem roku dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, ki ga dobi od občanov ali iz tujine (tretji odstavek 114. člena).

266. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 30.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan, če na zahtevo davčnega organa ali na javni poziv v določenem roku ne pred-

loži podatkov o svojem premoženju sredstvih in porabi ter o dohodkih (191. in 200. člen).

267. člen

Z denarno kaznijo najmanj 15.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan, ki je napovedal manjšo davčno osnovo ali ki ni prijavil premoženja, če utaja davka, ki odpade na nenapovedani dohodek oziroma premoženje, ne predstavlja kaznivega dejanja.

Z denarno kaznijo najmanj 30.000 dinarjev se kaznuje za prekršek zavezanec, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Poleg denarne kazni za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena se sme izreči storilcu tudi varstveni ukrep prepovedi samostojnega opravljanja dejavnosti za čas do enega leta.

268. člen

Z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, druga samoupravna organizacija in skupnost, če pri izplačilu osebnih in drugih dohodkov, od katerih se obračunava in plačuje davek po tem zakonu, ne obračuna in ne vplača ustreznega davka (201. člen).

Z denarno kaznijo od 10.000 do 30.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela, organa družbenopolitične skupnosti, samoupravne organizacije in skupnosti.

269. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 30.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan, če stori dejanje iz prvega odstavka 268. člena tega zakona, oziroma zavezanec, ki mora po določbah tega zakona sam obračunati in vplačati davek, pa tega ne stori v roku, ki je določen v tem zakonu.

270. člen

Z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, samoupravna organizacija ter skupnost in služba družbenega knjigovodstva, če ne pošlje davčnemu organu v določenem roku podatkov, ki so potrebni za pravilno odmero davčnih obveznosti in ki mu jih je po zakonu dolžna dati, oziroma davčnemu organu ne omogoči vpogleda v svoje poslovne knjige in evidence zaradi ugotavljanja podatkov, pomembnih za odmero davkov (prvi odstavek 25. člena).

Z denarno kaznijo od 10.000 do 30.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela, samoupravne organizacije ter skupnosti in službe družbenega knjigovodstva.

271. člen

Organizacija združenega dela ter druga samoupravna organizacija in skupnost se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 20.000 do 150.000 dinarjev, če plača občanu dobavljeno blago ali opravljeno storitev po računu, ki ni bil pred tem evidentiran pri davčnemu organu (264. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti.

272. člen

Organizacija združenega dela ter druga samoupravna organizacija in skupnost se kaznuje za pre-

kršek z denarno kaznijo od 10.000 do 150.000 dinarjev, če izplača neposredno občanu dohodek, ki bi mu ga smela izplačati samo na žiro račun, ali če mu izplača dohodek brez njegove pisne izjave, da ni dolžan odpreti žiro računa (prvi in tretji odstavek 263. člena).

Z denarno kaznijo iz prvega odstavka tega člena se kaznuje za prekršek bančna organizacija, ki odpre občanu žiro račun v nasprotju s predpisi o žiro računih oziroma ki davčnemu organu ne nudi podatkov o poslovanju preko žiro računov (drugi in tretji odstavek 263. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 dinarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti. Z enako kaznijo se za prekršek iz drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba bančne organizacije.

273. člen

Postopek o prekrških iz 265. člena tega zakona vodi davčni organ.

O pritožbi zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, odloča Republiški senat za prekrške.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

274. člen

Ne glede na določbe 124. člena tega zakona se do uveljavitve zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na promet nepremičnin še naprej plačuje davek od dohodkov iz premoženja, doseženih s prodajo nepremičnin, po določbah prvega in drugega odstavka 86. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82).

275. člen

Začasne oprostitve, ki so bile priznane pred uveljavitvijo zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82) in zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 3/85) veljajo do poteka roka, do katerega so bile priznane.

Za vlaganja, za katera so bile zavarovancu priznane olajšave po 60. členu zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82) zavezanec ne more uveljaviti olajšave po 86. členu tega zakona.

276. člen

Z dnem, ko začne veljati zakon o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82) preneha veljati zakon o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74, 39/74, 5/76, 10/76, 31/76 in 8/78).

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka dokončajo davčni organi posebne postopke za odmero davka od nenapovedanega dohodka, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82), po dotedaj veljavnih določbah.

1346.

Na podlagi 196. in 271. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) in v zvezi z 33. členom zakona o cestah (Uradni list SRS, št. 33/81) in v zvezi z osmo točko odloka o oblikovanju cen nafte in naftnih derivatov (Uradni list SFRJ, št. 44/85) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o višini in razporeditvi sredstev za ceste, vsebovanih v maloprodajni ceni bencina in plinskega olja

1. člen

V maloprodajni ceni bencina in plinskega olja — dieselskega goriva so od 24. avgusta 1985 zajeta tudi sredstva za ceste v višini 7,192 din od litra bencina in 6,600 din od litra plinskega olja — dieselskega goriva.

2. člen

Sredstva iz prejšnjega člena se vplačujejo na način in v rokih, kot se plačuje davek od prometa proizvodov, na račun št. 842-399 pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Ljubljana. Sredstva s tega računa se tekoče nakazujejo na račune občinskih samoupravnih interesnih skupnosti za ceste in samoupravne interesne skupnosti za ceste Slovenije v skladu s samoupravnim sporazumom o temeljih plana Samoupravne interesne skupnosti za ceste Slovenije oziroma s sklepom skupščine Samoupravne interesne skupnosti za ceste Slovenije.

3. člen

Sredstev za ceste, vsebovanih v maloprodajni ceni bencina in plinskega olja, ki ga kupujejo na debelo od proizvajalcev ali skladišč trgovskih organizacij združenega dela na debelo, ne prispevajo:

- enote in zavodi oboroženih sil SFRJ;
- organizacije združenega dela, ki to gorivo uporabljajo za pogon tirnih vozil, plovnihi objektov in letal.

Organizacije združenega dela iz prejšnje alineje vodijo evidenco o količinah bencina in plinskega olja — dieselskega goriva.

Obrazec evidence predpiše Republiški komite za promet in zveze.

4. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o višini in razporeditvi sredstev za ceste, vsebovanih v maloprodajni ceni bencina in plinskega olja (Uradni list SRS, št. 25/84).

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 402-03/84-24/4-8

Ljubljana, dne 26. septembra 1985.

Izvršni svet

Skupščine SR Slovenije

Predsednik

Dušan Šinigoj l. r.

1347.

Na podlagi 19. člena zakona o sistemu družbene kontrole cen (Uradni list SFRJ, št. 64/84), 4. in 7. člena zakona o družbeni kontroli cen (Uradni list SRS, št. 9/85) in v zvezi z osmim odstavkom 5. točke II. poglavja resolucije o družbenoekonomskem razvoju in ekonomski politiki Socialistične federativne republike Jugoslavije v letu 1985 (Uradni list SFRJ, št. 71/84) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o najvišji radijski in televizijski naročnini

1. člen

Radiotelevizija Ljubljana sme oblikovati radijsko in televizijsko naročnino v skladu s tem odlokom.

2. člen

Mesečna naročnina za radijske in televizijske sprejemnike sme znašati največ:

	din
1. za občane	
a) za prvi televizijski sprejemnik	1.100
b) za vsak nadaljnji televizijski sprejemnik	450
c) za vse sobne in prenosne radijske sprejemnike, če občan hkrati nima televizijskega sprejemnika	130
d) za vsak radijski sprejemnik, ki je stalno ali občasno vgrajen v vozilo	260

Občanom, ki plačujejo televizijsko naročnino iz te točke pod a), hkrati ni treba plačevati naročnine za sobne in prenosne radijske sprejemnike.

2. za organizacije združenega dela s področja dejavnosti vzgoje, izobraževanja, znanosti, kulture, zdravstva in socialnega varstva, za družbene organizacije, društva in druge civilno-pravne osebe razen tistih, ki plačujejo naročnino v pavšalu:

a) za vsak radijski sprejemnik	260
b) za vsak televizijski sprejemnik	665

3. za druge organizacije združenega dela ter za samostojne obrtnike, ki imajo sprejemnike v svojih prostorih, razen za tiste, ki plačujejo naročnino v pavšalu:

	din
a) za vsak radijski sprejemnik	910
b) za vsak televizijski sprejemnik	2.535

Na zahtevo pravnih oseb iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena le-te plačujejo naročnino v pavšalu, in sicer:

1. pravne osebe iz 2. točke

	din
a) če ima pravna oseba najmanj tri radijske sprejemnike — za vsakega	210
b) če ima pravna oseba več televizijskih sprejemnikov:	
ba) za prvega	665
bb) za vsakega nadaljnega	455

2. pravne osebe iz 3. točke

a) če ima pravna oseba več radijskih sprejemnikov:	
aa) za tri sprejemnike po	780
ab) za vsakega nadaljnega	260
b) če ima pravna oseba več televizijskih sprejemnikov:	
ba) za tri sprejemnike po	2.145
bb) za vsakega nadaljnega	665

3. člen

Ta odlok začne veljati 1. oktobra 1985.

Št. 380-12/83-6/10-8

Ljubljana, dne 26. septembra 1985.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Dušan Šinigoj l. r.

1348.

Na podlagi sedmega odstavka 33. člena zakona o gozdovih (Uradni list SRS, št. 18/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o gozdnobiološki reprodukciji

1. člen

Za opravljanje dejavnosti posebnega družbenega pomena na področju gospodarjenja z gozdovi, razen za odpiranje gozdov z gozdnimi cestami, se oblikujejo sredstva za gozdnobiološko reprodukcijo.

2. člen

Za gozdnobiološko reprodukcijo se šteje:

1. pri varstvu gozdov: varstvo pred škodljivimi biotičnimi ali abiotičnimi vplivi (bolezni, insekti, glodalci, divjad, paša, vetrolom, snegolom, ledolom, požar, plazovi, usadi) ter drugimi škodljivimi vplivi;
2. pri obnovi gozdov in spopolnjevanju naravnega mladja: pripravo tal, priprava sestoja, sajenje, podsajenje, setev, podsejanje in začetno gnojenje;
3. pri negi gozdov: žetev v mladju, dognovanje sadik, uravnavanje zmesi drevesnih vrst, čiščenje, prvo in drugo redčenje ter obžagovanje vej;
4. pri urejanju gozdov: izdelava gozdnogospodarskih načrtov in evidenca njihovega izvrševanja;
5. semenarstvo in drevesničarstvo;
6. odkazovanja drevja za posek;
7. pri melioracijah degradiranih gozdov in grmišč ter pogozdovanju opuščenih zemljišč, določenih za gozd: varstvo, obnova, spopolnjevanje naravnega mladja in nega gozdov z deli, navedenimi v 1. do 5. točki tega odstavka.

Za gozdnobiološko reprodukcijo se šteje tudi znanstveno raziskovalno delo in poslovanje samoupravne interesne skupnosti za gozdarstvo, ki se nanaša na dela iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Če je za dela gozdnobiološke reprodukcije, za katera se zagotavljajo sredstva na podlagi planskih aktov gozdnogospodarske organizacije in samoupravne interesne skupnosti za gozdarstvo za gozdnogospodarsko območje, zagotovljeno več sredstev, kot je to potrebno, se presežek sredstev lahko porabi za melioracijo gozdov in pogozdovanje, sredstva, zbrana iz družbenih gozdov, pa tudi za nakup gozdov.

Od planiranega obsega sredstev po prejšnjem odstavku se lahko porabi največ 30 % za odkazovanje drevja za posek (6. točka prvega odstavka prejšnjega člena).

4. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 321-01/85-86

Ljubljana, dne 19. julija 1985.

Republiški komite
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
Predsednik
Milan Knežević l. r.

1349.

Na podlagi šestega odstavka 81. člena zakona o gozdovih (Uradni list SRS, št. 18/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

NAVODILO

o službenem znaku in izkaznici gozdnega nadzornika

1. člen

Pooblaščen delavec gozdnogospodarske organizacije, ki opravlja nadzor po 81. členu zakona o gozdovih (v nadaljnjem besedilu: gozdni nadzornik), mora imeti pri opravljanju nadzora službeni znak in izkaznico.

Službeni znak nosi gozdarski nadzornik na vidnem mestu na levi strani zgornjega oblačila.

2. člen

Službeni znak gozdnega nadzornika ima obliko enakostraničnega trikotnika z zaobljenimi koti, s stranico 6,5 cm. Osnova je bele barve. V zgornjem kotu znaka je krog s polmerom 1,25 cm, ki je rumene barve, v njem pa so stilizirane tri smreke (temno zelene barve), s stiliziranim lipovim listom in cvetom v sredini, pod smrekami so tri modre valovite črte, med njimi pa dve beli valoviti črti. Pod krogom je zelen napis »GOZDNI NADZORNIK«.

3. člen

Izkaznica gozdnega nadzornika je izdana na kartončku v obliki pravokotnika v velikosti 7×10 cm in je plastificirana. Na prednji strani je v zgornji tretjini odtisnjen okrogli del službenega znaka iz prejšnjega člena in napis »GOZDNI NADZORNIK«. V levem spodnjem delu je prostor za fotografijo v velikosti $2,5 \times 3,5$ cm, v desnem spodnjem delu pa je prostor za vpis naslednjih podatkov: ime in priimek, datum rojstva, stalno prebivališče, registrska številka osebne izkaznice, občina in datum izdaje osebne izkaznice ter podpis osebe, ki nadzorstvo opravlja.

Na zadnji strani izkaznice je prostor za vpis naslednjih podatkov: povzetek četrtega in petega odstavka 81. člena zakona o gozdovih, ime in firma gozdnogospodarske organizacije, katere pooblaščenec je gozdni nadzornik, samoupravni splošni akt in sklep samoupravnega organa o pooblastitvi delavca za nadzorstvo v gozdu, podpis odgovorne osebe in žig gozdnogospodarske organizacije.

Izkaznica gozdnega nadzornika se izda na obrazcu, ki je sestavni del tega navodila in je objavljen skupaj z njim.

4. člen

Gozdnogospodarske organizacije pooblastijo delavce za opravljanje nadzora v gozdu po 81. členu zakona o gozdovih ter jim izročijo službene znake in izkaznice najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega navodila.

Po prenehanju pooblastila mora delavec vrniti izkaznico in službeni znak gozdnogospodarski organizaciji v treh dneh.

Gozdnogospodarska organizacija vodi evidenco o izročenih izkaznicah in službenih znakih.

5. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 321-01/85-88

Ljubljana, dne 19. julija 1985.

Republiški komite
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
Predsednik
Milan Knežević l. r.

Priloga

Obrazec izkaznice
gozdnega nadzornika velikost
 7×10 cm (zunanja stran)

(Gozdni nadzornik)

fotografija
velikost
 $2,5 \times 3,5$ cm

(Ime in priimek)

(Rojen)

(Stalno prebivališče)

Reg. št. osebne izkaznice

Izdane

(Občina)

(Dne)

(Podpis gozdnega nadzornika)

(Zadnja stran)

1. Pri opravljanju nadzora ima gozdni nadzornik pravico legitimirati osebe, ki kršijo, oziroma kažejo očitni namen kršiti določbe zakona o gozdovih. O kršitvah obvesti pristojni občinski inšpekcijski organ, ki poda predlog za uvedbo postopka o prekršku.

2. V primeru iz prejšnjega odstavka je vsakdo dolžan na zahtevo gozdnega nadzornika pokazati osebno izkaznico.

(Gozdnogospodarska organizacija)

(Samoupravni splošni akt oziroma sklep samoupravnega organa)

M. P.

(Podpis odgovorne osebe)

1350.

Na podlagi 20. člena zakona o uporabi predpisov in o reševanju kolizij med republiškimi oziroma pokrajinskimi zakoni na področju davkov, prispevkov in taks (Uradni list SFRJ, št. 47/83, prečiščeno besedilo) drugega odstavka 25. člena zakona o obračunavanju in plačevanju prispevkov za zagotavljanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 33/80 in 23/83) in odredbe o prehodnih računih in vplačevanje zbirnih stopenj davkov in prispevkov (Uradni list SRS, št. 17/84, 2/85), objavlja Republiška uprava za družbene prihodke

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PREGLEDA

stopenj davkov iz osebnega dohodka, stopenj prispevkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1985 (Uradni list SRS, št. 8/85, 10/85, 13/85, 14/85, 15/85, 16/85, 17/85, 18/85, 19/85, 21/85, 23/85, 24/85, 25/85, 26/85, 27/85, 29/85, 31/85)

I. V tabeli I »Stopnje davkov in prispevkov iz osebnega dohodka« se:

1. Pri zaporedni številki 20 občina Laško:

— v stolpcu 9 stopnja 0,98 nadomesti s stopnjo 1,30

— v stolpcu 10 stopnja 1,15 nadomesti s stopnjo 0,45

— v stolpcu 11 stopnja 6,65 nadomesti s stopnjo 7,00
 — v stolpcu 13 stopnja 0,35 nadomesti s stopnjo 0,40
 — v stolpcu 15 stopnja 1,00 nadomesti s stopnjo 0,90
 — v stolpcu 16 stopnja 0,46 nadomesti s stopnjo 0,20
 — v stolpcu 18 stopnja 11,59 nadomesti s stopnjo 12,21
 — v stolpcu 19 stopnja 15,25 nadomesti s stopnjo 14,29
 — v stolpcu 20 stopnja 11,24 nadomesti s stopnjo 11,86

2. Pri zaporedni številki 22 občina Lendava:

— v stolpcu 9 stopnja 1,18 nadomesti s stopnjo 1,25
 — v stolpcu 11 stopnja 5,50 nadomesti s stopnjo 5,30
 — v stolpcu 13 stopnja 0,40 nadomesti s stopnjo 0,43
 — v stolpcu 14 stopnja 0,25 nadomesti s stopnjo 0,27
 — v stolpcu 15 stopnja 1,05 nadomesti s stopnjo 1,13

3. Pri zaporedni številki 41 občina Radlje:

— v stolpcu 9 stopnja 0,90 nadomesti s stopnjo 1,45
 — v stolpcu 10 stopnja 1,25 nadomesti s stopnjo 1,20
 — v stolpcu 11 stopnja 5,65 nadomesti s stopnjo 6,40
 — v stolpcu 13 stopnja 0,19 nadomesti s stopnjo 0,23
 — v stolpcu 14 stopnja 0,16 nadomesti s stopnjo 0,20
 — v stolpcu 15 stopnja 1,18 nadomesti s stopnjo 1,30
 — v stolpcu 18 stopnja 10,38 nadomesti s stopnjo 11,88
 — v stolpcu 19 stopnja 15,49 nadomesti s stopnjo 15,44
 — v stolpcu 20 stopnja 10,03 nadomesti s stopnjo 11,53

II. V tabeli II. pod A a), b) in c) »Prispevek iz dohodka po osnovi osebnega dohodka« se:

1. Pri zaporedni številki 20 občina Laško:

— v stolpcu 4 stopnja 0,30 nadomesti s stopnjo 0,27
 — v stolpcu 6 stopnja 16,10 nadomesti s stopnjo 16,07

2. Pri zaporedni številki 22 občina Lendava:

— v stolpcu 3 stopnja 11,97 nadomesti s stopnjo 12,00
 — v stolpcu 4 stopnja 0,30 nadomesti s stopnjo 0,27

3. Pri zaporedni številki 41 občina Radlje ob Dravi:

— v stolpcu 3 stopnja 9,60 nadomesti s stopnjo 10,70
 — v stolpcu 6 stopnja 12,65 nadomesti s stopnjo 13,75

III. Sprememba pregleda stopenj davkov in prispevkov začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 420-13/84

Ljubljana, dne 23. septembra 1985.

Direktor
 Republiške uprave
 za družbene prihodke
 Tone Pengov l. r.

1351.

Na podlagi 12. člena zakona o obračunavanju in plačevanju prispevkov za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 33/80) so pristojni organi po pooblastilu skupščine Raziskovalne skupnosti Slovenije in posebnih raziskovalnih skupnosti za: kmetijstvo, živilstvo in veterinarstvo; energetiko, mineralne surovine in metalurgijo; elektrokovinsko industrijo; kemijo; gozdarstvo, lesarstvo, papirništvo in grafiko; graditeljstvo; promet in zveze; trgovino, turizem in gostinstvo ter drobno gospodarstvo; zdravstveno in socialno varstvo; družbene dejavnosti; družbeno infrastrukturo; tekstilno in usnjarsko predelovalno industrijo sprejeli

SKLEP

o vplačilu razlike med obračunano in plačano obveznostjo prispevka iz dohodka Raziskovalni skupnosti Slovenije in posebnim raziskovalnim skupnostim za obdobje januar—september 1985

1

Temeljne organizacije združenega dela in drugi uporabniki vplačajo ob vplačilu mesečne akontacije prispevka za Raziskovalno skupnost Slovenije in posebno raziskovalno skupnost za: kmetijstvo, živilstvo in veterinarstvo; energetiko, mineralne surovine in metalurgijo; elektrokovinsko industrijo; kemijo; gozdarstvo, lesarstvo, papirništvo in grafiko; graditeljstvo; promet in zveze; trgovino, turizem in gostinstvo ter drobno gospodarstvo; zdravstveno in socialno varstvo; družbene dejavnosti; družbeno infrastrukturo ter tekstilno in usnjarsko predelovalno industrijo tudi razliko med plačanim zneskom akontacij tega prispevka za obdobje januar—september 1985 in obračunano obveznostjo tega prispevka na dohodek, ugotovljeno s periodičnim obračunom za isto obdobje.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Predsednik
 skupščine RSS
 Peter Kunc l. r.

Predsednik
 skupščine PoRS za kmetijstvo,
 živilstvo in veterinarstvo
 Andrej Orešnik l. r.

Predsednik
 skupščine PoRS za energetiko,
 mineralne surovine in metalurgijo
 Bojan Marolt l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za elektrokovinsko
industrijo
Uroš Stančič l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za kemijo
Uči Osredkar l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za gozdarstvo,
lesarstvo, papirništvo in grafiko
Edvard Preve l. r.

Predsednik
skupščine PoRS graditeljstvo
Feliks Strmole l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za promet in zveze
Vlasto Zemljič l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za trgovino, turizem
in gostinstvo ter drobno
gospodarstvo
Franc Odar l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za zdravstveno
in socialno varstvo
Marjan Pajntar l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za družbene
dejavnosti
Ljudmila Plesničar-Gec l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za družbeno
infrastrukturo
Bogomir Sajovic l. r.

Predsednik
skupščine PoRS za tekstilno
in usnjarsko predelovalno industrijo
Mitja Urbanc l. r.

1352.

Na podlagi 12. člena zakona o obračunavanju in plačevanju prispevkov za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 33/80) so pristojni organi posebnih izobraževalnih skupnosti v SR Sloveniji sprejeli

SKLEP

o vplačilu razlike med obračunano in plačano obveznostjo prispevka iz dohodka izobraževalnim skupnostim usmerjenega izobraževanja za obdobje januar—september 1985

Temeljne organizacije združenega dela, delovne skupnosti in drugi uporabniki vplačajo ob vplačilu mesečne akontacije prispevke za usmerjeno izobraževanje

— Posebni izobraževalni skupnosti za usnjarsko predelovalno industrijo

— Izobraževalni skupnosti za rudarsko in geološko usmeritev

— Posebni izobraževalni skupnosti za pedagoško usmeritev

— Posebni izobraževalni skupnosti za kulturo
tudi razliko med plačanim zneskom akontacij tega prispevka za obdobje januar—september 1985 in poračunano obveznostjo tega prispevka iz dohodka, ugotovljeno s periodičnim obračunom za isto obdobje.

Predsednik skupščine
Tone Ferenc l. r.

1353.

Na podlagi 11. člena samoupravnih sporazumov o štipendiranju v občinah ter četrte alineje 5. člena samoupravnega sporazuma o oblikovanju ter nalogah skupnih organov udeležencev samoupravnega sporazuma o štipendiranju na ravni republike je izvršni odbor skupščine delegatov udeležencev samoupravnega sporazuma o štipendiranju na ravni republike na seji dne 17. julija 1985 sprejel

SKLEP

o valorizaciji vrednosti točke kadrovskih štipendij

Vrednost točke za kadrovske štipendije se s 1. 9. 1985 poveča od dosedanjih 11,94 na 15,52 dinarjev.

Tabela vrednosti kadrovskih štipendij:

Za učence v srednjem usmerjenem izobraževanju:

Uspeh	Stev. točk	Din.
zadosten	400	6.208
dober	480	7.450
prav dober	590	9.157
odličen	720	11.174

Za študente na višjih in visokih šolah:

6,0—6,5	600	9.312
6,6—7,2	650	10.088
7,3—7,9	720	11.174
8,0—8,6	800	12.416
8,7—9,3	900	13.968
9,4—10	1080	16.762

Enotna kadrovska štipendija:

— za učence v prvem letniku srednjega usmerjenega izobraževanja (ne glede na prejšnji učni uspeh)	480	7.450
— za študente I. letnika višjih in visokih šol (ne glede na prejšnji učni uspeh)	650	10.088

Ljubljana, dne 23. septembra 1985.

Predsednica
izvršnega odbora
skupščine delegatov udeležencev
samoupravnega sporazuma
o štipendiranju SR Slovenije
Vika Potočnik l. r.

1354.

Na podlagi drugega odstavka 9. člena pravilnika o arbitraži v Zavarovalni skupnosti Triglav (Uradni list SRS, št. 35/82 in 9/85) je zbor delegatov Zavarovalne skupnosti Triglav na seji dne 21. maja 1985 sprejel

SKLEP

o izvolitvi predsednika arbitražnega senata arbitraže pri Zavarovalni skupnosti Triglav

Pri arbitraži Zavarovalne skupnosti Triglav se za predsednika arbitražnega senata izvoli:

Borut Valenti, dipl. iur., Maribor.

Ljubljana, dne 21. maja 1985.

Predsednik
zbornice delegatov
Zavarovalne skupnosti Triglav
Oto Sekavčnik l. r.

**OBMOČNA SAMOUPRAVNA INTERESNA
SKUPNOST ZA PTT PROMET LJUBLJANA**

1355.

Na podlagi 66. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Območne SIS za ptt promet Ljubljana je skupščina Območne SIS na 10. (mandatnem) zasedanju, dne 16. maja 1985 sprejela

SKLEP

da so spremembe in dopolnitve sporazuma o ustanovitvi Območne SIS sprejete

1

Skupščina Območne SIS za ptt promet Ljubljana je na 10. zasedanju dne 16. maja 1985 ugotovila, da so spremembe in dopolnitve samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Območne SIS sprejete in da je samoupravni sporazum o ustanovitvi Območne SIS veljaven, ker ga je sprejela večina podpisnikov.

2

Z uveljavitvijo ugotovljenega sklepa so na podlagi posredovanih pristopnih izjav dani pogoji za delo skupščine in skupnih organov skupnosti v skladu z dopolnjenim samoupravnim sporazumom in na tej podlagi sprejetih ostalih samoupravnih splošnih aktov skupnosti.

3

Skupščina zadolžuje organe skupnosti in strokovne službe, da hkrati z ostalimi samoupravnimi akti posredujejo do naslednjega zasedanja skupščine vsem članicam SIS besedilo samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Območne SIS za ptt promet Ljubljana in da ga objavijo v Uradnem listu SRS.

4

Skupščina zadolžuje vse konference delegacij, da do naslednjega zasedanja skupščine še naprej vodijo akcijo za čimvečji pristop k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi skupnosti, saj članstvo v SIS ne pomeni za uporabnike nobenih dodatnih finančnih obveznosti, obenem pa priporočamo občinskim sindikalnim svetom in občinskim konferencam SZDL ter izvršnim svetom skupščin občin, da s svoje strani še naprej vodijo akcijo pristopanja uporabnikov v to samoupravno interesno skupnost, ki pokriva za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj občin, mesta, regije in republike izredno pomembno gospodarsko dejavnost posebnega družbenega pomena.

Predsednik skupščine
Tone Kovič, dipl. inž. l. r.

1356.

Na podlagi 6., 7. in 12. člena zakona o samoupravnih interesnih skupnostih za poštni telegrafski in telefonski promet (Ur. list SRS, št. 24/75) so delavci v temeljnih organizacijah združenega dela, delovnih skupnostih ter drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih občin Cerknica, Domžale, Grosuplje, Kamnik, Kočevje, Litija, Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška, Ljubljana Vič-Rudnik, Logatec, Ribnica, Vrhnika kot uporabniki poštinih storitev v poštnem, telegrafskem in telefonskem prometu in delavci, ki opravljajo storitve v poštnem, telegrafskem in telefonskem prometu v temeljnih organizacijah združenega dela in delovni skupnosti, združeni v Podjetju za ptt promet Ljubljana, kot izvajalci poštinih, telegrafskih in telefonskih storitev sklenili

SAMOUPRAVNI SPORAZUM

o ustanovitvi Območne samoupravne interesne skupnosti za poštni, telegrafski in telefonski promet Ljubljana

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

Z namenom zadovoljevanja osebnih in skupnih potreb na področju poštne, telegrafske in telefonskega prometa (v nadaljnjem besedilu: ptt promet) ter zagotovitve delovanja ptt sistema kot usklajene celote na območju občin Cerknica, Domžale, Grosuplje, Kamnik, Kočevje, Litija, Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška, Ljubljana Vič-Rudnik, Logatec, Ribnica, Vrhnika, delavci v temeljnih organizacijah združenega dela (v nadaljnjem besedilu: TOZD), drugih organizacijah združenega dela, delovnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih (v nadaljnjem besedilu: KS) kot uporabniki ptt storitev in delavci, ki opravljajo storitve v ptt prometu, kot izvajalci ptt storitev v skladu z zakonom ustanovijo Območno samoupravno interesno skupnost za ptt promet Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: skupnost).

Območne skupnosti predstavlja v tehničnem in tehnološkem pogledu zaokroženo prometno celoto, ki jo v telefonskem prometu tvori območje glavne avtomatske telefonske centrale, v telegrafskem prometu območje končne avtomatske telefonske centrale in v poštnem prometu območje poštne centra.

2. člen

Pri urejanju medsebojnih odnosov s tem sporazumom izhajajo uporabniki in izvajalci iz 1. člena tega sporazuma iz naslednjih spoznanj:

- da je opravljanje ptt prometa dejavnost posebnega družbenega pomena;
- da ima ptt promet pomembno funkcijo pri ustvarjanju pogojev za celoten družbeni razvoj;
- da mora biti razvoj ptt dejavnosti v skladu z razvojem potreb po ptt storitvah vseh uporabnikov;
- da na področju ptt dejavnosti uporabniki ter izvajalci ne morejo prepustiti urejanja medsebojnih odnosov le trgu in njegovim zakonitostim, ker tržno reguliranje ne more biti edina podlaga, usklajevanja med opravljanjem in porabo ptt storitev;
- da razvoj ptt prometa temelji tudi na združevanju sredstev uporabnikov.

3. člen

Člani skupnosti so:

- delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, delovnih skupnostih in v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih na območju skupnosti kot uporabniki ptt storitev;
- delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovne skupnosti, združeni v Podjetju za ptt promet Ljubljana, ki opravljajo storitve v ptt prometu na območju skupnosti kot izvajalci ptt storitev.

4. člen

Zaradi uresničevanja skupnih interesov na področju ptt prometa v Sloveniji, se skupnost skupaj z drugimi skupnostmi, z nosilci splošnih in pomembnejših funkcionalnih sistemov telegrafsko-telefonskih zvez in z večjimi organizacijami združenega dela oz. njihovimi združenji združuje v Samoupravno interesno skupnost za ptt promet Slovenije.

5. člen

Člani skupnosti urejajo medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti iz družbenoekonomskih in drugih samoupravnih odnosov v skupnosti in po njej drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi, s samoupravnim sporazumevanjem in z drugimi oblikami samoupravnega odločanja, v skladu z zakonom, tem sporazumom, statutom in z drugimi samoupravnimi splošnimi akti skupnosti.

6. člen

Delovno področje skupnosti je:

- zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb na področju ptt prometa;
- enakopravno in skupno oblikovanje politike razvoja ptt prometa in določanje programov razvoja;
- izenačevanje pogojev dostopnosti ptt storitev;
- usklajevanje sistema telegrafsko-telefonskih zvez;
- združevanje sredstev in določanje namena njihove porabe;
- uplivanje na oblikovanje cen ptt storitev in sodelovanje pri oblikovanju teh cen;
- uresničevanje drugih skupnih interesov.

7. člen

Skupnost je pravna oseba s pravicami in obveznostmi, ki jih ima na podlagi ustave, zakonov, družbenih dogovorov in tega sporazuma.

Skupnost odgovarja za obveznosti s sredstvi, s katerimi razpolaga.

Skupnost razpolaga s sredstvi, ki jih združujejo uporabniki, po osnovah, dogovorjenih s samoupravnim sporazumom o temeljnih plana.

8. člen

Ime skupnosti je Območna samoupravna interesna skupnost za ptt promet Ljubljana.

Skrajšano ime je OSIS za ptt promet Ljubljana.

Sedež skupnosti je v Ljubljani, Cigaletova 15.

Telegrafski naziv skupnosti je: OSIS ptt.

9. člen

Skupnost v pravnem prometu z drugimi predstavlja in zastopa predsednik skupščine neomejeno, v njegovi odsotnosti pa njegov namestnik v enakem obsegu.

Predsednik skupščine je upravičen, da sklene pogodbe, zastopa skupnost pred sodišči in drugimi organi in opravlja druga pravna dejanja.

V posameznih zadevah lahko predsednik za zastopanje pooblasti tudi drugo osebo.

10. člen

Delo skupnosti je javno.

Uresničevanje načela javnosti podrobneje ureja statut.

Statut kot poseben samoupravni splošni akt skupnosti vsebuje še podrobnejša določila o samoupravni organiziranosti skupnosti, njenih organih, delu in pristojnosti organov ter drugih vprašanjih, ki so pomembna za skupnost.

II. SKUPNI INTERESI IN NALOGE SKUPNOSTI

11. člen

Uporabniki in izvajalci se vključujejo v območno skupnost zaradi uresničevanja skupnih interesov na področju ptt prometa, pri čemer zlasti:

- ugotavljajo in usklajujejo skupne in družbene potrebe in interese, glede razvoja in delovanja sistema ptt zvez, na področju skupnosti in na nivoju ptt sistema Slovenije;
- pripravljajo predloge in sprejemajo planske akte, s katerimi določajo politiko in cilje razvoja pošt-nih, telegrafskih in telefonskih zmogljivosti;
- usklajujejo interese občin glede ptt zmogljivosti, ki se nanašajo na gradnjo in rekonstrukcijo pošt-nih, telegrafskih in telefonskih zmogljivosti;
- zagotavljajo dostopnost, kvaliteto in trajnost opravljanja ptt storitev;
- se sporazumevajo o združevanju sredstev za uresničitev sprejetih programov razvoja in rekonstrukcij ptt zmogljivosti.

12. člen

Pri uresničevanju skupnih interesov iz prejšnjega člena skupnost zlasti:

1. določa politiko razvoja ptt prometa na območju skupnosti skladno z družbenoekonomsko politiko razvoja občin in krajevnih skupnosti s tem, da sprejema dolgoročne in srednjeročne plane ter letne planske akte razvoja ptt prometa in izhodišča ter smernice za uresničevanje le-teh,
2. usklajuje razvoj ptt prometa in delovanje sistemov ptt zvez z drugimi območji,
3. določa način, vire in obseg sredstev za uresničevanje sprejetih planov razvoja,
4. zagotavlja združevanje sredstev za uresničevanje skupnih planov razvoja,
5. sodeluje pri določanju politike cen ptt storitev,
6. uresničuje druge skupne interese ter ureja medsebojna razmerja, pravice, obveznosti in odgovornosti ki jih določa ta sporazum, statut ali drug samoupravni splošni akt skupnosti.

III. PLANIRANJE

13. člen

Osnovni cilj planiranja razvoja ptt prometa v skupnosti je zadovoljevanje potreb članov skupnosti po ptt storitvah. Skupnost sprejema dolgoročne, srednjeročne in letne planske akte.

14. člen

Z elementi za samoupravni sporazum o temeljnih plana skupnosti za srednjeročno obdobje opredeljujejo potrebe, naloge in obveznosti za uresničevanje ciljev na področju posebnega družbenega pomena v ptt prometu. Elemente za samoupravni sporazum sprejemajo člani skupnosti na podlagi sklepa skupščine o pripravi plana, delovnega programa, pripravljanja plana in

strokovnih podlag za oblikovanje elementov za sporazume in jih po svojih delegatih usklajujejo v skupščini skupnosti.

15. člen

S samoupravnim sporazumom o temeljnih plana skupnosti uporabniki in izvajalci opredeljujejo potrebe, naloge in obveznosti za uresničevanje ciljev na področju posebnega družbenega pomena v ptt prometu. Kot taki so zlasti:

- stopnja zadovoljevanja družbenih potreb — fizični obseg ptt storitev in pogoji opravljanja ptt storitev;
- politika cen ptt storitev;
- obseg razvoja in izgradnja ptt zmogljivosti;
- skupna vlaganja ter obseg, osnove in merila za združevanje sredstev za realizacijo programa;
- druge naloge, obveznosti in odgovornosti udeležencev sorazuma, ki se urejajo v skupnosti.

16. člen

S planom razvoja ptt prometa skupnosti, za srednjeročno obdobje, člani skupnosti določajo zlasti:

- obseg ptt storitev in pogoje njihovega opravljanja,
- obseg razvoja, izgradnje in rekonstrukcij ptt zmogljivosti (vrste lokacije, rok izgradnje),
- investicijska vlaganja, izvore sredstev ter osnove in merila združevanja sredstev,
- naloge, obveznosti in ukrepe, ki izhajajo iz samoupravnega sporazuma o temeljnih plana skupnosti,
- naloge, ki jih prevzema skupnost po drugih sporazumih, dogovorih in predpisih ter ukrepi in sredstva za njihovo uresničitev.

17. člen

Za izvajanje nalog in uresničevanje srednjeročnega plana sprejme skupščina letni planski akt, ki mora biti sestavljen na podlagi:

- srednjeročnega plana,
- analize izvrševanja srednjeročnega plana v preteklem obdobju,
- poslovne politike in ciljev za tekoče poslovno leto in ocene možnosti realizacije planiranih ciljev,
- predlogov ukrepov, ki so potrebni za uresničitev planskih ciljev v letnem planu.

18. člen

V postopku samoupravnega planiranja se uporabljajo določila pravilnika za metodologije o planiranju v ptt prometu Slovenije, ki ga sprejme skupščina.

IV. SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST SKUPNOSTI

Skupščina skupnosti

19. člen

Organ upravljanja skupnosti je skupščina, ki jo sestavljajo delegati uporabnikov in izvajalcev.

20. člen

Skupščino skupnosti sestavljata dva zbora delegatov, in sicer:

- zbor delegatov uporabnikov ptt storitev (v nadaljnjem besedilu: zbor uporabnikov), ki jih delegirajo temeljne organizacije združenega dela, delovne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti ter delovni ljudje in občani prek krajevnih skupnosti in

— zbor delegatov izvajalcev ptt storitev (v nadaljnjem besedilu: zbor izvajalcev), ki jih delegirajo delavci temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti v ptt prometu, ki opravljajo storitve na območja skupnosti.

21. člen

Zbor uporabnikov ima 66 delegatskih mest. Delegati za zbor uporabnikov delegirajo konference delegacij krajevnih skupnosti in konference delegacij združenega dela posameznih občin glede na število prebivalcev in število zaposlenih v posameznih občinah po naslednjem ključu:

Občina	Združeno delo	KS
Cerknica	1	1
Domžale	2	2
Grosuplje	1	1
Kamnik	2	2
Kočevje	1	1
Ljubljana Bežigrad	5	2
Ljubljana Center	12	1
Ljubljana Moste-Polje	4	3
Ljubljana Šiška	6	4
Ljubljana Vič-Rudnik	1	6
Litija	1	1
Logatec	1	1
Ribnica	1	1
Vrhnika	1	1
Skupaj	41	25

22. člen

Zbor izvajalcev ima 33 delegatskih mest po naslednjem ključu:

TOZD, DS, SSS	Število delegatskih mest
PTT Ljubljana	8
PTT Domžale	3
PTT Kočevje	3
PTT Vrhnika	3
Telegram-telefon Ljubljana	3
Telekomunikacije Lj.	4
PPC Ljubljana	3
PTT Servis	3
DS SSS	3
Skupaj	33

Za določitev delegatskih mest v zboru uporabnikov in v zboru izvajalcev in posameznih občin in TOZD ter DS SSS PTT veljajo naslednja merila:

1. uporabniki (temeljne in druge organizacije združenega dela, delovne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti) po 1 delegatsko mesto v zboru uporabnikov na vsakih 500 zaposlenih v okviru občine in za ostanek, ki presega 1/2 tega števila, najmanj po 1 delegatsko mesto na območju občine,
2. uporabniki ptt storitev (občani, organizirani v krajevnih skupnostih) na območju občine po 1 delegatsko mesto za vsakih 20.000 prebivalcev in za ostanek, ki za 1/2 presega to število v okviru občine, najmanj 1 delegatsko mesto.
3. a) Za prometne temeljne organizacije združene dela in DO PTT brez TOZD:
 - količina opravljenih storitev (izraženo v storitvah oziroma v vrednostih),
 - število zaposlenih delavcev,

b) za funkcionalne TOZD:

— količina opravljenega dela, izraženega v vrednosti,

— število zaposlenih delavcev.

Ne glede na merila iz tega člena pa mora imeti vsaka občina v zboru uporabnikov najmanj 1 delegatsko mesto za krajevne skupnosti in 1 delegatsko mesto za združeno delo, v zboru izvajalcev pa vsak TOZD in DS SSS PTT najmanj 3 delegatska mesta.

23. člen

Število delegatskih mest, ki pripada uporabnikom oz. izvajalcem ptt storitev v OSIS za ptt promet Ljubljana, kakor tudi oblikovanje posameznih konferenc delegacij, je razvidno iz pregleda, ki je sestavni del tega sporazuma.

24. člen

Razmerja med delegati in člani skupnosti, ki jih zastopa, delegiranje in status delegatov, odgovornost in druga vprašanja iz teh razmerij urejajo člani skupnosti v svojih samoupravnih splošnih aktih.

PRISTOJNOSTI ZBOROV

25. člen

Skupščina odloča:

- na skupni seji obeh zborov,
- na ločenih sejah obeh zborov,
- na seji posameznega zbora, na kateri zbor odloča samostojno.

26. člen

Skupščina na skupni seji obeh zborov odloča zlasti o naslednjih zadevah:

1. sprejema statut skupnosti in druge samoupravne splošne akte ter njihove spremembe in dopolnitve,
2. določa predlog sprememb in dopolnitev tega samoupravnega sporazuma,
3. sprejema poslovnik skupščine,
4. sprejema akt o ustanovitvi notranje arbitraže,
5. voli in razrešuje predsednika skupščine in njegovega namestnika,
6. imenuje in razrešuje predsednika, njegovega namestnika in člane odbora za samoupravni sistem, odbora za družbenoekonomske odnose, odbora za SLO in družbeno samozaščito ter imenuje druga stalna in občasna delovna telesa skupščine,
7. voli in daje pooblastila delegacij skupnosti v skupščini SIS ptt prometa Slovenije ter oblikuje smernice za njeno delovanje,
8. imenuje in razrešuje sekretarja skupnosti,
9. sklepa o pristopu k družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom,
10. sprejema finančni plan in zaključni račun skupnosti,
11. uresničuje naloge SLO in družbene samozaščite na področju ptt dejavnosti na svojem območju,
12. določi predlog samoupravnega sporazuma o temeljih plana skupnosti,
13. sklepa pogodbo o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih delavcev DS SSS Podjetja za ptt promet Ljubljana in skupnostjo,
14. daje obvezne razlage tega sporazuma in drugih samoupravnih splošnih aktov, ki jih sprejema,
15. zavzema stališča in predloge o osnutkih zakonskih in podzakonskih predpisov in ukrepov, ki jih bodo obravnavali organi družbenopolitičnih skupnosti,
16. opravlja druge zadeve, določene z zakonom, družbenimi dogovori, samoupravnimi sporazumi, s tem sporazumom in drugimi samoupravnimi splošnimi akti skupnosti.

27. člen

Skupščina odloča na ločenih sejah zborov zlasti o naslednjih zadevah:

1. sprejema dolgoročni plan skupnosti,
2. sprejema srednjeročni plan skupnosti,
3. sprejema letni planski akt skupnosti,
4. sprejema plan združevanja sredstev uporabnikov in plan porabe združenih sredstev ter poročilo o izvršitvi plana,
5. upliva na oblikovanje cen in sodeluje pri določanju politike cen ptt storitev, ki veljajo samo na območju skupnosti,
6. opravlja druge zadeve, določene z zakonom, družbenimi dogovori in drugimi samoupravnimi splošnimi akti skupnosti.

28. člen

Zbor uporabnikov in zbor izvajalcev samostojno volita predsednika svojega zbora in njegovega namestnika.

29. člen

Če odločitev, ki jo sprejmeta enakopravno na ločenih sejah oba zbora, ni bila sprejeta v enakem besedilu v obeh zborih, se opravi usklajevalni postopek med zboroma v skladu s statutom.

Če v usklajevalnem postopku med zboroma ni dosegeno soglasje v vprašanih, od katerih je bistveno odvisno delo skupnosti, bistveno ogroženo opravljanje dejavnosti in s tem svobodna menjava dela na področju skupnosti, začasno uredi to vprašanje skupščina občine, na katerem območju ima skupnost svoj sedež.

30. člen

Skupščina veljavno sklepa, če je na seji navzočih več kot 1/2 delegatov vsakega zbora. Na skupni seji sprejema skupščina odločitev v zadevah iz 26. člena tega sporazuma z večino glasov vseh delegatov.

Na ločenih sejah obeh zborov sprejema skupščina odločitve o zadevah po 27. členu z večino glasov vseh delegatov posameznega zbora, kar velja tudi za odločitve o zadevah, o katerih odloča posamezen zbor samostojno po 28. členu.

31. člen

Predsednika in njegovega namestnika izvoli skupščina izmed delegatov skupščine za dobo 4 let in sta lahko za to funkcijo izvoljena največ dvakrat zapored.

Predsednik skupščine sklicuje in vodi skupne seje, skrbi, da posluje skupščina po tem sporazumu, statutu in poslovniku, podpisuje splošne akte, sklepe in druge odločitve, ki jih je sprejela skupščina, opravlja druge zadeve v skladu s tem sporazumom, statutom in poslovnikom.

32. člen

Vsak zbor ima predsednika in namestnika predsednika zbora, ki ju izvoli zbor izmed delegatov zbora za dobo 4 let in sta lahko za to funkcijo izvoljena največ dvakrat zaporedoma.

Predsednik zbora sklicuje in vodi ločene in samostojne seje zbora.

V odsotnosti nadomešča predsednika njegov namestnik.

Predsedstvo skupščine

33. člen

Predsedstvo skupščine sestavljajo:

- predsednik skupščine,
- predsednika obeh zborov skupščine,
- namestnik predsednika skupščine,
- predsednik odbora za družbenoekonomske odnose,

— sekretar skupnosti.

Predsedstvo usklajuje delo skupščine in pri tem zlasti:

- obravnava gradivo za vse oblike zasedanja zborov skupščine.
- spremlja izvršitev sklepov skupščine skupnosti,
- usklajuje delo zborov skupščine in njenih teles,
- obravnava druge zadeve po sporazumu in statutu,
- skrbi za informiranje javnosti.

34. člen

Predsedstvo vodi predsednik skupščine skupnosti. Predsednika v njegovi odsotnosti nadomešča njegov namestnik.

35. člen

Podrobnejša določila o delu predsedstva določa statut.

Odbori

36. člen

Za proučevanje posameznih zadev in priprav predlogov ima skupščina stalne in občasne odbore. Stalni odbori so:

1. odbor za SLO in družbeno samozaščito,
2. odbor za samoupravni sistem,
3. odbor za družbenoekonomske odnose,

Poleg teh pa skupščina po potrebi lahko imenuje tudi druge stalne ali občasne odbore.

37. člen

Predsednik stalnega odbora se imenuje za 4 leta in ne more biti za to funkcijo imenovan dvakrat zapored.

Namestnik predsednika in člani stalnega odbora se imenujejo za 4 leta in so lahko imenovani za to funkcijo največkrat dvakrat zaporedoma.

Odbor za SLO in družbeno samozaščito

38. člen

Odbor ima predsednika, namestnika in tri člane izmed delegatov zbora uporabnikov in 2 člana izmed delegatov zbora izvajalcev. Član odbora je po svojem položaju tudi sekretar skupnosti.

39. člen

Odbor imenuje in odpokliče skupščina na skupni seji obeh zborov.

40. člen

Odbor za SLO in družbeno samozaščito opravlja zlasti naslednje naloge:

— usklajuje obrambne priprave skupnosti z organi družbenopolitičnih skupnosti oziroma drugimi pristojnimi organizacijami in organi.

— predlaga obrambne elemente planskih aktov in drugih samoupravnih splošnih aktov ter ukrepe s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in način zagotavljanja ter vire sredstev za ureničevanje teh nalog in ukrepov za pripravo na obrambo države ter opravljanje temeljnih dejavnosti v vojnih razmerah.

— imenuje vodjo, namestnika vodje in upravitelja obrambnega načrta,

— organizira in skrbi za izvajanje ukrepov za varovanje družbenega premoženja pred škodljivimi dejanji in vplivi,

— opravlja druga dela pri obrambi in samozaščitnih pripravah in ukrepih na podlagi ustave in zakona.

Odbor za samoupravni sistem

41. člen

Odbor za samoupravni sistem ima predsednika in 8 članov.

Odbor imenuje skupščina na skupni seji obeh zborov, in sicer predsednika in 4 člane izmed delegatov zbora uporabnikov, 4 člane pa izmed delegatov zbora izvajalcev.

Mandat odbora je 4-leta.

42. člen

Odbor ima zlasti naslednje naloge:

— daje v javno razpravo osnutke samoupravnih sporazumov, statuta in drugih samoupravnih splošnih aktov ter zbira pripombe, predloge za spremembe in dopolnitve iz javne razprave in oblikuje predloge teh samoupravnih splošnih aktov, ter jih posreduje v nadaljnji postopek skupščini,

— obravnava predlog pogodbe z delovno skupnostjo DO PTT o opravljanju administrativnih, strokovnih pomožnih in podobnih del za skupnost,

— daje pobude, predloge in mnenja s področja normativne dejavnosti,

— proučuje in obravnava druge zadeve po sklepu skupščine, posameznega zbora in predsedstva skupščine.

Odbor za družbenoekonomske odnose

43. člen

Odbor za družbenoekonomske odnose ima predsednika in 8 članov.

Odbor imenuje skupščina na skupni seji obeh zborov, in sicer predsednika in 4 člane izmed delegatov zbora uporabnikov, 4 člane pa izmed delegatov zbora izvajalcev.

Mandat odbora je 4 leta.

44. člen

Odbor ima zlasti naslednje naloge:

— daje v javno razpravo osnutek samoupravnega sporazuma o temeljnih plana skupnosti, dolgoročnega in srednjeročnega plana ter letne planske akte, zbira pripombe in predloge za spremembe in dopolnitve iz javne razprave, oblikuje predloge teh planskih aktov ter jih posreduje v nadaljnji postopek skupščini,

— obravnava finančni plan in zaključni račun skupnosti,

— pripravlja predlog politike cen ptt storitev za skupščino,

— proučuje in obravnava druge zadeve po sklepu skupščine, posameznega zbora in predsedstva skupščine.

45. člen

Podrobnejša določila o samoupravni organiziranosti skupnosti določa statut.

V. NADZOR NAD DELOM SKUPNOSTI

46. člen

Nadzor nad delom skupnosti in izvajanjem tega sporazuma in drugih samoupravnih splošnih aktov opravljajo:

- člani skupnosti neposredno,
- skupščina in njeni organi,
- odbor za samoupravni nadzor.

47. člen

Neposredni nadzor opravljajo člani skupnosti zlasti s tem, da obravnavajo poročila o delu skupnosti, opozarjajo njene organe na nepravilnosti pri njihovem delu in s tem, da določajo pravice, obveznosti in odgovornosti delegatov za njihovo delo v organih skupnosti.

48. člen

Skupščina nadzoruje izvrševanje svojih sklepov in drugih odločitev ter delo svojih organov.

49. člen

Nadzor nad izvajanjem tega sporazuma, statuta in drugih samoupravnih splošnih organov v skupnosti, skladnost sklepov organov skupnosti s samoupravnimi splošnimi akti, izvajanjem sprejetih sklepov, delom strokovnih služb, smotrno in namensko porabo sredstev, obveščanjem članov skupnosti o zadevah pomembnih za odločanje, opravlja odbor za samoupravni nadzor.

50. člen

Odbor za samoupravni nadzor ima predsednika, namestnika predsednika in 13 članov, in sicer: predsednika in 7 članov izmed delegatov zbora uporabnikov, namestnika predsednika in 6 članov izmed delegatov zbora izvajalcev. Mandat odbora traja 4 leta.

Odbor volijo in odpokličejo konference delegacij združenega dela in KS ter konference delegacij TOZD in DS SSS Podjetja za ptt promet Ljubljana, in sicer tako, da je v odboru iz vsake občine po en član.

51. člen

Za opravljanje nadzora nad uveljavljanjem pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev, delovnih ljudi in občanov, združenih v skupnosti opravlja odbor za samoupravni nadzor naslednje naloge:

— nadzira izvajanje tega samoupravnega sporazuma, statuta in drugih samoupravnih splošnih aktov skupnosti,

— nadzira izvajanje sklepov skupščine, zborov skupščine predsedstva skupščine in skladnost teh sklepov s samoupravnimi pravicami in dolžnostmi ter interesi uporabnikov in izvajalcev, združenih v skupnosti za ptt promet Ljubljana,

— nadzira smotrno uporabo združenih sredstev uporabnikov,

— nadzira informiranje javnosti o dejavnosti skupnosti,

— obravnava druge zadeve, določene z zakonom.

52. člen

Odbor za samoupravni nadzor je dolžan o svojem delu, ugotovitvah in stališčih sproti obveščati skupščino in predsedstvo ter druge organe in organizacije skladno z zakonom ter jim predlagati ustrezne ukrepe.

53. člen

Neposredni nadzor nad delom skupnosti, izvajanjem tega sporazuma in drugih samoupravnih splošnih aktov pa opravljajo člani skupnosti s tem, da obravnavajo poročila o delu skupnosti, opozarjajo njene organe na nepravilnosti pri njihovem delu in s tem, da določijo pravice, obveznosti in odgovornosti delegatov za njihovo delo v organih skupnosti.

Enote skupnosti

54. člen

Delavci enega ali več TOZD izvajalcev in tisti uporabniki katerih potrebe in interesi ti izvajalci zadovoljujejo, lahko ustanovijo s samoupravnim sporazu-

mom enoto, kadar gre za uresničevanje nalog na ožjih področjih ptt dejavnosti ali za izvajanje določenega programa.

VI. OPRAVLJANJE STROKOVNIH DEL ZA SKUPNOST

55. člen

Administrativno strokovna, pomožna in tem podobna dela skupnega pomena za uporabnike in izvajalce, združene v skupnosti, opravlja delovna skupnost Podjetja za ptt promet Ljubljana na podlagi pogodbe o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih med skupnostjo in delovno skupnostjo za opravljanje administrativno strokovnih, pomožnih in podobnih del skupnega pomena za uporabnike in izvajalce združene v skupnost.

56. člen

Skupnost ima sekretarja skupnosti, ki ga imenuje skupščina skupnosti. Sekretar je za svoje delo in naloge, ki izhajajo iz dela skupnosti, odgovoren skupščini skupnosti, sicer pa ima vse ostale pravice in obveznosti kot delavci delovne skupnosti skupne strokovne službe Podjetja za ptt promet Ljubljana.

VII. JAVNOST DELA

57. člen

Delo skupnosti in njihovih organov je javno.

Skupnost in njeni organi so dolžni obveščati javnost o pripravah in sprejemu aktov ter o izvrševanju nalog iz njenega delovnega področja.

Oblike in načini obveščanja javnosti so zlasti: sredstva javnega obveščanja, tiskovne konference, posebna poročila in glasila ter pismena gradiva za sejo skupščine in drugih organov skupnosti.

Člani skupnosti imajo pravico postavljati vprašanja, dajati predloge in pobude iz delovnega področja skupnosti. Organi skupnosti so dolžni obravnavati vprašanja, predloge in pobude, do njih zavzeti stališča ter o njih na ustrezen način obvestiti člane skupnosti.

VIII. REŠEVANJE SPOROV

58. člen

Udeleženci tega samoupravnega sporazuma so soglasni, da bodo medsebojne spore reševali sporazumno na osnovi sporazumevanja in dogovarjanja v organih skupnosti.

59. člen

Za reševanje sporov med člani skupnosti, ki jih ni bilo mogoče rešiti na sporazumen način, se ustanovi notranja arbitraža.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

60. člen

Ta samoupravni sporazum je sklenjen, ko ga v skladu s svojimi samoupravnimi splošnimi akti sprejmejo vse temeljne organizacije združenega dela ptt prometa in delovna skupnost Podjetja za ptt promet kot izvajalci in več kot polovica organizacij združenega dela in KS ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, ki so po 2. členu tega samoupravnega sporazuma lahko člani skupnosti kot uporabniki in ko je nanj dano soglasje izvršnih svetov skupščin občin, ki jih zajema skupnost.

61. člen

Skupnost je ustanovljena z dnem, ko predpisana večina pooblaščenih organov članov skupnosti iz prejšnjega člena tega samoupravnega sporazuma podpiše sklep o pristopu.

Skupnost začne z delom, ko se konstituira skupščina.

62. člen

Skupščina sprejme statut skupnosti najkasneje v roku 3 mesecev po uveljavitvi tega samoupravnega sporazuma.

63. člen

Spremembe in dopolnitve tega sporazuma sprejmejo člani skupnosti na predlog skupščine po enakem postopku kot velja za njegov sprejem.

64. člen

Z dnem, ko začne veljati ta samoupravni sporazum, preneha veljati samoupravni sporazum, ki je veljal od marca 1976.

65. člen

Samoupravni sporazum začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

CELJE

1357.

Izvršni svet Skupščine občine Celje je na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) na svoji seji dne 11. septembra 1985 sprejel

SKLEP

s katerim se odreja javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Zgornja Hudinja

1

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Zgornja Hudinja (v nadaljnjem besedilu: osnutek). Osnutek je izdelal Zavod občine Celje za planiranje in izgradnjo po št. proj. 73/85 v avgustu 1985.

2

Osnutek obravnava dopolnilno gradnjo 53 pritličnih vrstnih garaž na območju, ki je omejeno na severu z Ul. Frankolovskih žrtev, na vzhodu z Mari-borsko cesto, na jugu s kompleksom osemletke Franca Vrunča in na zahodu z obstoječo zasebno vrstno stanovanjsko gradnjo.

3

Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih občinskega komiteja za urejanje prostora in varstvo okolja ter v prostorih, ki jih bo določila krajevna skupnost Hudinja.

4

Pripombe k osnutku lahko dajo delovni ljudje in občani organizacije združenega dela ter druge organizacije in organi. Rok za pripombe je 30 dni, računajoč od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu SRS.

5

V času javne razgrnitve osnutka bo krajevna skupnost Hudinja organizirala javno obravnavo, katere zaključki bodo služili pristojni upravni organizaciji za izpeljavo nadaljnjega usklajevalnega postopka.

Št. 350-8/74-5

Celje, dne 11. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Celje
Zvone Hudej, dipl. inž. l. r.

1358.

Izvršni svet Skupščine občine Celje je na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) na seji dne 11. septembra 1985 sprejel

SKLEP

s katerim se odreja javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta Kompole

1

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Kompole (v nadaljnjem besedilu: osnutek). Osnutek je izdelal Zavod občine Celje za planiranje in izgradnjo pod številko 8/84, izdelano v septembru 1985.

2

Osnutek obravnava uskladitev veljavnega zazidalnega načrta Kompole, ki ga je izdelal Zavod za napredek gospodarstva pod številko 70/68 v aprilu 1968, z razvrstitvijo kmetijskih zemljišč občine Celje, ki je bila sprejeta na 15. seji skupščine Kmetijske zemljiške skupnosti dne 7. maja 1985 ter predlaga rešitev dovozne ceste do parcele 140/2 k. o. Kompole, katere lastnik je Franc Vrečer.

3

Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih občinskega komiteja za urejanje prostora in za varstvo okolja in v prostorih, ki jih bo določila krajevna skupnost Štore.

4

Pripombe in predloge k osnutku lahko dajo delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela ter druge organizacije in organi.

Rok za pripombe je 30 dni, računajoč od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu SRS.

Št. 350-16/67-5

Celje, dne 11. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Celje
Zvone Hudej, dipl. inž. l. r.

1359.

Na podlagi 1. člena odloka o organih, ki opravljajo družbeno kontrolo cen v občini Celje (Uradni list SRS, št. 13/85), je Izvršni svet Skupščine občine Celje na seji dne 23. septembra 1985 sprejel

ODREDBO

o cenah za prevoz potnikov v primestnem in mestnem prometu

I

Cene za prevoz potnikov z avtobusi v primestnem prometu so:

Razdalje (v km)	Cena v din	Mesečna vozovnica cena v din
do 5	60	2.400
6—8	65	2.600
9	70	2.850
10	70	2.850
11	75	3.000
12	75	3.000
13	75	3.000
14	80	3.300
15	80	3.300
16	80	3.300
17	90	3.600
18	90	3.600
19	90	3.600
20	95	3.900
21	95	3.900
22	95	3.900
23	100	4.200
24	100	4.200
25	100	4.200
26	105	4.400
27	105	4.400
28	105	4.400
29	110	4.700
30	110	4.700
31	110	4.700
32	120	5.000
33	120	5.000
34	120	5.000
35	130	5.300
36	130	5.300
37	130	5.300
38	135	5.500
39	135	5.500
40	135	5.500

Na navedene cene mesečnih vozovnic prizna DO Izletnik za dijake in redne študente 10% popusta, Republiška izobraževalna skupnost pa še nadaljnjih 40%.

II

Cene za prevoz potnikov z avtobusi v mestnem prometu so:

- plačilo z gotovino — 60 din
- žeton — 55 din
- prtljaga — 23 din/kom

Mesečne vozovnice:

- dijaške — 1.000 din
- delavske za eno progo — 1.900 din

— za upokojene, občane nad 60 let in upokojene invalide dela — 910 din

III

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o cenah za prevoz potnikov v primestnem prometu (Uradni list SRS, št. 12/85).

IV

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-8/85

Celje, dne 17. avgusta 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Celje
Zvone Hudej, dipl. inž. I. r.

1360.

Na podlagi 1. člena odloka o organih, ki opravljajo družbeno kontrolo cen v občini Celje (Uradni list SRS, št. 13/85), je Izvršni svet Skupščine občine Celje na seji dne 23. septembra 1985 sprejel

ODREDBO

o ceni za dobavljeno toplotno energijo odjemalcev iz daljinskega sistema ogrevanja v občini Celje

1

Cene za dobavljeno toplotno energijo za vse kotlovnice, ki so vključene v sistem (Nova vas, Sp. Hudinja, Zg. Hudinja, Otok, Otok III in Lava) so naslednje:

	din/m ³
I. — cene za ogrevanje stanovanjskih prostorov	154,20
— amortizacija in investicijsko vzdrževanje se nadomešča iz sredstev prenove za objekte in naprave toplotne oskrbe	11,90
— cena, ki jo plačuje potrošnik	142,30
II. — cena za ogrevanje poslovnih prostorov	172,35
III. — ogrevanje poslovnih prostorov z merilniki toplotne energije	17.022,00
IV. — cena tople vode preko centralnih števecv tople vode	817,00

2

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o ceni za dobavljeno toplotno energijo odjemalcev iz daljinskega sistema ogrevanja v občini Celje (Uradni list SRS, št. 22/85).

3

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-5/85

Celje, dne 18. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Celje
Zvone Hudej, dipl. inž. I. r.

1361.

Na podlagi 1. člena odloka o organih, ki opravljajo družbeno kontrolo cen v občini Celje (Uradni list SRS, št. 13/85) je Izvršni svet Skupščine občine Celje, na seji dne 23. septembra 1985 sprejel

ODREDBO

o cenah komunalnih storitev v občini Celje

I

V občini Celje se določijo naslednje cene za komunalne storitve:

	din/m ³
1. Voda za gospodinjstvo	
— del cene za enostavno reprodukcijo	27,54
— del cene financ. programa razvoja	4,50
— prispevek OVS	1,58
— prispevek TVS	0,63
Skupaj:	34,25
2. Voda za ostale potrošnike	
— del cene za enostavno reprodukcijo	33,20
— del cene za financiranje programa razvoja	8,10
Skupaj:	41,30
3. Kanalizacija	12,80
4. Odvoz odpadkov	din/m ³
a) za gospodinjstvo	4,75
b) za ostale potrošnike	5,90
c) odvoz odpadkov v kontejnerjih	
— odvoz v kontejnerju po m ³	din/m ³ 722,00
— najemnina za kontejner	din/dan 490,00
— uporaba odlagališča po m ³	din/m ³ 77,00
— dostava kontejnerja po naročilu: za komunalno vozilo se zaračunavajo dejansko opravljeni kilometri	din/km 98,00

Opomba: v primerih, ko se odvoz odpadkov zaračunava glede na površino prostorov, se 1.250 m² površine obračuna kot en odvoz s kontejnerjem.

5. Mešani plin — din/m ³	din/m ³
— Tarifa I — gospodinjstvo	
— del cene za enost. repr.	96,90
— del cene za financ. progr. r.	0,75
Skupaj:	97,65
— Tarifa II — gospodinjstvo — celotna oskrba	
— del cene za enost. reprod.	88,60
— del cene za financ. progr. r.	0,75
Skupaj:	89,35
— Tarifa III — industrija in ostalo	
— del cene za enost. reprod.	100,45
— del cene za financ. progr. r.	0,75
Skupaj:	101,20
6. Zemeljski plin — din/m ³	
— Tarifa I. gospodinjstvo	
— del cene za enost. reprod.	122,80
— del cene za financ. progr. r.	1,20
Skupaj:	124,00
Tarifa II. — gospodinjstvo — celotna oskrba	

— del cene za enost. reprod.	din/m ³ 112,20
— del cene za financ. progr. r.	1,20
Skupaj:	113,40
— Tarifa III — industrija in ostalo	
— del cene za enost. reprod.	127,30
— del cene za financ. progr. r.	1,20
Skupaj:	128,50

II

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o cenah nekaterih komunalnih storitev v občini Celje (Uradni list SRS, št. 39/84, in sicer določbe, ki se nanašajo na ceno kanalizacije, plina in zemeljskega plina in Uradni list SRS, št. 26/85).

III

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-5/85-3

Celje, dne 20. septembra 1985.

Predsednik

Izvršnega sveta

Skupščine občine Celje

Zvone Hudej, dipl. inž. l. r.

ČRNOMELJ

1362.

Na podlagi 2. in 6. člena zakona o samopriskvku (Uradni list SRS, št. 3/73 in 17/83), 8. in 16. člena zakona o referendumu ter drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), sklepa o razpisu referenduma in uvedbo krajevnega samopriskvka na območju krajevnne skupnosti Butoraj in izida referenduma z dne 26. 5. 1985, je skupščina krajevnne skupnosti Butoraj na svoji seji dne 7. junija 1985 sprejela

SKLEP

o uvedbi krajevnega samopriskvka na območju krajevnne skupnosti Butoraj

1. člen

Za območje krajevnne skupnosti Butoraj se na podlagi odločitve krajanov na referendumu 26. 5. 1985 uvede krajevni samopriskvek v denarju in delu za izgradnjo vodovoda Brdarci—Butoraj.

2. člen

Krajevni samopriskvek se uvede za leto 1985, 1986 in 1987.

3. člen

Samopriskvek plačujejo zavezanci, to je člani gospodinjstev v posamezni naseljeni hiši in sicer v letnem znesku 26.000 din na hišno številko in skupno opravijo najmanj 60 delovnih ur.

4. člen

Svet KS določi letno rok in način plačila in naređi plan izvršitve obveznosti v delu iz 3. člena.

Kolikor obveznosti niso pravočasno izvršene, se pooblasti občinski organ davčne uprave, da izvede izterjavo s pripadajočimi obrestmi od kateregakoli člana gospodinjstva. Kot merilo za neopravljeno delovno uro se vzame bruto osebni dohodek NKV delavca gradbeništva.

5. člen

Za pravilno in namensko uporabo sredstev samopriskevka po programu odgovarja svet KS Butoraj, ki o zbranih in porabljenih sredstvih poroča skupščini krajevne skupnosti enkrat letno.

Sredstva se zbirajo v blagajni KS ter na žiro račun KS št.: 52110-645-53183.

Butoraj, dne 20. junija 1985.

Predsednik
skupščine krajevne
skupnosti Butoraj
Jože Perušič l. r.

1363.

Volilna komisija krajevne skupnosti Butoraj daje po 11. členu zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77)

POROČILO

o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskevka na območju krajevne skupnosti Butoraj, ki je bil 26. maja 1985

Referendum je razpisala skupščina krajevne skupnosti Butoraj s sklepom o razpisu referenduma (Uradni list SRS, št. 19/85) za izgradnjo vodovoda v vasi Velika Lahinja, Butoraj, Zorenci. Referendum je bil 26. maja 1985. Volilna komisija je na podlagi pregleda glasovalnih spisov preizkusila zakonitost referenduma in ugotovila, da je bil postopek za uvedbo referenduma in sam referendum izveden v skladu z zakonom in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na izid glasovanja. Po ugotovitvi izida glasovanja je volilna komisija ugotovila, da je od 159 volilnih upravičencev glasovalo 159 volilcev, da je »za« glasovalo 136 krajanov, »proti« 23 krajanov, neveljavnih glasovnic ni bilo.

Na podlagi izida glasovanja volilna komisija ugotavlja, da je predlog za uvedbo samopriskevka sprejet, saj se je zanj izrekla večina glasovalnih upravičencev. Butoraj, dne 26. maja 1985.

Člana:

Jože Petric l. r.
Jože Hlenič l. r.

Predsednik
Ivan Šterk l. r.

GROSUPLJE

1364.

Na podlagi 371., 372. in 374. člena zakona o združenem delu, 8. člena zakona o kulturno-umetniških dejavnostih in o posredovanju kulturnih vrednot ter 223. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78, 6/82 in 4/84) je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na svoji 107. seji dne 18. septembra 1985 sprejel

SKLEP

o potrditvi samoupravnega sporazuma in statuta Zavoda za kulturo in izobraževanje Grosuplje

I

Izvršni svet potrjuje samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev in statut delovne organizacije Zavoda za kulturo in izobraževanje Grosuplje,

katera so delavci sprejeli na referendumu, dne 4. aprila 1985.

II

Soglasje k aktom s I. točke je dala skupščina občinske kulturne skupnosti, dne 10. aprila 1985.

III

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 022-8/85

Grosuplje, dne 16. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Grosuplje
Franc Gruden l. r.

IDRIJA

1365.

Na podlagi 4. člena odloka o cenah za geodetske storitve v občini Idrija (Uradni list SRS, št. 2/85) je Izvršni svet Skupščine občine Idrija na seji dne 6. septembra 1985 sprejel

SKLEP

o valorizaciji cen geodetskim storitvam v občini Idrija

I

Spremenijo se cene geodetskim storitvam iz 2. člena odloka o cenah za geodetske storitve v občini Idrija in znašajo:

Zap. št.	Vrsta in obseg del	Cene geodetske storitve din
1.	Parcelacija	
1.	Navezava na geodetsko mrežo	1.875
2.	Parcelacija	
2.1.	Parcelacija parcel velikosti do 0,3 ha	
na dva dela		8.400
2.2.	Za vsak nadaljnji 0,3 ha	2.475
2.3.	Za vsako dodatno novo parcelo	2.100
2.4.	Parcelacija gozdnih parcel	
—	cena se poveča za 50 %	
2.	Parcelacija na osnovi zazidalnih oziroma ureditvenih načrtov	
1.	Navezava na geodetsko mrežo	1.875
2.	Parcelacija za obod	
2.1.	Za vsak lom meje oboda	1.725
2.2.	Za vsako novo nastalo parcelo	2.100
3.	Ekspropriacija dolžinskih objektov	
1.	Navezava na geodetsko mrežo	1.875
2.	Hektometer (100 m) ekspropriacije	12.150
4.	Prenos posestnih meja po podatkih zemljiškega katastra	
1.	Navezava na geodetsko mrežo	1.875
2.	Določitev meje	
2.1.	Za grafično izmero za 2 mej. toč.	6.450
2.2.	Za vsako nadaljnjo mejno točko	2.100
2.3.	Za numerično izmero za 2 mej. toč.	3.600
2.4.	Za vsako nadaljnjo točko	1.425
2.5.	Prenos meje gozdnih parcel	
—	cena se poveča za 50 %	

Zap. št.	Vrsta in obseg del	Cene geodetske storitve/del
5.	Ugotovitev meje v mejnem ugotovitvenem postopku	
1.	Navezava na geodetsko mrežo	1.385
2.	Ugotovitev meje	
2.1.	Za 2 mejni točki	4.950
2.2.	Za vsako nadaljnjo mejno točko	1.425
6.	Za dela, ki v točkah od 1—5 niso zajeta, se storitve zaračunavajo po dejansko porabljenem času:	
—	za terensko geodetsko delo ura	750
—	za pisarniško geodetsko delo ura	675
—	za risarsko geodetsko delo ura	350
—	za figurantsko delo ura	350

Cenam storitvam po tem ceniku se dodajo materialni stroški (mejniki, količki, kilometrina, ...) in stroški figuranta po dejansko porabljenem času.

II

Nove cene veljajo od 15. septembra 1985 dalje.

III

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-10/85

Idrija, dne 6. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Idrija

Vojko Božič, dipl. soc. l. r.

1366.

Na podlagi 10. člena dogovora o skupnih izhodiščih za določanje stanarin, cen komunalnih storitev ter mestnega in primestnega prometa v letu 1985 (Uradni list SRS, št. 3/85), je Izvršni svet Skupščine občine Idrija na seji dne 13. septembra 1985 sprejel

SKLEP

o novih cenah v primestnem potniškem prometu v občini Idrija

1. člen

Cene za prevoz potnikov v primestnem cestnem potniškem prometu so:

Km	Nova cena	Nova cena mesečne vozovnice
1	50	2.220
2	50	2.270
3	53	2.390
4	54	2.440
5	57	2.560
6	59	2.670
7	61	2.730
8	63	2.840
9	64	2.900
10	67	3.010
11	69	3.120
12	71	3.180

Km	Nova cena	Nova cena mesečne vozovnice
13	73	3.290
14	74	3.350
15	77	3.460
16	80	3.580
17	81	3.640
18	83	3.750
19	85	3.800
20	87	3.920
21	90	4.030
22	91	4.090
23	93	4.200
24	95	4.260
25	97	4.370
26	100	4.490
27	101	4.540
28	103	4.660
29	105	4.710
30	107	4.830
31	110	4.940
32	111	5.000
33	114	5.110
34	115	5.117
35	117	5.280
36	120	5.390
37	121	5.450
38	124	5.560
39	125	5.620
40	127	5.740

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-4/85

Idrija, dne 13. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Idrija

Vojko Božič, dipl. soc. l. r.

KOČEVJE

1367.

Na podlagi osmega odstavka 5. točke II. poglavja resolucije o družbenoekonomskem razvoju in ekonomski politiki SFRJ v letu 1985 (Uradni list SFRJ, št. 71/84) in 10. člena dogovora o skupnih izhodiščih za določanje stanarin, cen komunalnih storitev ter mestnega in primestnega prometa v letu 1985 (Uradni list SRS, št. 3/85) je Izvršni svet Skupščine občine Kočevje na seji dne 12. septembra 1985 sprejel

SKLEP

o določitvi cen v primestnem potniškem prometu v občini Kočevje

1. člen

Integralu-Sap Ljubljana TOZD Stojna — avtobusni promet Kočevje, se dovoli sprememba cen v primestnem potniškem prometu, tako da znašajo:

Km	Cena	Mesečne vozovnice — cena
1	50	2.220
2	50	2.270
3	53	2.390
4	54	2.440
5	57	2.560
6	59	2.670
7	61	2.730
8	63	2.840
9	64	2.900
10	67	3.010
11	69	3.120
12	71	3.180
13	73	3.290
14	74	3.350
15	77	3.460
16	80	3.580
17	81	3.640
18	83	3.750
19	85	3.800
20	87	3.920
21	90	4.030
22	91	4.090
23	93	4.200
24	95	4.260
25	97	4.370
26	100	4.490
27	101	4.540
28	103	4.660
29	105	4.710
30	107	4.830
31	110	4.940
32	111	5.000
33	114	5.110
34	115	5.117
35	117	5.280
36	120	5.390
37	121	5.450
38	124	5.560
39	125	5.620
40	127	5.740

Posebni prevozní pogoji:

— neasfaltirana cesta — 30 % dodatek na odobreno ceno

— vzpon ceste preko 6 % — 15 % dodatek na odobreno ceno

— cestišče ožje od 5,5 m — 15 % dodatek na odobreno ceno

— potniška prtljaga: 30 din

— nespremljana prtljaga: 100 din

Pri nakupu mesečne vozovnice se za dijake in študente priznava 10 % popusta na ceno mesečne vozovnice. Veljavnost mesečne vozovnice je vse dni v mesecu, razen za dijaške, ki ne veljajo ob nedeljah in praznikih in v času letnih počitnic (julij, avgust).

2. člen

Sklep velja z dnem objave v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. oktobra 1985 dalje.

Št. 38-66/85-3/3

Kočevje, dne 12. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Kočevje
Stane Letonja, inž. I. r.

MOZIRJE

1368.

Skupščina občine Mozirje je na podlagi 115. člena dogovora o temeljih plana SR Slovenije za obdobje 1981—1985 (Uradni list SRS, št. 30/83) in 152. člena statuta občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 20/79) na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 30. avgusta 1985 sprejela

ODLOK

o splošni prepovedi gradnje ob izmeritvenih znamenjih, to je ob trigonometrični točki 1. reda št. 166 in gravimetrijski točki št. 35

1. člen

Da se zagotovi nemoteno opravljanje geodetskih del, je s tem odlokom razglašena splošna prepoved gradnje ob izmeritvenih znamenjih in to trigonometrični točki 1. reda št. 166 Vivodnik in gravimetrijski točki št. 35 v Radmirju ter v vizirnih linijah med točkami št. 166 in točkami št. 167 Grintovec, št. 223 Uršlja gora in št. 372 Velika kopa.

Splošna prepoved gradnje velja za nadzemne objekte v razdalji 5 m okrog izmeritvenega znamenja in 5 m vstran od vizirne linije.

2. člen

Območje prepovedi gradnje vseh nadzemnih objektov velja na delih naslednjih zemljiških parcel 850/2 v k. o. Gornji grad in na delih zemlj. parc. št. 253, 254, 255, 256, 778 v k. o. Radmirje.

3. člen

Meja območja splošne prepovedi gradnje je vrisana in prikazana na preglednih katastrskih načrtih v merilu 1 : 5000, ki jih hrani in vzdržuje občinska geodetska uprava in so na vpogled občanom, organom in organizacijam v prostorih geodetske uprave občin Mozirje in Velenje, enota Mozirje.

4. člen

Investitorji posameznih nadzemnih objektov pri točkah, navedenih v 1. členu tega odloka, so dolžni priložiti k lokacijski dokumentaciji soglasje Republiške geodetske uprave. Zahtevek za izdajo se vloži pri občinskem geodetskem organu.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-12/85

Mozirje, dne 30. avgusta 1985.

Predsednik
Skupščine občine
Mozirje
Alejz Plaznik I. r.

POSTOJNA

1369.

Komisija za uveljavljanje pravic denarnih pomoči pri Skupnosti otroškega varstva Postojna je na seji dne 5. septembra 1985 na podlagi pooblastila skupščine Skupnosti otroškega varstva Postojna sprejela naslednji

SKLEP

1

Komisija ugotavlja, da so na podlagi tretjega odstavka 16. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic izpolnjeni pogoji za medletno valorizacijo družbenih pomoči otrokom.

2

Družbene pomoči otrokom se povečajo od 1. septembra 1985 dalje za 30 % na dosedanjo višino.

3

Ta sklep začne veljati takoj po objavi v Uradnem listu SRS.

Postojna, dne 5. septembra 1985.

Predsednik komisije
Nada Mislej l. r.

SLOVENSKE KONJICE

1370.

Izvršni svet Skupščine občine Slovenske Konjice je po 37. in 43. členu zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) ter po 184. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 23/82) na seji dne 18. septembra 1985 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi zazidalnega načrta Vešenik

I

Na javni vpogled za 30 dni od dneva objave tega sklepa se razgrne osnutek zazidalnega načrta Vešenik.

II

Zazidalni načrt Vešenik je izdelal Zavod za Urbanizem Velenje pod št. P-443/A v avgustu 1985. Načrt obsega tekstualni del in grafične priloge.

III

V času javne razgrnitve lahko k osnutku zazidalnega načrta Vešenik poda svoje pripombe in predloge vsak občan ali zainteresirana organizacija združenega dela ali druga samoupravna organizacija, oziroma skupnost.

IV

Osnutek zazidalnega načrta je razgrnjen na sedežu Skupščine občine Slovenske Konjice — oddelek za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve, soba št. 35 in na Zavodu za urbanizem Velenje — enoti v Slovenskih Konjicah, Partizanska c. 21 (nad banko) vse uradne dni med uradnimi urami.

V

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in na občinski oglasni deski v Slovenskih Konjicah.

Št. 351-1/85-1

Slovenske Konjice, dne 18. septembra 1985.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Janko Kovač l. r.

SMARJE PRI JELŠAH

1371.

Izvršni svet Skupščine občine Smarje pri Jelšah je v skladu z dogovorom, o skupnih izhodiščih za določanje stanarin, cen komunalnih storitev ter mestnega in primestnega prometa v letu 1985 (Uradni list SRS, št. 3/85) in na podlagi 5. člena poslovnika o delu Izvršnega sveta Skupščine občine Smarje pri Jelšah na seji dne 13. septembra 1985 sprejel

ODREDBO

o povečanju cen nekaterih komunalnih storitev v občini Smarje pri Jelšah

1. člen

Cene nekaterih komunalnih storitev v občini Smarje pri Jelšah se povečajo za 20 % na raven cen z dne 30. septembra 1985.

Nove cene za komunalne storitve iz 2. člena te odredbe veljajo od 1. oktobra 1985 dalje.

2. člen

V občini Smarje pri Jelšah se določijo sledeče cene za nekatere komunalne storitve:

	din
1. vodarina za m ³ vode	36,00
2. kanalščina za m ³ (od porabljene vode)	6,50
3. odvoz smeti:	
a) za gospodinjstvo, šole in vrtce	3,50
b) za OZD in druge koristnike	5,00
c) deponiranje po m ³	182,40

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Smarje pri Jelšah
Branko Pucelj, dipl. inž. l. r.

V zakonu o stavbnih zemljiščih, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 18-932/84, je bila v primerjavi z izvirnikom ugotovljena napaka, zato na podlagi petega odstavka 259. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije dajem

POPRAVEK

zakona o stavbnih zemljiščih

V drugem odstavku 71. člena se besedilo: »5. in 10. člena« pravilno glasi: »5. do 10. člena«.

St. 465-7/85

Ljubljana, dne 18. septembra 1985.

Generalni sekretar
Skupščine SR Slovenije
Gojmir Komar l. r.

POPRAVEK

V spremembah in dopolnitvah pregleda stopenj davkov iz osebnega dohodka, stopenj prispevkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbeno-političnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1985 Uradni list SRS, št. 31-1332/85 z dne 20. 9. 1985 so pod zap. št. III v tabeli pod B C) »Stopnje prispevkov iz dohodka od osnove dohodek« naslednji popravki, tako da se pravilno glasi:

1. Pri zaporedni številki 1 občina Ajdovščina:
— v stolpcu 6 stopnja 0,77 nadomesti s stopnjo 0,80.
2. Pri zaporedni številki 13 občina Izola:
— v stolpcu 6 stopnja 0,76 nadomesti s stopnjo 0,75
3. Pri zaporedni številki 36 občina Novo mesto:
— v stolpcu 6 stopnja 0,80 nadomesti s stopnjo 0,85
4. Pri zaporedni številki 40 občina Ptuj:
— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,80
5. Pri zaporedni številki 42 občina Radovljica:
— v stolpcu 6 stopnja 0,75 nadomesti s stopnjo 0,77
6. Pri zaporedni številki 49 občina Slovenske Konjice:
— v stolpcu 6 stopnja 0,77 nadomesti s stopnjo 0,79
7. Pri zaporedni številki 60 občina Zalec:
— v stolpcu 6 stopnja 0,74 nadomesti s stopnjo 0,76
8. Pri zaporedni številki 61 občina Maribor-Pesnica:
— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,81
9. Pri zaporedni številki 62 občina Maribor-Pobrežje:
— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,81
10. Pri zaporedni številki 63 občina Maribor-Rotovž:
— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,81
11. Pri zaporedni številki 64 občina Maribor-Ruše:
— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,81
12. Pri zaporedni številki 65 občina Maribor-Tabor:
— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,81

11. Pri zaporedni številki 66 občina Maribor-Tezno:

— v stolpcu 6 stopnja 0,78 nadomesti s stopnjo 0,81

14. Pri zaporedni številki 18 občina Kranj:

— v stolpcu 6 stopnja 0,75 nadomesti s stopnjo 0,82.

Direktor
Republiške uprave
za družbene prihodke
Tone Pengov l. r.

V primerjavi z izvirnikom je ugotovljena napaka v naslovu odloka o sprejetju zazidalnega načrta za obrtniško cono Brežice (Uradni list SRS, št. 51/71), zato dajemo

POPRAVEK

naslova odloka o sprejetju zazidalnega načrta za obrtniško cono Sentlenart

Naslov odloka se pravilno glasi:

ODLOK

o sprejetju zazidalnega načrta za obrtniško cono Brežice

Št. 350-7/71-4

Brežice, dne 17. septembra 1985.

Iz sekretariata
Skupščine občine
Brežice

POPRAVEK

V odloku o občinskem posebnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve (prečiščeno besedilo, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 30-1580/85 z dne 6. IX. 1985, se v tarifi o občinskem posebnem prometnem davku, ki je sestavni del odloka, »Tarifna številka 1« črta, »Tarifna številka 1a« pa se nadomesti s »Tarifna številka 1«.

Sekretarka
Skupščine občine
Kamnik
Marija Gorjan l. r.

VSEBINA

Stran

SKUPŠČINA SR SLOVENIJE

1345. Zakon o davkih občanov (prečiščeno besedilo) 1621

IZVRŠNI SVET SR SLOVENIJE

1346. Odlok o višini in razporeditvi sredstev za ceste, vsebovanih v maloprodajni ceni bencina in plinskega olja 1653

1347. Odlok o najvišji radijski in televizijski naročnini 1653

	Stran		Stran
REPUBLISKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI			
1348. Pravilnik o gozdnobioološki reprodukciji	1654	1358. Sklep, s katerim se odreja javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev Zazidalnega načrta Kom-pole Celje)	1664
1349. Navodilo o službenem znaku in izkaznici gozdnega nadzornika	1654	1359. Odredba o cenah za prevoz potnikov v primestnem in mestnem prometu (Celje)	1665
1350. Spremembe in dopolnitve pregleda stopenj davkov iz osebnega dohodka, stopenj prispevkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbeno-političnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1985	1655	1360. Odredba o ceni za dobavljeno toplotno energijo odjemalcev iz daljinskega sistema ogrevanja v občini Celje	1665
DRUGI REPUBLISKI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
1351. Sklep o vplačilu razlike med obračunano in plačano obveznostjo prispevka iz dohodka Raziskovalni skupnosti Slovenije in posebnim raziskovalnim skupnostim za obdobje januar-september 1985	1656	1361. Odredba o cenah komunalnih storitev v občini Celje	1666
1352. Sklep o vplačilu razlike med obračunano in plačano obveznostjo prispevka iz dohodka izobraževalnim skupnostim usmerjenega izobraževanja za obdobje januar-september 1985	1657	1362. Sklep o uvedbi krajevnega samopriskevka na območju KS Butoraj (Črnomelj)	1666
1353. Sklep o valorizaciji vrednosti točke kadrovskih štípendij	1657	1363. Poročilo o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskevka na območju KS Butoraj (Črnomelj)	1667
1354. Sklep o izvolitvi predsednika arbitražnega senata arbitraže pri Zavarovalni skupnosti Triglav	1657	1364. Sklep o potrditvi samoupravnega sporazuma in statuta Zavoda za kulturo in izobraževanje Grosuplje	1667
OBMOČNE SIS ZA PTT			
1355. Sklep, da so spremembe in dopolnitve sporazuma o ustanovitvi Območne SIS sprejete (PTT Ljubljana)	1658	1365. Sklep o valorizaciji cen geodetskih storitev v občini Idrija	1667
1356. Samoupravni sporazum o ustanovitvi Območne samoupravne interesne skupnosti za poštni, telegrafski in telefonski promet Ljubljana	1659	1366. Sklep o novih cenah v primestnem potniškem prometu v občini Idrija	1668
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI			
1357. Sklep, s katerim se odreja javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Zgornja Rudinja (Celje)	1664	1367. Sklep o določitvi cen v primestnem potniškem prometu v občini Kočevje	1668
		1368. Odlok o splošni prepovedi gradnje ob izmeritvenih znamenjih (Mozirje)	1669
		1369. Sklep o Skupnosti otroškega varstva Postojna	1670
		1370. Sklep o javni razgrnitvi zazidalnega načrta Vešenik (Slovenske Konjice)	1670
		1371. Odredba o povečanju cen nekaterih komunalnih storitev v občini Šmarje pri Jelšah	1670
		— Popravek zakona o stavbnih zemljiščih	1670
		— Popravek sprememb in dopolnitev pregleda stopenj davkov iz osebnega dohodka iz Uradnega lista SRS, št. 31/85	1671
		— Popravek naslova odloka o sprejetju zazidalnega načrta na obrtniško cono Šentienart (Brežice)	1671
		— Popravek odloka o občinskem posebnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve (Kamnik)	1671